

В.Ю. Бичко-Токовий

МІЧЕНІ ВІЙНОЮ

**Новосанжарці на полях
Першої світової
1914–1918 рр.**

Монографія

Київ
Видавництво Ліра-К
2021

94(477.53-21Нов)"1914/1918"(02)

Б67

*Світлій пам'яті мого наукового керівника
Віктора Яковича Ревеґука*

Бичко-Токовий В.Ю.

Б67 Мічені війною. Новосанжарці на полях Першої світової 1914–1918 рр. : монографія. Київ : Видавництво Ліра-К, 2021. 340 с.

ISBN 978-617-520-056-8

*На пошану пам'яті про моїх родичів
Івана Даниловича та Тихона Трохимовича
Бичко-Токових – учасників Першої світової*

Презентована монографія, котра є першою науковою працею, яка присвячена історичній Новосанжарщині, стала початковою спробою здійснити пошук, ідентифікацію, систематизацію та узагальнення даних, котрі стосуються долі учасників Великої війни 1914–1918 рр. Вона присвячена ветеранам Першої світової, які були вихідцями з Новосанжарської волості Кобеляцького повіту Полтавської губернії. Вперше публікуються архівні матеріали як українських, так і російських архівів, котрі були зібрані автором, розшифровані та перекладені з російської на українську мову, спогади родичів, матеріали з особистого архіву дослідника. Книга розрахована на велике коло читачів: як родичів учасників Вв, так і жителів містечка та регіону, а також викладачів, студентів-істориків, краєзнавців та всіх тих, хто цікавиться історією рідного краю.

УДК 94(477.53-21Нов)"1914/1918"(02)

ISBN 978-617-520-056-8

© Бичко-Токовий В.Ю., 2021

© Видавництво Ліра-К, 2021

ВСТУП

Презентована монографія є першою спробою ідентифікації, систематизації та більш глибокого дослідження біографій учасників Великої війни 1914–1918 рр., котра увійшла в історію під назвою Перша світова війна.

Вона також є першою науковою працею, яка присвячена історичній Новосанжарщині доби Незалежності (з 1991 по 2021 рр.), періоду Російської імперії (губерніальний період – з 1802 по 1925) і першою за 384 роки науковою монографією, котра стосується історичної Новосанжарщини (фортеця з передмістям та с. Лелюхівка – з часів Черкаського староства Речі Посполитої (від першої писемної згадки у 1636 році), протягом доби Гетьманату і до утворення Полтавської губернії) і яка базується на архівних джерелах із вказанням архівів, фондів, справ та документів, з безпосереднім посиланням на сторінки та номери архівних карток.

Автор монографії не належить до жодної з державних установ, ніколи не перебував на державній службі і не займався «на зарплаті» історичними дослідженнями. Історія для нього є улюбленим хобі, справою душі, котрою він займається у вільний від своєї основної діяльності час.

Праця містить дані про 504 учасників Першої світової, котрі були записані у Новосанжарську волость, яка на 1914 рік складалася із наступних населених пунктів:

- м. Нові Санжари – волосний центр.
- с. Лелюхівка.
- с. Забрідки.
- х. Рукасі.

Книга налічує більш ніж 700 посилань на архівні документи.

Вона має назву «Мічені війною...» тому, що у віднайдених автором документах зазначені саме ті військовики, котрі так чи інакше несли на собі відбиток цієї грандіозної за своїм масштабом, кількістю жертв, руйнувань та корінних змін події. В першу чергу це поранені та вбиті вояки РІА, котрі були вихідцями з Новосанжарської волості.

Пам'ять про них має бути відновлена.

Специфіка теми та дослідження

Велика війна, її події, людські долі, особиста інформація про учасників найкривавішого конфлікту на зламі епох, на превеликий жаль за доби СРСР була чужою для Радянського Союзу, адже вона розцінювалася як прелюдія Революції 1917 року, а за доби Незалежної України на цю тему поки що маємо здебільшого узагальнені праці: соціально-економічні, де звичайні люди фактично не значаться.

Це пов'язано в перше чергу з відсутністю державності на тих землях, котрі остаточно були позбавлені автономії після ліквідації юридичного статусу Гетьманщини у складі Російської імперії після 1784 року.

Внаслідок застосування подібного підходу чималою кількістю вітчизняних істориків, котрі здебільшого займаються або дослідженнями періоду Козацької держави (1648–1784), або ж періоду Української Революції 1917–1921 рр., маємо глибоченну прогалину у цій темі.

Подібний підхід до вивчення надзвичайно важливої, переломної події у світовій історії та в історії українських земель за часів Першої світової війни та ролі українців у ній, автор вважає неправильним і нечесним. Саме тому у нього і виникла ідея заповнити цю порожнечу вказаною працею.

Автором було здійснено наступні дослідження:

1. Збір відомостей про вихідців з Новосанжарської волості, котрі були учасниками Першої світової війни 1914–1918 рр.:
2. Загальну розшифровку та переклад документів.
3. Ідентифікацію населених пунктів, вказаних в документах.
4. Ідентифікацію поранень, отриманих військовиками.
5. Встановлення (в тому числі) імовірної та точної дати народження, дати смерті (там, де можливо було здійснити).
6. Розшифровку назв та адрес, номерів лікувальних закладів.
7. Пошук карток військовополонених, розшифровку інформації, котра в них міститься.
8. Систематизацію учасників ВВ по чинам.
9. Збір та публікацію інформації про нагородження.

Логіка включення військовослужбовців Російської Імператорської Армії у монографію базувалася на двох основних складових:

- Точне вказання волості.
- Точне вказання населеного пункту.

У переліку є відсоток (близько 19%, що є вельми значним показником) військовослужбовців, котрі значаться в польовій документації, картках лікувальних закладів як уродженці Новосанжарської волості, але при цьому записані у населені пункти, котрі відносяться до інших волостей. Іноді ситуація була протилежною: населений пункт, вказаний у документах не має відношення до тодішньої території історичної Новосанжарщини, згідно адміністративного поділу губернії на 1912 рік (згідно даних видання «Список населенних мест Полтавской губернии с кратким географическим очерком губернии», виданих у місті Полтава у тому ж році).

Нам достеменно невідомо, чому так відбувалося. Є кілька гіпотез, котрі можуть пролити світло на цю проблему:

- I. Вказано місце народження людини, котра потім, з тих чи інших причин переїхала до іншого населеного пункту.

- II. Помилки в документації, котрі були спричинені поспішним заповненням звітно-інформаційних (рос. отчетно-осведомительных) карток прийому хворих, журналів польової документації та інших документів.

У випадку з вихідцями з Ключово-Зачепилівської волості, котра межувала з Новосанжарською, так само як і у випадку з учасниками ВВ з Великокобелячківської, можна простежити доволі просту логіку: люди могли не знати (або просто забувати) до якої саме волості відноситься їх населений пункт і вказати найбільше за кількістю людей містечко, котре знаходилося поблизу їх села (хутора).

Але пройти повз цих людей, зважаючи на наявність у картках та польовій документації як назви містечка Нові Санжари, так і назви волості (Новосанжарська), автор не міг. Саме тому вони були внесені у вказану працю.

Не менш проблемними є картки з неідентифікованими чинами, котрі були за замовчуванням віднесені автором до рядових, стрільців, ратників та ополченців.

Наявна також плутанина із типами лікувальних карток військовослужбовців: подекуди в картки для рядового складу заносилися дані про офіцерів і навпаки. Специфіка лікарського почерку додає складнощів під час розшифровки матеріалів, особливо у тих випадках, коли назва хвороби (навіть не поранення) вказана не російською, а латинською мовою: scorbustus – цинга та ін.

Також надавали інформацію не лише російською (державною у Рос. імперії), а і українською мовою, котра сприймалася деякими полковими (здебільшого) писарями-росіянами на слух і перекручувалася на російський лад. Причому назви населених пунктів також вказувалися нечітко, не повністю і навіть неправильно, в тому числі ігнорувалася також принцип адміністративно-територіальної належності до волості, як у зв'язку з браком часу, так і вагому роль відігравав людський чинник.

Теж саме стосується також і правильного написання прізвищ учасників ВВ, котрі часто видозмінювалися під пером писарів-росіян. Внаслідок цього виникали наступні чудернацькі прізвища:

- Столба – Стовба.
- Набоков – вірогідно Набока.
- Бордт – замість Борта та інші.

Мають місце також неправильні написання прізвищ у зв'язку з їхнім сприйняттям виключно на слух:

- Рубь – замість Рудь.
- Бычко-Таковой – замість Бычко-Токового і так далі.

Ось приклади неправильного вказання населених пунктів Новосанжарської волості, котрі були виявлені під час опрацювання архівних матеріалів:

- Нові Санжари – Н.-Сароканы, Сенуары, Сенцары, Сеньжар, м. Селижарово.
- Лелюхівка – д. Пелюковка, с. Мелюховка, с. Лемоховка, с. Лерлово, Леюшь, село Лепно, Лемиховка, Лениховка.
- Забрідки – Заброщ, Заброшки, Забротка.

Можливо майбутнім дослідникам вдасться більш детально дослідити цю проблему, спираючись на додаткові архівні та краєзнавчі дослідження.

Наукова розробка теми

На превеликий жаль історія Новосанжарщини не викликала особливого інтересу у науковців минулих років, десятиліть і навіть століть.

Повноцінне дослідження (а якщо точніше, то початок розбору та розшифровки) документів доби Гетьманату за часів Російської імперії почалося лише у середині XIX ст., коли Київською археографічною комісією було започатковано багатотомне ви-

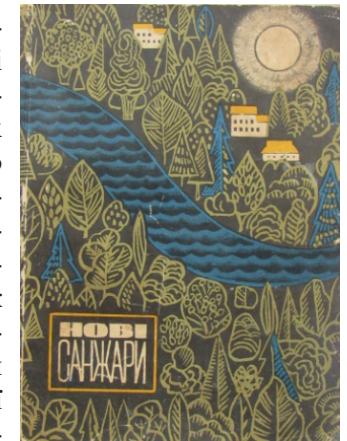
дання історичних документів і літературних пам'яток під назвою «Архив Юго-Западной России».

Це були перші розвідки, котрі в майбутньому мали стати основою для написання повноцінних наукових праць, присвячених території Полтавського полку у складі Гетьманщини та подальших монографій, які б висвітлювали історію Новосанжарського краю як у другій половині XVIII (після скасування полково-сотенного устрою та ліквідації автономії козацької держави із включенням цієї території у склад Новоросійської губернії зі столицею у Кременчуку, а потім у Катеринославі), так і після утворення Полтавської губернії у 1802 році.

Проте Лютнева революція, а потім Жовтневий переворот 1917 року призвели до катастрофічних наслідків у цій сфері. Більшість видатних істориків, генеалогів та краєзнавців, були фізично знищені більшовицькою владою у вирі революційних подій, або померли від Голодоморів 1921–1923 та 1932–1933 років.

Лише у 1970 році з'явилася праця «Нові Санжари: історико-краєзнавчий нарис», котра стала першою ластівкою у дослідженні історії Новосанжарщини. Її автором стала відомий український вчений-історик, краєзнавець, професор, кандидат історичних наук, заслужений працівник культури України Віра Ніканорівна Жук.

У ньому вперше були опубліковані та більш детально досліджені численні історичні відомості про виникнення Нових Санжар, ряду інших населених пунктів, котрі входили до складу Новосанжарського району після 1925 року, а також подані фотографії періоду революційних подій на території Російської імперії. Там також є певні відомості про учасників Першої світової, опубліковані матеріали про діяльність колишніх вояків армії РІА у 1917–1920 рр., в тому числі ре-

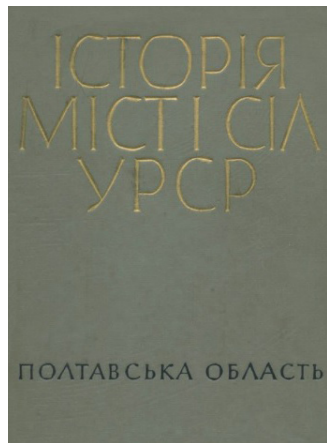
волюційну, як пробільшовицьку, так і проукраїнську (боротьбу за власну державність).

Але це видання не є науковою монографією через ряд причин. Зокрема там відсутні посилання на архівні матеріали, в кінці книги наводиться лише загальний список використаної літератури та перелік архівних установ, матеріали яких були використані під час написання книги, епізодичність висвітлення історичних подій.

Видання також є політично заангажованим, у відповідності до тодішньої епохи, зокрема в ньому відчувається неприхована пропаганда комуністичної партії Радянського Союзу, постаті «вождя» В. І. Леніна, засудження «політичного бандитизму» та «куркульського бандитизмів», котрі у своїй переважній більшості були рухами проти більшовицької влади і т. д.

Але, незважаючи на всі ці вади, видання було першою працею подібного типу у період з середини XVII по 70-ті роки XX століття, котра зрушила історичні дослідження Новосанжарщини з мертвої точки.

Історико-краєзнавчому нарису передувало багатотомне видання «Історія міст і сіл Української РСР» (автор та головний редактор Т. П. Тронько). Один з томів, який з'явився друком у 1967 році, був присвячений саме Полтавській області.

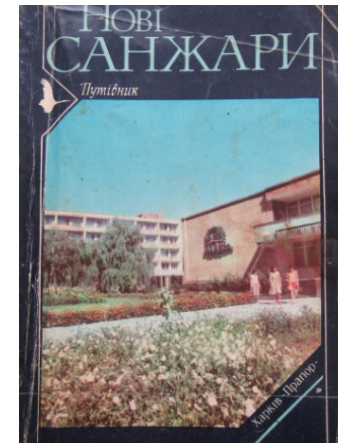
Проте він мав ті ж самі вади, що й історико-краєзнавчий нарис про Нові Санжари: відсутність посилання на архівні джерела, а також піднесення ролі Комуністичної партії у житті та розвитку як загалом держави, так і простих людей, епізодичність висвітлення фактів, формування єдино правильної точки зору у читача і т. п.

Варто враховувати, що у зв'язку з наявністю цензури у радянській іс-

торичній науці, необхідності публікувати «правильні» історичні матеріали, науковці тих часів змушені були підлаштовуватися під офіційну пропаганду ЦК КПРС.

У 1989 році світ побачило видання «Нові Санжари: Путівник», автором якого став відомий радянський, а потім український журналіст, краєзнавець, за доби незалежності провідний спеціаліст інформаційного центру «Новосанжарщина» Петро Михайлович Жаботинський.

Це видання було написане Петром Михайловичем (якого автор монографії знав особисто, ще з часів свого навчання у школі) у співавторстві з Вірою Ніканорівною Жук. Окрім загальної історико-краєзнавчої інформації, котра багато в чому повторювалася, зважаючи на опубліковані раніше матеріали, книга також була збагачена фотографіями кінця 70-х – початку 80-х років XX ст., новими історичними фактами, які здебільшого не стосувалися теми біографій та долі учасників Першої світової війни. І знову ж таки вона не була позбавлена вад політичної заангажованості доби тепер уже пізнього СРСР.

Станом на початок 2021 року, коли автор завершує свою працю, з'являлися лише нечисленні публікації у наукових виданнях, котрі стосуються вивчення історії Новосанжарського краю, в першу чергу історичної Новосанжарщини.

Якщо говорити про біографічні дані про учасників ВВ, то чи не єдиним сучасним істориком, котрий частково пролив світло на цю тему, був і є Ярослав Юрійович Тинченко – український історик та журналіст, кандидат історичних наук, автор великої кількості праць з української військової історії, зокрема періоду Визвольних змагань та радянського періоду першої половини XX ст.

Його двотомне видання – «Офіцерський корпус армії УНР», перший том якого з'явився друком у 2007-му, а другий у 2011-му роках, було справжньою подією у вітчизняній історичній науці, оскільки там вперше було опубліковано особисті справи цілої плеяди діячів періоду Української Революції 1917–1921 рр., яка стала логічним продовженням критичних суспільно-державних подій у Російській імперії у лютому 1917 року (так звана Лютнева революція).

У двотомнику подаються не лише біографічні дані про командний склад армії Української Народної Республіки та Української Держави, але й інформація про рядовий склад. Знову ж таки на жаль доводиться констатувати факт, що двотомник лише частково висвітлює відомості про учасників Першої світової, акцентуючи увагу (що цілком логічно) на подіях УР (Української Революції).

Ця праця також стосується усіх без винятку учасників УР, офіцерського корпусу армії УНР та УД, не акцентуючи особливої уваги на окремих вихідцях з Полтавщини і тим більше з конкретних повітів, волостей та населених пунктів губернії (окрім тих постатей, котрі були видатними діячами українського визвольного та державницького рухів тих часів).

Звичайні люди, наші з вами земляки, котрі поклали своє здоров'я, а подеколи й життя у вирі найжахливішої війни початку ХХ ст., досі не були висвітлені у наукових монографіях ні за доби Радянського Союзу, ні після проголошення Незалежності України.

Настав час зробити це.

Джерела

На початку свого дослідження автор зіткнувся з величезною проблемою відсутності архівних документів доби Першої світової 1914–1918 рр., у вітчизняних архівах, котрі б містили дані про учасників ВВ з Новосанжарської волості.

Певні нечисленні документи вдалося віднайти у Центральному державному архіві вищих органів влади та управління України (ЦДАВО), м. Київ.

Представлені там архівні матеріали лише частково проливають світло на біографію новосанжарців, котрі були мобілізовані до армії РІА (Російської імператорської армії – прим.) у період з 1914 по 1917 рр. Більша частина матеріалів присвячена учасникам Української Революції 1917–1921, і інформація, котра вказана там відноситься в першу чергу до періоду їх служби у лавах збройних сил Української Народної Республіки та Української Держави. Відомості про участь у ВВ або зовсім відсутні, або представлені частково, наприклад лише із вказанням звання у імперській армії, або/та дати служби.

Зокрема дані про вояків армії УНР та УД з Новосанжарської волості, котрі були учасниками Першої світової, а потім входили до офіцерського складу відродженої України, були віднайдені у наступних фондах:

1. Ф. 302. Ключово-Зачепилівська волосна земська управа, поштова контора Нові Санжари, Ключово-Зачепилівської волості Кобеляцького повіту Полтавської губернії.
2. Ф. 3172. Штаб діючої армії Української Народної Республіки, з 1920р. Польща.

Основою для написання наукової монографії стали дані Російського державного військово-історичного архіву (РГВИА – рос. прим.). Вони стали доступними для користувачів після появи сайту gwar.mil.ru, який був відкритий у 2017 році. Станом на січень 2021 року, веб-ресурс ще був онлайн.

Російські дослідники провели велику роботу, частково ідентифікуючи, систематизуючи та розміщуючи на цьому ресурсі дані не лише про офіцерський склад армії РІА, але й про рядовий. Саме це дало змогу комфортно працювати з архівними матеріалами онлайн.

Рядовий та офіцерський склади військових підрозділів армії РІА представлений виключно в польовій документації, також

у картках військовополонених, картках лікувальних закладів і в документах про нагороди.

Інформація про учасників Вв міститься у переважній більшості в наступних фондах РГВИА:

1. Ф. 16196. Особое делопроизводство по сбору и регистрации сведений о выбывших за смертью или за ранами, а также пропавших без вести воинских чинах, действующих против неприятельских армий (1914–1918).
2. Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне.
3. Ф. 970. Военно-походная канцелярия при Императорской главной квартире. г. Петроград (тут знаходиться інформація про нагороджених).
4. Ф. Печатные издания.

Третю групу джерел складають краєзнавчі дослідження молодого новосанжарського краєзнавця та письменника, лауреата міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова», дипломанта премій імені Самійла Величка та Панаса Мирного Юрія Миколайовича Коцегуба.

Заснована ним спільнота «Краєзнавство Новосанжарського краю» містить надзвичайно цінні відомості з історії як історичної Новосанжарщини, так і сіл, а також хуторів району. Саме Юрій Миколайович Коцегуб зміг віднайти цілий ряд учасників Першої світової війни, котрі були вихідцями з Нових Санжар та волості і потім брали участь в подіях Української Революції, відіграючи суттєву роль у формуванні збройних сил та державних органів влади відродженої України.

Цілком імовірним є той факт, що автору вдалося віднайти інформацію далеко не про всіх вихідців з історичної Новосанжарщини, які були учасниками Вв. Тому він має надію, що у перспективі вдасться відшукати також інших забутих героїв 1914–1918 рр., як серед архівних матеріалів, так і завдяки даним, котрі можуть надати родичі ветеранів.

Хронологічні межі дослідження

Монографія охоплює період з 1914 по 1918 рр., тобто 4 роки Першої світової війни.

Одразу варто зауважити, що 1918 рік фактично не був представлений у архівних документах, які вдалося віднайти автору. Причиною цього є перехідний період від часу демонтажу Російської імперії до полум'я революційних подій після 1917 року, внаслідок чого була втрачена значна частина документів, нормально не вівся документообіг і були фактично паралізовані основні державні інститути, як старі (імперські), так і перехідні, сформовані за доби УНР та УД.

У дослідженні акцентовано увагу саме на періоді Вв, без подальшого заглиблення у вивчення долі її учасників після завершення війни. Там, де це було можливо і там, де були наявні документи, вдалося встановити дату смерті (як точну, так і приблизну) ветерана Першої світової. Втім ця інформація у переважній більшості своїй має епізодичний характер у зв'язку з катастрофічною нестачею документів доби 1920–1930-х років ХХ ст., котрі зберігалися на місцевому рівні та у ряді архівних установ, зокрема у Державному архіві Полтавської області (ДАПО).

Тип документів та особливості розшифровки

Представлені в монографії документи можна розділити на кілька типів:

1. Польові журнали зі списками верхніх та нижніх чинів.
2. Картки лікувальних закладів.
3. Картки військовополонених.
4. Документи про нагородження.
5. Дані з особистого архіву автора (текстові записи, фото).
6. Інформація з краєзнавчих спільнот у мережі інтернет.
7. Друковані видання.

Автор не є експертом з графології і тому доволі часто в списках учасників ВВ читачі можуть зустріти примітку «нерозб.». Зазвичай вона стосується саме підписів лікарів, котрі зазначені в картках прийому хворих або поранених солдатів.

Ідентифікувати їх можливо зможуть також майбутні дослідники. Всі посилання наведені під кожною особою справою учасника Першої світової війни з Новосанжарської волості Кобеляцького повіту Полтавської губернії.

Подяка

Автор дякує всім тим людям, котрі, як матеріально, так і психологічно та морально підтримали його під час написання вказаної праці, а також надали додаткову інформацію та фотографії з родинних архівів, допомагали своїми підказками. Зокрема він висловлює подяку таким людям як Ніна Токова (моя мама), Ніна Рубан, Сергій Плахотник, Маріанна Череха (Німеччина), Сергій Брижань, Ніна Мілько, Наталія Нестеренко та іншим.

Це наша з вами історія, наших пращурів, наших земляків. Історія тих людей, які були учасниками найкривавішого конфлікту минулого століття, котрий призвів до катастрофічних демографічних та економічних втрат, став початком розвалу великих імперій, поклав початок перекроюванню світової системи міжнародних відносин, дав поштовх до розвитку наукових інновацій та призвів до виникнення нових незалежних держав у світі.

Нові Санжари

серпень 2020 – січень 2021 року

Умовні позначення

- Ф. – фонд.
- Оп. – опис.
- Спр. – справа.
- Док. – документ.
- Ящ. – ящик.
- Шк. – шкаф.
- Л. – лист.
- К. – картка.
- Зап. – запис.
- Прим. прим. – примітка.
- Можл. – можливо.
- Нерозб. нерозб. – нерозбірливо.
- ВВ. – Велика Війна (Перша світова 1914–1918 рр.).
- Ст. – станція.
- М. – місто, містечко.
- С. – село.
- Пос. пос. – посад.
- Вол. – волость.
- Фільв. – фільварок.
- Колон. колон. – колонія.
- Р. – річка.
- Оз. – озеро.
- Перепр. перепр. – переправа.
- Уроч. уроч. – урочище.
- Соц. соц. – соціальний.
- РІА – Російська Імператорська Армія.
- Лазарет В.У.І.М – Всеросійської установи імператриці Марії.
- Лазарет В.З.С – Всеросійського Земського Союзу.
- Лазарет В.С.М – Всеросійського Союзу Міст.

АРТИЛЕРИСТИ

Бодак Тарас Петрович (? – 1916)

Старший фейерверкер 6-ї батареї 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Убитий на позиції біля с. Яудзем (?) 29.04.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 60 артиллерийской бригады. – Док. 104543. – Л. 68 об, 69.

Ганночка Пімен Андрійович (1877? – після 1917?)

Бомбардир 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 40 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: столяр та коваль.

Захворів (ревматизм). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у м. Нижній Новгород (нині місто в РФ) у канавінський Лазарет Башкіровського училища. Надійшов 23.03.1917. Звідки прибув: з м. Москва.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 649-Г. – Карт. 649/336.

Гущин Іван Тихонович (1879? – після 1917?)

Бомбардир 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 38 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: хлібороб.

Захворів (ревматизм, проблеми з серцебиттям, далі нерозбірливо). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у м. Симбірськ (нині центр Ульяновської області в РФ) у міський Госпіталь №1. Надійшов 23.05.1917.

Звідки надійшов: з Москви.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 717-Г. – Карт. 698.

Давиденко Степан Несторович (? – після 1915)

Бомбардир, далі молодший фейерверкер 4-ї батареї 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Великокобеляцька (Великокобелячківська) волость.

З невідомих причин записаний в м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Отримав поранення у руку та легку контузію голови біля с. Борсучки (можливо с. Борсуки Новоушицького району Хмельницької області) 29.08.1914. Вибув у дивізійний лазарет у с. Мезинець (вірогідно село на заході України, на Галичині) 13.10.1914.

Підвищений до чина молодшого фейерверкера (у 1915).

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Глинсько (село у Жовківському районі Львівської області) 08.06.1915.

Вибув із 80-го польового Госпіталю у м. Себеж Вітебської губернії в Люцинську команду одужуючих 23.12.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 898-Д. – Карт. 1127.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 60 артиллерийской бригады. – Док. 33130. – Л. 5 об, 6.; Док. 1083. – Л. 16 об, 17.; Док. 3454. – Л. 50 об, 51.

Зубашич Яків Іванович (? – після 1916)

Бомбардир 3-ї батареї 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірсповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (легке поранення в ліву ногу) біля с. Калей (село у гміні Вренчиця-Велька Клобуцького повіту Сілезького воєводства, Польща) 28.03.1916.

Лишився у строю.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 60 артиллерийской бригады. – Док. 3191. – Л. 64 об, 65.

Коба Григорій Петрович (1884? – після 1917?)

Бомбардир 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 33 роки. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – прим.).

Захворів (невроз серця). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Трьохпрудний Госпіталь №1018 у м. Москва (РФ). Надійшов 09.05.1917. Звідки надійшов: з розподільного Госпіталю.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1741-К. – Карт. 15.

Куц Мойсей Трохимович (? – після 1917?)

Старший збройовий підмайстер 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у 232-й Петроградський міський Лазарет. Далі нерозбірливо. Надійшов 08.12.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1909-К. – Карт. 1175.

Мартинович Костянтин Олександрович (? – після 1917?)

Молодший фейерверкер 9-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (параліч?, далі нерозб.). Дата та місце події не вказані.

Надійшов у лікувальний заклад Комітету «Християнська Допомога» 12.08.1917.

Евакуйований у травматичний пункт 02.09.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2320-М. – Карт. 92.

Мася Володимир Дмитрович (1883 – після 1915)

Нестройовий 111-ї гвардійської артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 32 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Захворів (плеврит) 13.10.1915 біля с. Ново-Беркули (?).

Направлений на лікування у Таврійський Земський Лазарет м. Сімферополь (нині місто в Криму на тимчасово окупованій території, України). Прийнятий 12.12.1915. Звідки прибув: із санітарного потягу №622.

Внизу одного з документів підпис лікаря: БМ.

Одужав 29.12.1915. Направлений у сімферопольську команду одужуючих.

На документі печатка: Управління Головного уповноваженого Російського товариства Червоного Хреста.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2326-М. – Карт. 614.; Ящ. 2327-М. – Карт. 361.; Ящ. 2107-М. – Карт. 431.

Писаренко Платон Савич (? – після 1915)

Старший фейерверкер 6-ї батареї 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: з 9-ї артилерійської бригади.

Поранений у голову на позиції біля с. Бояничі (село у Сокальському районі Львівської області, Україна) 11.06.1915.

Залишився у строю.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 60 артиллерийской бригады. – Док. 3454. – Л. 51 об, 52.

Рубайко Георгій Харитонович (? – після 1917?)

Канонір 2-го парку Кавказького прикордонного окремого гірського артилерійського дивізіону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Кустолівську волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений для лікування у Госпіталь № 5 Єкатеринбурзької губернії (тепер РФ) В.З.С 28.06.1917.

На документі печатка із назвою лікувального закладу: (сильно стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2999-Р. – Карт. 875.

Саєнко Яків Матвійович (? – після 1917?)

Бомбардир 1-ї окремої важкої бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (нефрит). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Мінський Госпіталь Червоного Хреста, м. Мінськ (столиця Білорусі), Західний Фронт. Надійшов 16.02.1917.

Внизу підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1819-К.

Семирот Василь Йосипович (? – після 1915)

Молодший фейерверкер 6-ї батареї 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у бригаду: із запасу.

Поранений у голову біля с. Глинсько (?можливо село Глинськ у Жовківському районі Львівської області, Україна) 08.06.1915.

Залишився у строю.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 60 артиллерийской бригады. – Док. 3454. – Л. 51 об, 52.

Скубій Степан Олексійович (? – після 1917?)

Рядовий складу артилерії. Військова частина невідома. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (анемія). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Госпіталь №134, Стрельна (нині селище внутрішньоміського муніципального утворення у складі Петродворцового району міста Санкт-Петербург, РФ). Надійшов 04.10.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3336-С. – Карт. 581.

Стеблюк Петро Омелянович (? – після 1916)

Старший майстровий 65-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідоме) біля м. Сморгонь (центр Сморгонського району Гродненської області, Білорусь) 20.06.1916.

Направлений на лікування у Володимирську губернію у м. Шуя (нині місто в Ивановській області, РФ).

Вибув у команду одужуючих при 89-му піхотному запасному полку. Дата: 03.08.1916.

На документі печатка: 89-й піхотний батальйон, команда одужуючих.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3218-С. – Карт. 635.

Шовкопляс Петро Федорович (? – після 1916)

Бомбардир 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний.

Імовірно захворів (документ відсутній).

Надійшов у Костромську губернію у м. Кінешма (нині місто у Ивановській області, РФ). Лікувальний заклад: Комітет (?напис частково стертий) звідного евакуаційного Госпіталю №28. Дата: 07.02.1916.

На документі дві печатки із назвою та номером лікувального закладу, назвою губернії та міста.

Куди направлений: до кінешемського Військового Начальника.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3881-Ш. – Карт. 1099.

Яценко Семен Васильович (? – після 1916?)

Бомбардир 60-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Направлений у 130-й тиловий евакуаційний пункт в м. Юр'їв (нині місто Тарту, Естонія). Надійшов у період з 23.04.1916 по 30.04.1916.

Лікувався у Лазареті Червоного Хреста (у тому ж місті).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4080-Я. – Карт. 846.

ГРЕНАДЕРИ

Горошотченко Ілля Романович (? – після 1914?)

Гренадер 8-ї роти 3-го гренадерського Перновського короля Фрідріха-Вільгельма IV полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Мацирі (Мацихи?), вірогідно село в Польщі) 11.12.1914.

Направлений на лікування у 1-й Лазарет 1-ї гренадерської дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 3 гренадерского Перновского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 46185. – Л. 2 об, 3.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4902-Г. – Карт. 234.

Івашек Гаврило Романович (? – після 1914?)

Гренадер 4-го гренадерського Несвіжського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти між пос. Бжезніце (сільська гміна у Вадовицькому повіті Малопольського воєводства, Польща) та с. Ладзіце (село у гміні Ладзіце Радомщанського повіту Лодзинського воєводства) Петроковської губернії у період з 05.11.1914 по 08.11.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 4 гренадерского Несвижского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Именной список потерь нижним чинам 4 гренадерского Несвижского генерал-фельдмаршала князя Барклая-де-Толли полка с 5 по 8 ноября 1914 г., Автор: 4-й гренадерский Несвижский полк. – Л. 248 об, 249.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4918-И. – Карт. 440.

Кириленко Іван Федорович (1892? – після 1915)

Гренадер 14-ї роти 3-го гренадерського Перновського короля Фрідріха-Вільгельма IV полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 23 роки. Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Був поранений (поранення невідоме) у бою біля с. Ясень (вірогідно село у Рожнятівському районі Івано-Франківської області, Україна) 18.02.1915.

Направлений на лікування у 1-й Лазарет 1-ї гренадерської дивізії.

Вдруге поранений (кульове поранення з пошкодженням кісток нижньої частини лівої руки, ушкодження лівого передпліччя) біля с. Тихов (?) та с. Ново-Тихов (нині село у Старовицькому повіті Свентокшиського воєводства, Польща) 05.05.1915.

Евакуйований 15.05.1915. Лікувався у Залізничному Лазареті м. Козлов (нині місто Мічурінськ, РФ) Тамбовської губернії. Надійшов 24.05.1915. Звідки прибув: з м. Москви.

На одному з документів внизу печатка лікаря: Мац (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 3 гренадерского Перновского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 1857. – Л. 36 об, 37.; Док. 4369. – Л. 79 об, 80.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4923-К. – Карт. 898.; Карт. 1003.; Ящ. 4233-К. – Карт. 899.; Ящ. 1424-К. – Карт. 985.

Коба Парфентій Іванович (? – після 1914?)

Гренадер 8-го гренадерського Московського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, вірогідно Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 28.09.1914. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4925-К. – Карт. 170, 172.

Моцак Сергій Омелянович (? – після 1915?)

Гренадер 4-ї роти 3-го гренадерського Перновського короля Фрідріха-Вільгельма IV полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) під час атаки біля с. Ясень (село у Рожнятівському районі Івано-Франківської області, Україна) 18.02.1915.

Направлений на лікування у 1-й Лазарет 1-ї гренадерської дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 3 гренадерского Перновского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 1857. – Л. 29 об, 30.

ДОБРОВОЛЬЦІ

Миропольський Сергій Львович (? – після 1916)

Доброволець 8-й кавалерійського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений (у ліве плече) під м. Байбурт (місто на північному сході Туреччини) 05.07.1916.

Направлений на лікування у 5-й земський Лазарет м. Суми (нині обласний центр, Україна) на Свищах (передмістя міста). Надійшов 17.10.1916.

На документі печатка (сильно стерта): Лазарет Всеросійського Земського союзу (решта нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. без номера – Ящ. 2201-М. – Карт. 834.

ЄФРЕЙТОРИ

Бабенко Іван Павлович (? – після 1916?)

Єфрейтор 1-го Заамурського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В іншому документі з невідомих причин записаний у м. Орлик (Кобеляцького повіту).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: зі 132-го запасного батальйону.

Був поранений (стріляна рана правої кисті) під м. Станіслав (нині Івано-Франківськ – обласний центр, Україна) 25.07.1916.

Направлений на лікування у Лазарет 1-ї 1-го Заамурської прикордонної піхотної дивізії.

Далі лікувався у міський Лазарет Верхньодніпровського повіту Катеринославської губернії (нині Дніпропетровська область). Надійшов 03.08.1916. Звідки прибув: відстав від ешелону.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 1 Заамурського пограничного пехотного полка. – Док. 7831. – Л. 337 об, 338.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 167-Б. – Карт. 410.

Базь Павло Давидович (? – після 1917?)

Єфрейтор 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В іншому документі значиться у Полтавському повіті, Тахтаулівської волості, с. Тахтаулово.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення шрапнеллю крижової області) біля м. Герасимово (?можливо один з населений пунктів у Білорусі) 22.05.1916.

Направлений на лікування у Земський Госпіталь №9, м. Воронеж (місто в РФ). Надійшов 06.06.1916.

Відбув у (нерозб.) відпустку 09.08.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 4335. – Л. 623 об, 624.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 177-Б. – Карт. 177/591.

Бездільний Артем Васильович (? – після 1915?)

Єфрейтор 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти 26.04.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов

35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 249 об, 250.

Бездільний Стефан Тарасович (? – після 1916?)

Єфрейтор 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 23.06.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5391. – Л. 780 об, 781.

Вуличенко Микола Маркович (1895 – після 1915?)

Єфрейтор 8-ї роти 9-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 22.02.1915.

Потрапив у австрійський полон. Значиться у таборі для військово-вополонених у м. Дунасердагель (нині місто Дунайська Стреда – адміністративний центр округу Дунайська Стреда, Трнавський край, південно-західна Словаччина) на 30.05.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 стрелкового полка. – Док. 730. – Л. 105 об, 106.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6986-А. – Карт. 334.

Гусак Архип Федорович (1892 – після 1917?)

Єфрейтор 1-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 25 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття до війни: столяр.

Був поранений (вогнепальне поранення спини) на Румунському фронті 21.12.1916.

Направлений на лікування спочатку у 13-й передовий загін 61-ї піхотної дивізії.

Вибув на лікування у Лазарет №11 Всеросійського Союзу Міст, м. Ростов-на-Дону. Надійшов 02.01.1917.

На одному з документів печатка з назвою на номером лікувального закладу.

Внизу підпис лікаря: П. О (далі нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковського полка. – Док. 29571. – Л. 496 об, 497, 538.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 713-Г. – Карт. 915.

Гусак Степан Гнатович (? – після 1916)

Єфрейтор 13-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Отримав поранення лівої стопи біля м. Володимир-Волинський 15.07.1916.

Направлений на лікування у Лазарет №2 Старооскольського місцевого Комітету Російського Товариства Червоного Хреста, м. Старий Оскол (нині місто у Белгородській області, РФ) . Надійшов 01.08.1916.

На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 887-Г. – Карт. 169.

Давиденко Григорій Макарович (1889? – після 1915)

Єфрейтор 7-ї роти 183-го піхотного Пултуського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний в Клюсово-Зачепилівську волость.

Вік: 26 років. Освіта: грамотний. Сімейний стан: одружений. Віросповідання: православний. Рід занять перед війною: коваль.

Отримав поранення осколком поперечної області 11 (за іншими даними 10) серпня пі м. Верховичі (?) (за іншими даними с. Зелений Дворець).

Лікувався у 26-му єврейському громадському Госпіталі в Орловській губернії. Прибув із санітарним поїздом № 204.

Підпис лікаря: Винницкая.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 898-Д. – Карт. 497.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 183 пехотного Пултусского полка. – Док. 267170. – Л. 439 об, 440.

Забора Андріан Григорович (1880? – після 1916)

Єфрейтор 6-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний в село Дубина.

Вік: 36 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений (контужений) під час боїв у районі села Чорторійськ (нині с. Старий Чорторійськ Маневицького району Волинської області) 05.10.1915.

Вибув у Тульську команду одужуючих 12.03.1916.

Лікувався у Володимирському Лазареті. Надійшов звідти у Тульський Очний Лазарет 24.02.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1157-З. – Карт. 417, Карт. 422.

Забора Андріан Дмитрович (? – після 1915?)

Єфрейтор 6-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) у бою біля с. Кам'януха (нині село у Маневицькому районі Волинської області, Україна) у період з 03.10.1915 по 09.10.1915.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 2-ї стрілкової дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 6 стрелкового полка. – Док. 3656. – Л. 251 об, 252.

Зайцев Андрій Мартинович (? – 1916)

Єфрейтор 2-ї роти 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий 22.05.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 15571. – Л. 44 об.

Зубач (Зубашич?) Харитон Іванович (1893 – після 1915?)

Єфрейтор 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) 04.05.1915.

У двох документах значиться у німецькому полоні. Потрапив у полон в горах Карпатах. Перебував у таборі для військовополонених у Фрідріксфельде (перший район у складі адміністративного округу Ліхтенберг в місті Берлін, Німеччина), був переведений з Мюнстера (місто у землі Північний Рейн-Вестфалія).

Зазначений серед військовополонених у Австрії, в м. Міловіце (нині місто неподалік столиці Чехії – Праги) у період з 10.05.1915 по 01.08.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 274 об, 275.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 7087-С. – Карт. 984.; Ящ. 7064-З. – Карт. 1244.

Іванюк Іван Михайлович (? – після 1916?)

Єфрейтор 9-го Заамурського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Хоцимеж (колишнє містечко, нині село Хотимир у Тлумацькому районі Івано-Франківської області, Україна) 15.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 9 Заамурского пограничного пехотного полка. – Док. 170545. – Л. 336 об, 337.

Канюка Іван Феоктистович (? – після 1917?)

Єфрейтор 178-го піхотного Венденського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (хвороба невідома). Місце події та дата не вказані.

Направлений на лікування у міський Лазарет №9, м. Петроград, Ружейна вул., буд. №14. Надійшов 04.09.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1825-К. – Карт. 208.

Кириченко Ілля Петрович (? – після 1916)

Єфрейтор (в одному з документів рядовий) 11-ї роти 325-го піхотного Царевського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (у ліве стегно) біля с. Жнибороди (село у Бучацькому районі Тернопільської області, Україна) 02.09.1915. За іншими даними біля с. Базарне (?) 01.09.1915.

Вибув у передовий перев'язочний пункт.

Далі направлений на лікування у Лазарет №22 Євпаторійського комітету допомоги воїнам, м. Євпаторія (нині місто у Криму, на тимчасово окупованій території України). Надійшов 25.10.1915.

На одному з документів печатка з назвою та номером лікувального закладу.

Вибув у команду одужуючих 13.01.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 325 пехотного Царевского полка. – Док. 4742. – Л. 557 об, 558.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1171-3.; Ящ. 1428-К. – Карт. 591.

Коляка Яким Феодосійович (? – після 1916?)

Єфрейтор 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (катар шлунку та анемія) у м. Кременчук 02.06.1916.

Направлений на лікування у Госпіталь Лебединського повіту Всеросійського Земського Союзу допомоги хворим та пораненим воїнам, м. Лебедин (нині місто у Сумській області, Україна). Надійшов 02.06.1916.

На документі печатка з назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1514-К. – Карт. 963.

Кулинич Костянтин Якович (? – після 1916?)

Єфрейтор 15-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти 18.12.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. Именные списки потерь солдат и офицеров 1 мировой войны 1914–1918 гг. (по полкам и бригадам). – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 29571. – Л. 534 об, 535, 538.

Куць Павло Пантелеймонович (? – після 1917?)

Єфрейтор 134-го піхотного Феодосійського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце не вказані.

Направлений на лікування у Лазарет Феодосійського Місцевого Комітету Червоного Хреста. Надійшов 12.04.1917.

На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1906-К. – Карт. 505.

Куц Гаврило Якович (? – 1915)

Єфрейтор 2-ї роти 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: з 86-го запасного батальйону.

Убитий 22.12.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 127 пехотного Путивльского полка. – Док. 115. – Л. 399 об, 400, 495 об, 496.

Лобач Пантелеймон Микитович (? – після 1915?)

Єфрейтор (в іншому документі вказаний рядовим) 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Отримав кульове поранення під с. Гордець (вірогідно село Городець Володимирецького району Рівненської області, Україна) 19.04.1915.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Далі вибув у Лазарет Олексіївської Общини сестер милосердя Російського Товариства Червоного Хреста в м. Херсон (нині обласний центр). Надійшов 30.05.1915. Звідки прибув: з санітарного потягу.

По якому документу прийнятий: без документів.

У яке відділення та палату направлений: 3-ій поверх, 3-тя палата.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов 35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 245 об, 246.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4277-Л. – Карт. 276.

Мася Микола Дмитрович (? – після 1916?)

Єфрейтор 12-ї роти 11-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Залишений на полі бою під час битви біля м. Фрідріхштадт (місто в землі Шлезвіг-Гольштейн, Німеччина) 21.08.1915.

Потрапив у полон. Перебував у німецькому полоні на 16.01.1916.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 11 стрелкового полка. – Док. 2204. – Л. 136 об, 137.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6990-А. – Карт. 1403.

Охрей Пилип Григорович (? – після 1916?)

Єфрейтор 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) 25.06.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5391. – Л. 744 об, 745.

Охтирський Федір Михайлович (? – після 1916)

Єфрейтор 7-ї роти 6-го піхотного Лібавського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Був поранений (поранення невідоме) 26.04.1916. Місце події: не пам'ятає.

Направлений на лікування у Лазарет м. Казань (нині обласний центр в РФ). Надійшов 11.06.1916.

Відправлений 1-шу Казанську команду одужуючих.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 163-А. – Карт. 742.

Пилипенко Андрій Олександрович (1894? – після 1915?)

Єфрейтор (раніше рядовий) 8-ї роти (в іншому документі 3-ї) 46-го піхотного Дніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 21 рік. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений (за іншими даними неодружений). Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Зник без вісти біля с. Тучков (можливо село Тичків у Народицькій селищній територіальній громаді Народицького району Житомирської області, Україна) 14.06.1915.

В наступному документі зазначений як поранений (поранення невідоме).

Направлений на лікування у м. Полтаву в Куракінський казенний винний склад, Лазарет №2. Надійшов з київського потягу №3003 19.06.1915. На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Внизу підпис лікаря: (нерозб.).

Вдруге поранений біля с. Глиниця (вірогідно село у Кіцманському районі Чернівецької області, Україна) 27.12.1915. Вибув на лікування у дивізійний Лазарет 12-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 46 пехотного Днепровского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 227275. – Л. 11 об, 12.; Док. 44427. – Л. 296 об, 297; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4348-П. – Карт. 762.

Підгорний Семен Іванович (? – після 1914?)

Єфрейтор 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти біля с. Янчин (вірогідно нині село Іванівка Перемишлянського району Львівської області, Україна) 14.08.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 24324. – Л. 14 об, 15.

Пісковий Прокіп Якимович (? – 1915)

Єфрейтор 1-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость (вірогідно).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий біля с. Семиківці (нині село Теребовлянського району Тернопільської області, Україна) під час Семиківської битви – бої, котрі відбувалися між військами армій Австро-Угорщини, Німеччини та Російської імперії біля вказаного села у період із вересня по жовтень 1915 року. Дата: 19.10.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 1 Финляндского стрелкового полка. – Док. 49522. – Л. 514 об, 515.

Пісковий Тихон Олексійович (1894? – після 1917?)

Єфрейтор учбової команди 5-го Сибірського стрілкового полку. В іншому документі вказаний як старший унтер-офіцер. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у село Писаренки.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказаний соціальний стан. – прим.).

Отримав поранення (легке вогнепальне поранення кінцівок без пошкодження кісток) на позиції біля Ново-Спаського та Богушинського лісів (місцевість біля села Богуші, в межах Гродненської області, Білорусь) 09.07.1917.

Вибув у перев'язочний загін 2-ї Сибірської стрілкової дивізії.

Далі направлений на лікування у Серпуховський Госпіталь №11, м. Серпухов (нині місто в Московській області, РФ). Надійшов 15.07.1917. Звідки надійшов: з Лефортово (нині район міста Москви).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 5 Сибирского стрелкового полка. – Док. 8837. – Л. 192 об, 193.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2830-П. – Карт. 574.

Руденко Яків (? – 1914)

Єфрейтор 14-ї роти 36-го піхотного Орловського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий під час боїв за р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) 08.10.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 36 пехотного Орловского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 48100. – Л. 25 об.

Рудь Роман Якович (? – після 1915?)

Єфрейтор (раніше рядовий) 11-ї роти 45-го піхотного Азовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Новини (імовірно село у Яворівському районі Львівської області, Україна) 14.08.1915.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Лікувався у 133-му Полтавському Звідному Евакуаційному Госпіталі. Вибув звідти у м. Кобеляки 20.08, рік не вказано. На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 45 пехотного Азовского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 283238. – Л. 25 об, 26, 41.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2942-Р. – Карт. 1194.

Рудь Стефан Дмитрович (1892? – після 1917?)

Єфрейтор (раніше рядовий, стрілець) 1-ї роти 4-го Новоросійського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

В одному з документі вказано, що проживав у м. Лодзь (нині місто у Польщі).

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: (нерозбірливо) служба.

Як потрапив у полк: із запасу.

Захворів (м'язовий ревматизм) під м. Варшава (столиця тієї ж держави) 23.02.1915. За іншими даними залишений на полі бою біля Немгловського лісу (неподалік міста Рава-Руська у Львівській області, Україна) 21.02.1915.

Направлений на лікування у спеціальний Госпіталь №30, м. Казань (місто у РФ). Звідки прибув: з Москви (столиця РФ). Надійшов 19.03.1915.

Внизу документа підпис лікаря: Купріянова.

Захворів вдруге (цинга) на Румунському фронті 18.05.1917.

Направлений на лікування у Лазарет для поранених воїнів комітету Щербинівського (?нерозб.), ст. Старощербинівська (станція, нині адміністративний центр Щербинівського району Краснодарського краю). Надійшов 31.05.1917.

На документі печатка із назвою лікувального закладу (дещо стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 4 стрелкового полка. – Док. 93653. – Л. 59 об, 60.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2942-Р. – Карт. 1214.; Ящ. 3005-Р. – Карт. 873.

Рудь Федір Омелянович (? – після 1914?)

Лейб-гвардії єфрейтор 1-го лейб-гренадерського Катеринославського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірогідно мав брата – Григорія Омеляновича Рудя (? – після 1945), котрий також був учасником Першої світової війни.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Петраков (вірогідно село у Польщі) 23.08.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 1 Лейб-гренадерского Екатеринославского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 17324. – Л. 74 об, 75, 83а.; Особистий архів.

Сахновський Григорій Іванович (? – після 1915?)

Єфрейтор 9-ї роти 46-го піхотного Дніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Світаржув (село Свитазів у Сокальському районі Львівської області, Україна) 05.07.1915.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 12-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 46 пехотного Днепро-провского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 253139. – Л. 109 об, 110.

Сердюк Юхим Іванович (1891(1892?) – після 1915?)

Єфрейтор 10-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: кадровий військовий.

Зник без вісти 19.04.1915. Місце події не вказано.

Потрапив у австрійський полон. Значиться у таборі для військово-виполонених у Шопроньку (Sopronnyék) (нині Некермаркт, ярмаркова громада округу Оберпуллендорф у землі Бургенланд, Австрія) на 1915 рік та на 26.10.1916.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов 35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 213 об, 214.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5540-С. – Карт. 367, 368.

Труба Павло Микитович (? – після 1916?)

Єфрейтор 13-ї роти 58-го піхотного Прагського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля м. Римніку-Серат (місто у Східній Румунії) 09.12.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 58 пехотного Прагского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 88648. – Л. 354 об, 355.

Федірець Андрій Ніконович (? – після 1917?)

Єфрейтор 7-ї роти 9-го гренадерського Сибірського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) на півночі та на північному сході гдв Шельвів (вірогідно село у Локачинському районі Волинської області, Україна) 08.04.1917.

Направлений на лікування у перев'язочний загін Московських біржового та купецького товариств.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 9 гренадерского Сибирского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 4216. – Л. 216 об, 217.

Федірець Семен Парфентійович (? – після 1915?)

Єфрейтор 1-ї роти 46-го піхотного Дніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Світаржув (село Свитазів у Сокальському районі Львівської області, Україна) 04.07.1915.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 12-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 46 пехотного Днепровского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 253139. – Л. 36 об, 37.

Чернуха Гнат Петрович (1896? – після 1917?)

Єфрейтор 134-ї маршової роти 19-го піхотного запасного батальйону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 21 рік. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – прим.).

Захворів (захворювання серця, хронічний бронхіт). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Міський Лазарет №1728 м. Москви (столиця РФ). Надійшов 18.11.1917.

На документі печатка з назвою та номером лікувального закладу (дещо стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3794-Ч. – Карт. 82.

Чиж Павло Леонтійович (1884 – після 1915?)

Єфрейтор 1-ї роти 168-го піхотного Миргородського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) біля р. Сян (річка в Україна та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) 10.10.1914. Вибув на лікування у дивізійний Лазарет. Евакуйований 26.10.1914 у м. Ковель (?нерозб.).

Зник без вісти біля с. Рославці (село Раславице у гміні Нисько Ніжанського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та с. Волина (село у тій самій гміні) 06.05.1915.

Потрапив у австрійський полон. Значиться у таборі для військовополонених у м. Нисько (місто в південно-східній Польщі, на річці Сян) на 19.05.1915.

З жовтня того ж року перебував у м. Кенъермезо (місто у Трансильванії (Румунія) на лівому березі річки Муреш).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 168 пехотного Миргородского полка. – Док. 2306. – Л. 124 об, 125.; Док. 63081. – Л. 39 об, 40.; Оп. 4. – Д. Именной список больным, раненым, убитым, уволенным в неспособные, эвакуированным, пропавшим без вести, умершим, поступившим в лечебные заведения и выздоровевшим нижним чинам армий Юго-Западного фронта. – Док. 83738. – Л. 8 об, 9.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6228–Т. – Карт. 968.

Шаповал Федір Георгійович (? – після 1916?)

Єфрейтор 42-го піхотного Якутського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Кишеньківську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) 23.06.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 42 пехотного Якутского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 141221. – Л. 258.

Шовковий Євламій Іванович (? – 1916)

Єфрейтор 16-ї роти 188-го піхотного Карського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий біля с. Гниловоди (зараз село Гвардійське Тербовлянського району Тернопільської області, Україна) 03.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 188 пехотного Карского полка. – Док. 139206. – Л. 48 об, 49, 54.

Шульга Григорій Зіновійович (? – 1916)

Єфрейтор 8-ї роти 171-го піхотного Кобринського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий у Карпатах 16.10.1916.

Наявна картка з адресою: м-ко Нові Санжари (пошта) Полтавської губ. Катерина Михайлівна Шульга.

Внизу дата: 18 жовтня 1916. Підпис: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 171 пехотного Кобринского полка. – Док. 165. – Л. 431 об, 432, 523.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4874-И.

Яценко Петро Климентійович (? – після 1914?)

Єфрейтор 3-го гренадерського Перновського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Зачепилівську (Клюсово-Зачепилівську) волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Цикаржево (нині село Цикажево-Пулноцни у гміні Миканув Ченстоховського повіту Сілезького воєводства, Польща) 08.11.1914.

Насправді перебував у німецькому полоні у м. Віттенберг (нині місто у федеральній землі Саксонія-Ангальт, Німеччина).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 3 гренадерского Перновского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 23797. – Л. 212 об, 213, 222.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5069-М-Я. – Карт. 1741.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4998-Я. – Карт. 1636.

КАВАЛЕРИСТИ

Самарін Зиновій Андрійович (? – після 1916?)

Рядовий 1-го Заамурського прикордонного кінного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений (поранення невідоме) 18.08.1916.

Направлений на лікування у 56-й Тиловий Евакуаційний пункт м. Черкаси (нині обласний центр в Україні). Надійшов 27.08.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3041-С. – Карт. 666.

Шраменко Василь Титович (? – 1915)

Драгун 3-го ескадрону 9-го драгунського Казанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: доброволець.

Помер від ран у період з 15.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 9 драгунского Казанского полка. – Док. 122043. – Л. 34 об.

КУЛЕМЕТНИКИ

Набоков (Набока?) Митрофан Федорович (? – після 1916)

Кулеметник 2-го кулеметного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (ангіна). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Красносільський військовий Госпіталь (нині один з районів Санкт-Петербурга, РФ). Надійшов 11.12.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. без номера – Ящ. 2380-М. – Карт. 1070.

ЛЬОТЧИКИ

Писаренко Федір Гаврилович (? – після 1916?)

Ратник 15-ї повітроплавної роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (черевний тиф) в м. Вуслав (вірогідно місто в Білорусі) 05.03.1916.

Направлений на лікування у Вітебський Запасний Госпіталь (місто Вітебськ) В.С.М. Надійшов 26.04.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2662-П. – Карт. 628.

ОБЕР-ОФІЦЕРИ

Коба Іван Якович (1897 – після 1920)

Прапорщик 15-го стрілкового полку (раніше ротний командир 255-го піхотного запасного полку). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Евакуйований у запасний польовий Госпіталь №76, м. Черкаси (нині обласний центр, Україна) 22.01.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 7375-К. – 418.; Ящ. 7469-К. – Карт. 56.; Перша Українська Революція 1914–1924 років: Коба Іван Якович (1897–?). [Електронний ресурс]. 05.02.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/ukrrev1914.1924/posts/2682319602054312>. 06.01.2020.

Моцак (Мацак) Юхим Тихонович (09.08.1893 – 13.06.1961)

Прапорщик 34-го піхотного Севського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

Дослужився до звання підпоручика (підвищений 19.12.1915), потім до поручика. Останнє звання у армії РІА – штабс-капітан (інформація поки що не підтверджена архівними документами).

Мав брата – Івана Тихоновича та батька (вірогідно) Тихона Васильовича Моцаків, котрі мешкали у Ключово-Зачепилівській волості.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Рава-Руська (нині місто районного значення у Львівській області, Україна) 06.03.1915.

Вибув у період з 01.03.1915 по 15.04.1915.

Вдруге поранений (поранення невідоме) біля с. Федюки (нині присілок села Гійче у Жовківському районі тієї ж області) 14.11.1915.

Нагороджений орденом Святої Анни III-го ступеня.

Наказ Його Імператорської Величності від 05.03.1916.

Нагороджений орденом Святого Станіслава III-го ступеня.

Нагороджений у період з 01.03.1917 по 31.03.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 7492-М. – Карт. 459.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 84. – Л. 167.; Д. Алфавит генералам, штаб- и обер-офицерам убитым, раненым, контуженным, оставшимся на поле сражения, пленным и умершим от ран в бою с неприятелем. – Док. Именной список потерь. – Л. 136 об.; Ф. Печатные издания. – Оп. Печатные издания. – Д. Высочайшие приказы Его Императорского Величества. – Док. Его Императорское Величество, в присутствии своем в Царской Ставке, марта 5-го дня 1916 года, соизволил отдать следующий приказ, Автор: Его

Императорское Величество, 1916–03–05. – Л. 81.; Д. Приказы армии и флоту за февраль месяц 1917 г. – Док. Его Императорское Величество, в присутствии своем в Царском Селе, февраля 14-го дня 1917 года, соизволил отдать следующий приказ, Автор: Его Императорское Величество, 1917–02–14. – Л. 623 об.; Ф. 2003. – Оп. 2. – Д. Списки офицеров, представленных к наградам. – Док. Переписка о представлении к награде за период 01.03.1917–31.03.1917 гг., 1917–03–01. – Л. 244.; ЦДАВО. – Ф. 302. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 10.; Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Мацак (Моцак) Юхим Тихонович (1893–1961). [Електронний ресурс]. 25.03.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3504221252940550/>. 16.01.2021.; Вікіпедія. Мацак Юхим Тихонович. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Мацак_Юхим_Тихонович. 16.01.2021.

РЯДОВІ, СТРІЛЬЦІ, ОПОЛЧЕНЦІ, РАТНИКИ

Абломський (Обломський?) Яким Іванович (? – після 1917?)

Рядовий 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти 07.07.1917 на Південно-Західному фронті (?) під час відступу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 31 об, 32.

Аксютин Тимофій Григорович (? – 1916)

Рядовий 266-го піхотного Пореченського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний в Ключівську (Ключово-Зачепилівську) волость.

Отримав поранення на фронті (стріляна рана голови). Вибув 17.11.1916 року.

Лікувався у Госпіталі №6 харківської общини Червоного Хреста у місті Мінськ (печатка на документі).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. без номера – Ящ. 89А. – Карт. 942.

Баденко Сергій Іванович (? – 1915)

Рядовий 150-го піхотного Таманського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Вбитий під час бою біля с. Катринка (нині село Катринка у гміні Васильків Білостоцького повіту Підляського воєводства, Польща) 24.09.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 150 пехотного Таманского полка. – Док. 286317. – Л. 250 об, 251.

Бажин (Бажан?) Іван Родіонович (? – після 1917)

Ратник 209-го піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба вказана нерозбірливо) у 1916 році.

Був направлений на лікування у полковий Лазарет Кременчуцького Богодільного закладу при полтавському губернаторі (текст нечіткий) 14.06.1917.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 453-Б. – Карт. 201.

Базилевич Андрій Михайлович (1887? – після 1915)

Рядовий 12-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 28 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: шкіряник (кушнір).

Поранений в праву руку бід час боїв у районі м. Більськ (нині Більськ-Підляський Підляського воєводства, Польща) 16.08.1915.

Відправлений на лікування у Лазарет (Госпіталь?) № 12, губернія невідома (документ із назвою сильно пошкоджений). У лікувальний заклад прибув із Москви.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 178-Б. – Карт. 178/664.; Особистий та родинний (загальний) архіви.

Базь Іван Давидович (? – після 1917)

Рядовий 5-ї роти 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вказаний строк служби: до 1919 року.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений на передній лінії (атаки? оборони?) біля с. Мануйлівка (? можливо село Манилівка Чорноострівської селищної територіальної громади Хмельницького району Хмельницької області, Україна) 30.06.1917.

Направлений на лікування у 1-й Лазарет 156-ї дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 14 об, 15.

Байбара Максим Петрович (? – після 1916?)

Рядовий 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Поранений (поранення невідоме) 24.08.1916 року. Направлений на лікування у перев'язочний загін 61-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 173943. – Л. 294 об, 295, 323.

Барабаш Савелій Петрович (? – після 1916?)

Рядовий 284-го піхотного Венгровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений (?).

Отримав поранення (контузію?) 24.06.1916 в ході наступу Південно-Західного фронту армії РІА на позиції австрійських та німецьких військ.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 71-ї дивізії.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 284 пехотного Венгровского полка. – Док. 5306. – Л. 206 об, 207.

Бацман Микола (? – після 1915)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біл с. Смільник (вірогідно село Смільник у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) на р. Сан (річка Сян в Турівському районі Львівської області, Україна та у Польщі, права притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 160 об, 161.

Безпалов Євсей Петрович (1895? – після 1916?)

Рядовий 1-го Звідного Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Лелюхівка.

З невідомих причин записаний у Великокобелячківську волость.

Вік: 21 рік. Сімейний стан: неодружений.

Захворів (катаральна пневмонія) біля с. Кривичі (село у Золочівському районі Львівської області, Україна) 18.12.1916.

Направлений на лікування у Госпіталь при Соляному дворі, м. Москва (столиця РФ). Надійшов 06.01.1917. Звідки надійшов: з Покровського розподільного пункту.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 410-Б. – Карт. 1253.

Безручко Герасим Павлович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (наскрізне вогнепальне поранення) під час боїв 03.05.1916. Надійшов на лікування у Лазарет № 8 Київського Свя-

то-Володимирського Братства, вул. Інститутська, 8 (на документі печатка із назвою лікувального закладу та адресою) 06.05.1916.

Вдруге отримав поранення 23.06.1916 в ході наступу Південно-Західного фронту армії РІА на позиції австрійців та німців (Брусилівський прорив). Вибув на лікування у Госпіталь в м. Воронеж по вул. Касаткіна (?) (на документі печатка із назвою лікувального закладу, майже стерта) 28.06.1916.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5391. – Л. 780 об, 781.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 231-Б. – Карт. 122, 124.

Бережний Михайло Павлович (? – після 1917?)

Рядовий 1-ї роти 295-го піхотного Свирського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Потутори (нині село Бережанського району Тернопільської області, Україна) 18.06.1917 вірогідно в ході червеневого наступу або «наступу Керенського», що передував Тернопільській катастрофі армії РІА (11.07.1917 – 24.07.1917).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 295 пехотного Свирского полка. – Док. 83161. – Л. 412 об, 413, 453.

Берлим Федір Никифорович (1896 – після 1916)

Рядовий 1-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 20 років. Соціальний стан: селянин. Сімейний стан: неодружений.

Захворів (назва хвороби вказана нерозбірливо).

Лікувався у Госпіталі Єкатерининської Богодільні в м. Москва (на документі є печатка з назвою лікувального закладу) починаючи з 10.02.1916.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 263-Б. – Карт. 282.

Бехдан Василь Сазонович (1891? – після 1914)

Ополченець 8-ї роти 183-го піхотного Пултуського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: кравець.

Захворів (ревматизм). Евакуйований з 01.10.1914 по 22.10.1914 у тимчасову лікарню Казанського Губернського Земства.

Лікувався у Госпіталі № 8 дім Кетнер (?) в Казанській губернії.

Внизу документа підпис лікаря: Фомин (?Фокін, нерозбірливо).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4797-Б. – Карт. 1162.; Ящ. 4522-Б. – Карт. 1164.

Бичко-Токовий Іван Данилович (1896 – після жовтня 1943)

Рядовий 8-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Отримав кульове поранення в область ноги під м. Красне (нині селище міського типу в Буському районі Львівської області, Україна) 28.05.1916.

Відбув на лікування на санітарному поїзді № 3001. Дата: 15.06.1916.

Лікувався у хірургічному Госпіталі казенного винного складу у м. Рязьк Рязького повіту Рязанської губернії (нині РФ). На одному з документі печатка із назвою лікувального закладу. В Лазарет надійшов 20.06.1916.

Внизу документа підпис лікаря: Підпис (слово).

Після лікування повернувся у стрій.

Захворів (екзема) в серпні 1917 року.

Лікувався у Лазареті Місцевого Комітету Червоного Хреста у м. Хорол. Прийнятий 30.08.1917 на основі наступного документу: Записка Військового Нач. № 25775.

Внизу підпис лікаря: Виноградов.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 273-Б. – Карт. 995.; Ящ. 430-Б. – Карт. 415.; Ящ. 3528-Т. – 1113.; Ящ. 379-Б. – Карт. 574.; Ящ. 378-Б. – Карт. 261; Особистий та сімейний архіви.

Бичко-Токовий Тихон Трохимович (? – після 1916)

Рядовий Штабу 46-го армійського корпусу. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний.

Переведений у Польовий запасний № 151 госпіталь в м. Полтава (на документі печатка із назвою лікувального закладу на номером) 09.08.1916.

За іншими даними переведений 15.08.1916.

Причина переведення невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 379-Б. – Карт. 575.; Особистий та сімейний архіви.

Біліченко Павло Пантелеймонович (? – після 1915?)

Стрелець 9-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Поранений (поранення невідоме) біля с. Невинники (можливо село Винники Львівської області, Україна) 07.06.1915.

Направлений на лікування в лазарет 3-ї стрілкової дивізії.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 стрелкового полка. – Док. 1244. – Л. 1 об, 2.

Білокінь Олексій Васильович (? – після 1915?)

Ратник 73-го піхотного Кримського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Гуки (вірогідно нині село Гуки Яворівського району Львівської області, Україна) 02.06.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 73 пехотного Кримского полка. – Док. 7207. – Л. 291 об, 292.

Біляєв Опанас Якович (1893? – після 1915?)

Стрелець 52-го стрілкового Сибірського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В одному з документів також записаний у Хорошківську волость.

Вік: 22 роки. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний.

Отримав поранення (контузія голови?) 28.03.1915. За іншими даними 19.03.1915.

В одному з документів значиться як зниклий без вісти 06.05.1915.

Лікувався у Подільському повіті Московської губернії.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 52 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 156 об, 157, 225 об, 226.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 251-Б. – Карт. 949.

Богдан (Богданов?) Іван Іванович (? – після 1915)

Рядовий 2-ї роти 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Переведений у полк із 86-й запасного батальйону.

Вперше поранений біля с. Ржавинці (нині село в Заставнівському районі Чернівецької області, Україна) 22.05.1916. Направлений на лікування у перев'язочний загін 32-ї піхотної дивізії.

Переведений у полк із 141– запасного полку.

Вдруге поранений (стріляне вогнепальне поранення правої голімки м'якої частини) біля р. Стрипа (нині річка у межах Збо-

рівського, Козівського, Тербовлянського і Бучацького районів Тернопільської області, ліва притока р. Дністер, Україна) та с. Вишневчик (імовірно село Вишнівчик Тербовлянського району Тернопільської області, Україна) у період з 21.10.1915 по 22.10.1915. Направлений на лікування у перев'язочний загін 32-ї піхотної дивізії.

Лікувався у Лазареті № 2 Свято-Володимирського Братства м. Київ.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 127 пехотного Путивльського полка. – Док. 2763. – Л. 69 об, 70.; Док. 3824. – Л. 379 об, 380.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 287-Б. – Карт. 103.

Бодак Йосип Павлович (? – після 1917?)

Рядовий 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Строк служби: до 1919 року.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти під час бою біля Беремівського лісу (вірогідно ліс біля с. Беримівці Зборівського району Тернопільської області, Україна) 07.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 28 об, 29.

Бойко Лука Федорович (1885 – після 1914)

Рядовий 2-го гренадерського Ростовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 28 років. Віросповідання: православний. Народність: козак (вказаний соціальний стан. – примітка). Сімейний стан: неодружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: коваль.

Захворів (бронхіт) 07.10.1914. Вибув на лікування в м. Казань (нині РФ). Звідти прибув у лікувальний заклад п. Созонової в с. Людоговка (нині зникле село) Тетюшської волості. Перебував на лікуванні також у земській лікарні м. Тетюші із 01.11.1914, лікувався від сифілісу. Туди прибув із тимчасового земського Лазарету в м. Саратов.

Внизу обох документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4524-Б. – Карт. 1149, 1150.

Боницький Іван (? – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. (ст.) Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Великокобелячківську (Великокобеляцьку) волость.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєвод-

ства, Польща) р. Сан (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли). Вибув у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. №712 – Л. 160 об, 161.

Боняк Василь Лаврентійович (? – після 1917?)

Рядовий 46-го піхотного Дніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (гронічне гнійне запалення вух) 4 травня 1917 року в Карпатах.

Направлений на лікування у Лазарет Службовців Станції Полтава Південна 16.05.1917. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 448-Б. – Карт. 104.

Борисенко Григорій Андрійович (? – після 1915?)

Рядовий 147-го піхотного Самарського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: в діючій армії.

Залишений на полі бою. Вірогідно під час боїв між військами РІА та австро-угорською армією за гору Маківка (гора на Високому Бескиді, за 8 км на північ від Славська, Сколівський район Львівської області, Україна) 06.05.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 147 пехотного Самарского полка. – Док. 234846. – Л. 570 об, 571.

Борисенко Федір (Феодор) Павлович (1892? – після 1915?)

Рядовий 6-ї роти 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

В одному з документів записаний у Зачепилівську (Клюсово-Зачепилівську) волость.

Вік: 23 роки. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний.

Отримав кульове поранення біля с. Воля-Шидловська (нині село гміні Ступськ Млавського повіту Мазовецького воєводства, Польща) 22.02.1915. За іншими даними біля м. Жирард (насправді Жирардув, нині адміністративний центр Жирардовського повіту Мазовецького воєводства) неподалік м. Варшави 11.02.1915.

Вибув на лікування 06.03.1915. Прибув із Анненгофського гаю. Лікувався у Московському повіті Московської губернії у Баньківській лікарні.

Внизу документа підпис лікаря: (слово «підпис»).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 311-Б. – Карт. 253.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 61177. – Л. 262 об, 263.

Борт Павло Хомич (1885? – після 1915?)

Рядовий 3-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 30 років. Сімейний стан: одружений. Стан: козак (вказано соціальний стан. – прим.).

Отримав вогнепальне кульове поранення із рушниці із пошкодженням верхньої та нижньої кісток.

Надійшов на лікування спочатку у Лефортовський Лазарет, потім у Лазарет Товариств Попов та Івановської суконн. фабр. Попова; Н. Басманна, буд. 18 (на документі печатка із назвою лікувального закладу) 09.06.1915.

Внизу документа підпис лікаря: Лев Івлєвський (нерозб.).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4702-Б. – Карт. 534.

Бреньба Прохор Григорович (1890? – після 1916)

Рядовий 244-го піхотного Красноставського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 26 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: столяр.

Захворів (плеврит, за іншими даними бронхіт) під м. Мінськ (Білорусь) 15.07.1916.

Вибув на лікування спочатку в м. Москва (РФ), потім у Госпіталь Костромського Губернського Комітету № 1 Костромської губ. (на документі печатка із назвою лікувального закладу) в с. Родніки В.З.С (Лазарет № 1) в Юрьевецькому повіті. 19.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 333-Б. – Карт. 334, 723.

Бридун Карп Лукич (1897 – після 1916)

Рядовий 1-го Звідного Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 19 років. Сімейний стан: неодружений (вдівець). Стан : селянин (вказаний соціальний стан).

Захворів (нерозб.). Дата та місце події не вказані.

Вибув на лікування у Олександрівсько-Смоленський Госпіталь № 87 (на документі печатка із назвою лікувального закладу) м. Москва 29.02.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 332-Б. – Карт. 1021.

Брижак Андрій (? – після 1915?)

Стрілець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Направлений на лікування у бригадний Лазарет 4-ї стрілкової бригади.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 176 об, 177.

Брижань Василь Гнатович (? – після 1916)

Стрілець 1-ї роти 16-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Велико-Кобеляцьку (Великокобелячківську) волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений (поранення невідоме) біля с. Рудка (нині село Рудка-Козинська Рожищенського району Волинської області, Україна) та с. Червище (вірогідно нині село Нові Червища Камінь-Каширського району Волинської області) 05.08.1916.

Був направлений на лікування у перев'язочний пункт полку.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 16 Финляндского стрелкового полка. – Док. 167842. – Л. 209 об, 210.

Бульбаха Юхим Маркович (? – після 1915)

Стрелець 3-ї роти 9-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Отримав поранення (контузія) біля с. Віслок-Вельки (вірогідно нині Вислік Великий, лемківське село у гміні Команча Сяноцького повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 10.01.1915. За іншими даними біля с. Ословець (колишнє лемківське село Ославиця у Сяноцькому повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 24.01.1915.

Направлений у 145-й рухомий Госпіталь на ст. Команча.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 стрелкового полка. – Док. 730. – Л. 86 об, 87, 91 об, 92.

Бунецький Макарій Юхимович (? – після 1914?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Призваний по мобілізації.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Поранений (поранення невідоме) біля м. Перемишль (нині місто у Підкарпатському воєводстві, Польща) 24.09.1914.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка, убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 22 по 24 сентября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 88 об, 89, 104.

Бунецький Олексій Юхимович (? – після 1915?)

Ратник 14-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти 19.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов

35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 232 об, 233.

Буряк Григорій Пилипович (? – після 1916?)

Рядовий 13-ї роти 289-го піхотного Коротоякського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Ульянівка (?).

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость. Можливо з Орлицької волості Кобеляцького повіту.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Дельвінек (вірогідно село на території нинішньої Латвії) у період з 08.03.1916 по 01.04.1916. Імовірно неподалік залізничної ст. Бушгоф (Сіліні, закрита в 1972).

Лікувався у Миколаївському військовому Госпіталі. Вибув звідти 20.05.1916.

Вибув звідти у 102-й звідно-евакуаційний Госпіталь.

На одному з документів печатки із назвами лікувальних закладів.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 289 пехотного Коротоякского полка. – Док. 2849. – Л. 538 об, 539.

Варава Архип Петрович (? – після 1916)

Рядовий 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (хвороба невідома) 12.07.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у м. Валуйки (нині Білгородська область, РФ). В Лазарет надійшов 25.08.1916.

На документі печатка: Від Начальник Воронежської команди одужуючих.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 491-В. – Карт. 562.

Варава Василь Григорович (? – після 1917)

Рядовий 610-го піхотного Мензелінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Кустолове.

З незрозумілих причин записаний в Новосанжарську волость.

Захворів (хвороба невідома). Місце події не вказано. Вибув 27.04.1917.

Лікувався у 1-му Київському Госпіталі Південно-Західного Обласного Земського Комітету.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Адреса госпіталя: вул. Дорогожицька, №68.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4533-Б. – Карт. 658.

Варава Григорій Савич (? – після 1916)

Рядовий 237-го піхотного Грайворонського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний.

Вірогідно захворів. Лікувався у Лазареті Датського Загону (санітарного) Російського Товариства Червоного Хреста у м. Петроград.

Вибув звідти 25.07.1916. Документи направлені на розгляд Начальника 134-го тилового розподільного евакуаційного пункту.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 491-В. – Карт. 575.

Варава Петро Савич (1883? – після 1915)

Рядовий 12-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 32 роки. Сімейний стан: одружений.

Поранений (стріляна (?) рана лівої кисті) на німецькому фронті 05.07.1915.

Вибув на лікування в м. Москва в Госпіталь при Соляному Дворі 23.07.1915.

Нагороджений Георгіївською медаллю IV ступеня (За хоробрість).

Нагородний номер: 320201. Дата вручення: 06.08.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 491-В. – Карт. 621.; Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими орденами и медалями в период 1 Мировой войны. – Док. 4209. – Л. 512.; Док. 131. – Л. 561 об.

Варава Яків Савич (? – після 1916?)

Стрелець 3-ї роти 9-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений (поранення невідоме) біля с. Ословиця (колишнє лемківське село Ославиця у Сяноцькому повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 24.01.1915.

Поранений вдруге під час наступу на висоту 895 хр. Бескид (входить в систему гірських хребтів в північній та західній частині Карпат, у межах території України, Польщі, Словаччини та Чехії) 16.03.1915. Вибув на ст. Команча.

Втретє поранений біля с. Чинелі (Добруджа) (нині селище міського типу у складі міста Синджера сектора Ботаніка муніципію Кишинів, Молдова) 08.12.1916. Направлений на лікування у перев'язочний загін 3-ї піхотної дивізії.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 стрелкового полка. – Док. 730. – Л. 91 об, 92.; Док. 100. – Л. 208 об, 209.; Док. 103512. – Л. 116 об, 117.

Василенко Андрій Трохимович (1891? – після 1916)

Рядовий 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 25 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Захворів (малярія). Дата та місце події не вказані.

Був направлений на лікування у 2-й Евакуаційний Лазарет В.У.І.М. Петроград Шліссельбурзький просп., № 125. Дача Куракіна (на документі печатка із назвою лікувального закладу та з його адресою) 16.05.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 503-В. – Карт. 541.

Васюта Василь (? – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Потрапив у полон біля с. Смільник (село у гміні Літовищі Бешадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща), р. Сан (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли). Вибув у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196.– Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. –Л. 160 об, 161.

Васюта Федір Михайлович (1896? – після 1917)

Рядовий 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 20 років. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказаний соціальний стан. – примітка).

Захворів (цинга). Дата та місце події не вказані.

Надійшов із Брестського розподільного пункту в міський Госпіталь № 1731 при Беговому О-ве. (товаристві. - примітка) 14.07.1916. На документі печатка із назвою лікувального закладу та його номером.

Внизу документа підпис лікаря: Корф (?нерозб.)

Вдруге захворів (кон'юктивіт). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у 138-й Польовий Запасний Госпіталь м. Черкаси (обласний центр, Україна) 22.01.1917.

На другому документі дві печатки із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 507-В. – Карт. 1285.; Ящ. 598-В. – Карт. 417.

Величко Андрій Данилович (1893? – після 1915)

Рядовий 282-го піхотного Олександрійського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 22 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: хлібороб.

Був поранений (наскрізне поранення ліктювого суглобу та поверхнєве поранення нижніх (?кінцівок) під Черторийськом (нині село Старий Чорторийськ Маневицького району Волинської області, Україна) 26.10.1915.

Направлений на лікування у Питиримівський Лазарет м. Тамбов (місто в РФ) 11.11.1915. На документі печатка із назвою лікувального закладу та міста.

Звідки прибув: з санітарного потягу № 613.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 519-В. – Карт. 537.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 282 пехотного Александрійского полка. – Док. 4655. – Л. 430 об, 431.

Вишневий Григорій Тимофійович (1895? – після 1915)

Ратник Лейб-гвардії Преображенського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 22. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – прим.)

Був поранений (легке кульове поранення ноги без пошкодження кісток) під час боїв за Гудулінські висоти 20.08.1915. Спочатку

направлений на лікування у дивізійний Лазарет 1-ї гвардійської піхотної дивізії.

Згодом лікувався у Лазареті Моск. Тов. «Динамо», куди надійшов 01.09.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4895-В. – Карт. 834.; Ящ. 537-В. – Карт. 1149.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки Лейб-гвардии Преображенского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. №13058. – Л. 374 об, 375.

Вишневий Мойсей Тимофійович (? – після 1916)

Рядовий 42-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений у ліву руку Барановичами під час Барановицької наступальної операції військ Західного фронту армії РІА проти Імперської армії Німеччини (20 червня (3 липня) — 12 (25) липня 1916) 30.06.1916.

Направлений на лікування у Зв. Ев. Гос. (Звідний Евакуаційний Госпіталь. – прим.) № 28 м. Кінішма (нині місто в Івановській області, РФ) 11.07.1916. Далі відправлений у Лазарет у с. Вичун (?) 23.07.1916. Надійшов на лікування 28.07.1916.

На обох документах печатки із назвою лікувального закладу та його номером.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 537-В. – Карт. 1404.; Ящ. 538-В. – Карт. 150.

Віхтенко Степан Іскат. (?) (? – після 1916)

Рядовий 223-го піхотного Одоєвського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Полузир'я.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля х. Ракова-Гора (нині неіснуючий населений пункт, котрий знаходився на території Волинської області, Україна) 03.12.1916 під час контрнаступу армії РІА.

Залишився в строю.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 223 пехотного Одоевского полка. – Док. 216198. – Л. 411 об, 412, 417.

Влостенко Василь Гнатович (? – 1917?)

Рядовий 223-го піхотного Одоєвського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Пузирьовка (Пузирівка?).

З невідомих причин записаний в Новосанжарську волость.

Захворів на цингу. Вибув 04.05.1917.

Лікувався у Пирятинському Лазареті Загально-Земської організації.

На документі печатка із текстом (оригінал російською, переклад): «Печать лазаретів пирятинського дамського комітету Всероссийского земского союза».

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картоoteca бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 614-В. – Карт. 114. – Карт. 114.

Вовченко Павло Корнійович (? – 1916)

Рядовий 12-ї роти 42-го піхотного Якутського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Сімейний стан: неодружений.

Убитий 20.06.1916 під час наступу військ Південного-Західного фронту армії РІА (Брусилівський прорив) на позиції Імперської армії Німеччини.

Місце загибелі не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 42 пехотного Якутского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 141221. – Л. 209 об.

Волков Опанас Мойсейович (1887? – після 1915?)

Рядовий 1-ї роти 280-го піхотного Сурського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Кробонош (нині село у гміні Савін Холмського повіту Люблінського воєводства, Польща) 20.07.1915.

За іншими даними отримав поранення і був направлений на лікування у дивізійний Лазарет 70-ї піхотної дивізії.

В одному з документі вказано, що потрапив у австрійський полон. Перебував у таборі у Клейнмюнхені (Kleinmünchen, Верхня Австрія) на 10.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 280 пехотного Сурского полка. – Док. 232657. – Л. 300 об, 301, 309, 314 об, 315, 324.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6689-А – Карт. 857.

Волков Порфирий Олексійович (? – 1916?)

Рядовий 6-ї роти 126-го піхотного Рильського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Драбинівка.

З незрозумілих причин записаний в Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Отримав важке поранення шрапнеллю під час боїв біля с. Бояни (нині Новоселицький район, Чернівецької області, Україна) 22.05.1916. За іншими даними біля с. Гремишти (?).

Вибув 02.06.1916.

Лікувався у етапному Лазареті Червоного Хреста діючої армії в Єлисаветградському повіті (Херсонська губернія).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 126 пехотного Рильського полка. – Док. 132825. – Л. 269 об, 270.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 555-В. – Карт. 439.

Волошин Михайло (? – після 1914?)

Стрілець 8-ї роти Лейб-гвардії 4-го стрілкового Імператорської фамілії полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: вдівець.

Залишений на полі бою 09.12.1914. Місце бою невідоме.

Вірогідно потрапив у німецький полон. Перебував у м. Рава (імовірно Рава-Руська – місто районного значення на Львівщині, Україна).

На документі печатка: Водв. Пархимь. л.в (табір для військово-полонених), Німеччина.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 4 стрелкового полка. – Док. 162664. – Л. 26 об, 27.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5153-Б-Г. – Карт. 614.

Ворушилов Ілля Петрович (? – після 1915)

Рядовий 8-ї роти 237-го піхотного Грайворонського полку 60 піхотної дивізії. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Білики.

З невідомих причин записаний в Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Отримав кульове поранення при наступі 31.05.1915. Вибув 23.07.1915.

Лікувався у лазареті у м. Керч (нині місто на тимчасово окупованій території України).

Далі вибув на лікування у Лазарет Успенської гімназії міської школи м. Феодосії. Направлений у палату №2.

Внизу документу підпис лікаря: Оском (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 575-В. – Карт. 644.

Вселюбський Йосип Фатійович (Файвович?) (? – після 1916?)

Рядовий 7-ї роти 161-го піхотного Александропольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Олеша (нині село у Тлумацькому районі Івано-Франківської області, Україна) 30.06.1916.

Направлений на лікування у Лазарет 41-ї піхотної дивізії.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 161 пехотного Александропольского полка. – Док. 199684. – Л. 185 об, 186.; Док. 172840. – Л. 195 об, 196.

Гава Іван Лаврентійович (? – після 1917?)

Рядовий 407-го піхотного Саранського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Орлицька волость, м. Новий Орлик

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Був поранений (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у 62-й звідний евакуаційний Госпіталь м. Воронеж (нині РФ) 18.06.1916.

Вдруге поранений на Австрійському фронті 06.04.1917. Діагноз: легке подразнення обох слухових проходів, контузія важка, вогнепальна осколковим снарядом без пошкодження кісток черепа.

Лікувався у Госпіталі № 1 Всеросійського Земського Союзу в м. Київ (Україна). Направлений туди 15.04.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 720-Г. – Карт. 117.; Ящ. 669-Г. – Карт. 137.

Гавриш Павло Гнатович (? – після 1915?)

Рядовий 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Переведений у полк із 86-го запасного батальйону.

Зник без вісти 20.12.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 127 пехотного Путивльского полка. – Док. 115. – Л. 419 об, 420, 515 об, 516.

Гаврищенко Дмитро (1883? – після 1915)

Рядовий 2-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 32 роки. Віросповідання: православний. Грамотність: грамотний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (стріляна рана, пошкодження пальця). В одному з документів значиться як зниклий без вісти 09.03.1915.

Від відправлений у 2-й Московський розподільчий евакуаційний пункт 14.03.1915.

Направлений на лікування у Богородський повіт Московської губернії (нині РФ) Лазарет Товариства Зіміна 15.03.1915.

Внизу документа підпис лікаря: підпис (текст).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 725-Г. – Карт. 820.; Ящ. 4162-Г. – Карт. 200.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 2 Сибирского стрелкового полка. – Док. 1113. – Л. 312 об, 313.

Гак Григорій Іванович (? – 1914)

Рядовий 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Убитий вірогідно під час зустрічного бою 3-ї російської армії РІА та 3-ї австро-угорської армії на р. Золота Липа (річка в межах Золочівського і Перемишлянського районів Львівської об-

ласті та Бережанського, Підгаєцького і Монастириського районів Тернопільської області, Україна) 26.08.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 24324. – Л. 19 об, 20.

Гак Мойсей Гаврилович (? – після 1915?)

Рядовий 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти 19.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов 35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 236 об, 237.

Гаков Михайло (? – після 1915?)

Стрілець 15-ї роти (в одному з документів 3-ї роти) 16-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: з 19-го стрілкового полку.

Зник без вісти 16.07.1915. Місце події не вказано.

Насправді перебував у німецькому полоні у містах Ламсдорф (нині село Ламбіновіце у гміні Ламбіновіце Ниського повіту Опольського воєводства, Польща) – захворів (хвороба легка, невідома, лікувався у Лазареті для військовополонених), Гумбінен (нині місто Гусев, РФ).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 16 Сибирского стрелкового полка. – Док. 310006. – Л. 221 об, 222.; Ф. Карточка бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 7013-Г. – Карт. 438, 439, 441.; Ящ. 7227-Г. – Карт. 1288.

Галушка Андрій Іванович (? – після 1917)

Рядовий збройової майстерні спеціальної (особой) армії. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний в Кустолівську волость.

Захворів (трипер). Вибув 20.05.1917.

Лікувався у 223-му запасному польовому Госпіталі. На документі з назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Фонд Карточка бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 647-Г. – Карт. 368.

Галушка (Галушко?) Максим Іванович (? – після 1914)

Рядовий 7-ї роти 183-го піхотного Пултуського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Пологи (с. Пологи).

З невідомих причин записаний в Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Отримав поранення під час бойових дій в районі с. Мольці (можливо село Мильці Старовижівського району Волинської області, Україна) 19.10.1914.

Направлений для лікування в дивізійний Лазарет 46-ї полкової дивізії.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 183 пехотного Пултусского полка. – Док. 153341. – Л. 107 об, 108.; Док. 4078. – Л. 172 об, 173.

Ганночка Іван Матвійович (? – після 1916?)

Рядовий 319-го піхотного Бугульмінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

У полк переведений із 26-го запасного батальйону.

Зник без вісти біля с. Копили (можливо село в Кам'янецькому районі Берестейської області, Білорусь) у період з 05.06.1916 по 10.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 319 пехотного Бугульминского полка. – Док. 4805. – Л. 366 об, 367.

Гафт Хаїм Янкелев (Янкелевич?) (? – після 1915?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: юдаїзм. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) 22.01.1915. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. 43712. – Л. 243 об, 244, 268.

Гейко Яким Михайлович (? – 1915)

Рядовий 12-ї роти 74-го піхотного Ставропольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий на вис. 487 біля с. Хвельзо-Чебені (очевидно мова йде про село Чебені в Рожищенському районі Волинської області, Україна) 22.03.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 74 пехотного Ставропольского полка. – Док. 135071. – Л. 99 об, 100.

Глуходід Гнат (1881 – після 1915?)

Стрілець 5-ї роти 16-го стрілкового імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Потрапив у полон біля с. Смольник (нині колишнє бойківське село Смільник у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воеводства, Польща) на р. Сан (річка Сян в Україні та Польщі, права притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Знаходився у австрійському полоні у Карпатах (місто вказано нерозбірливо) на 07.04.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 160 об, 161.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5369-В. – Карт. 978.

Голобородько Семен Якович (? – після 1917?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (тиф – typhus) 23.02.1917. Місце події не вказано.

Був направлений на лікування у Одеський Госпіталь Всеросійського Союзу Міст м. Одеса (нині Україна) 14.03.1917. Номер: 6034.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 671-Г. – Карт. 1154.

Голтвян Павло Кирилович (1896? – після 1916)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: не-одружений.

Був поранений у палець лівої руки на р. Стохід (річка у Волинській області, права притока Прип'яті, Україна) 15.07.1916.

Був евакуйований із польового запасного Госпіталю. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Вибув на лікування у П.З. Гос. № 246 м. Київ (нині Україна) 21.07.1916. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 793-Г. – Карт. 457.

Голтвян Сергій Миколайович (1894? – після 1960)

Рядовий 15-ї роти 266-го піхотного Пореченського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 22 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: не-одружений. Стан: селянин (вказаний соціальний стан. – прим.).

Захворів (малярія) 26.03.1916. Місце події не вказано.

Вибув на лікування спочатку у перев'язочний загін 67-ї піхотної дивізії, потім 18.04.1916 у Лазарет № 1692.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 266 пехотного Пореченского полка. – Док. 111191. – Л. 297 об, 298.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 793-Г. – Карт. 458.; Особистий архів.

Голуб Євстратій Федорович (? – після 1915?)

Ратник 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: не-одружений (?).

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Кальників (нині село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

Спочатку направлений на лікування у 102-й Евакуаційний Госпіталь м. Катеринослав (нині Дніпропетровськ, Україна) 20.08.1916. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Вибув звідти у Єлисаветградський окружний пункт.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 329 об, 330.; Ф. Картотека бюро

учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 793-Г. – Карт. 781.

Горошотченко Никон Якович (1895 – після 1916)

Рядовий 2-ї 143-го піхотного запасного батальйону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 21 рік. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: столяр.

Захворів (хвороба невідома) 01.02.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у 3-й міський Госпіталь м. Самара (нині РФ) 28.02.1916. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу. З невідомих причин вказано, що прийнятий 25.04.1916.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Станом на 02.05.1916 лікувався там. На одному з документів печатка: «Правління Лазарету Торгово-промислових службовців м. Самари. 2 травня 1916 р № 678» (розшифровка).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 825-Г. – Карт. 870.; Ящ. 825-Г. – Карт. 850.

Горошотченко Филимон Романович (1880? – після 1916)

Рядовий 3-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 35 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений в ліву ногу кулею біля м. Подстави (?) 20.09.1915. Вірогідно під час Віленської операції РІА.

Направлений на лікування у Госпіталь Р.О.К.К імені Її Імператорської Величності Государині Імператриці Марії Федорівни при Петроградському Політехнічному Інституті Імператора Петра Великого. На обох документах печатка із назвою лікувального закладу 30.09.1915.

Вибув звідти 03.06.1916. Повністю звільнений від військової служби по пун. 79 і 80 л. А.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 748-Г. – Карт. 1352.; Ящ. 825-Г. – Карт. 849.

Гриценко Мануйло Мокійович (? – після 1914?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: призваний по мобілізації.

Зник без вісти на Кодвел. Хребті 24.08.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. 29801. – Л. 40 об, 41, 74.

Гусак Андрій Павлович (? – після 1916)

Рядовий 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений у № 3 Команду Одужуючих м. Харків (нині Україна) 14.05.1916. На документі печатка із назвою на номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 886-Г. – Карт. 1118.

Гусак Василь Іванович (? – після 1917)

Рядовий 11-го піхотного Псковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у лікарсько-спостережний відділ при 57-му Тиловому евакуаційному Пункті 31.03.1917. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 713-Г. – Карт. 920.

Гусак Григорій Федорович (? – після 1915?)

Стрілець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений (в іншому документі вказаний як неодружений).

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Смільник (село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли) у період з 16.03.1915 по 18.03.1915.

Направлений на лікування у бригадний лазарет 4-ї стрілкової бригади.

Залишений на полі бою біля с. Томоновіце (?) та с. Ханковіце (нині село Ганьковиця у Свялявському районі Закарпатської області, Україна) у період з 07.05.1915 по 22.05.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 1856. – Л. 253 об, 254.; Док. 712. – Л. 177 об, 178.

Гусак Іван Пантелеймонович (? – після 1914?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Перемишль (нині Польща) 24.09.1914.

Направлений у польовий госпіталь. Далі надійшов на лікування у Госпіталь № 10 Всеросійського Земського Союзу м. Київ (Україна) 01–07.10.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка, убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 22 по 24 сентября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 87 об, 88, 104.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4544-Г. – Карт. 963.

Гусак Федір Іванович (? – після 1916?)

Рядовий 1-ї роти 207-го піхотного Новобаязетського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Менчичі (нині село у Іваничівському районі Волинської області, Україна) 17.09.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний пункт.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 207 пехотного Новобаязетского полка. – Док. 7059. – Л. 364 об, 365, 424.

Гусак Феодор (Федір?) Іванович (? – після 1916)

Рядовий 42-го Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (захворювання невідоме) 30.03.1916. Місце події не вказано.

Направлений у 4-ту Харківську команду одужуючих 23.05.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 887-Г. – Карт. 190.

Гусак Юхим Павлович (? – 1917)

Стрелець 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля с. Чудець (нині село у гміні Чудець Стрижівського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 27.04.1915.

Потрапив у німецький полон. Був у таборі для військовополонений у м. Мец (?) (нині місто у складі Франції) на 27.04.1915, м. Мюнстер (місто у регіоні Північний Рейн – Вестфалія, Німеччина) на 22.09.1915.

Помер у таборі для військовополонений у м. Вормс (нині місто окружного підпорядкування на південному заході Німеччини, на території федеральної землі Рейнланд-Пфальц) 26.04.1917. Похований у Німеччині на цвинтарі у Гахгейм (?).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 154 об, 155.; Ф. Картотека бюро

учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 7061-Г. – Карт. 906, 930.; Ящ. 5636-В. – Карт. 850.

Гусак Яків Сергійович (1896? – після 1917)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений (в іншому документі вказаний як неодружений). Зайняття перед війною: кравець.

Отримав важке поранення: 1) нижньої частини тіла; 2) лівого передпліччя; 3) правої гомілки; 4) правого стегна на р. Стохід (річка в межах Волинської області, права притока Прип'яті, Україна) біля м. Ковель 23.07.1916. Надійшов у Тульський міський Лазарет № 18 21–22.08.1916. Прибув туди із м. Орел (нині РФ) лікувального закладу № 17 на санітарному поїзді № 38.

Звільнений від військової служби.

Евакуйований на батьківщину 03.09.1916.

На кількох документах дата: 24.04.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5710. – Л. 831 об, 832.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 887-Г. – Карт. 210.; Ящ. 3366-С.; Ящ. 713-Г. – Карт. 1041.

Гусаков Степан Гнатович (? – після 1916?)

Стрілець 14-ї роти 13-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний.

Був поранений (поранення невідоме) біля колон. Лисоха-Дуброва (вірогідно село Лисоха у гміні Уршулін Володавського повіту Люблінського воєводства) та с. Воля-Садівська (зараз Воля Крецівська – давнє українське село в Польщі, у гміні Тирива-Волоська Сяноцького повіту Підкарпатського воєводства, Польща) у період з 15.07.1916 по 30.07.1916.

Направлений на лікування у 1-й передовий перев'язочний загін 4-ї стрілкової дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 13 стрелкового полка. – Док. 6385. – Л. 287 об, 288.

Гутиря Гнат Володимирович (? – після 1914?)

Рядовий 282-го піхотного Олександрійського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Великокобелячківську (Великокобеляцьку) волость.

Віросповідання: православний.

Отримав відпустку на три місяці. Вибув 12.10.? (рік не вказано) зі 133-го польового зведеного евакуаційного Госпіталю.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 893-Г. – Карт. 872. – Карт. 872.

Давиденко Євдоким Макарович (? – після 1917)

Солдат (рядовий) 129-го піхотного Бессарабського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Захворів (ревматизм). Місце та дата події не вказані.

Лікувався в санаторії в Лігово (зараз залізнична станція у місті Санкт-Петербург, РФ). Надійшов 25.05.1917.

Печатка на документі (частково стерта): Російське Товариство Червоного Хреста, Лігово.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1891-К.

Давидін Євдокій Макарович (1883? – після 1915)

Рядовий 12-го стрілкового Туркестанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 32 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: бондар.

Був поранений у другий палець правої руки біля м. Прасниш (нині місто у Мазовецькому воєводстві, Польща) 02.07.1915.

Направлений на лікування у Госпіталь Дамського Комітету у м. Серпухов (нині РФ) Московської губернії. Прийнятий 09.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 898-Д. – Карт. 1337.

Денисенко Опанас Кузьмич (? – після 1915?)

Рядовий 15-ї роти 148-го піхотного Каспійського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Рогатин (нині місто районного підпорядкування у Івано-Франківській області, Україна) 17.06.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 148 пехотного Каспийского полка. – Док. 196980. – Л. 505 об, 506, 519.

Деряжний Гаврило Васильович (? – після 1915?)

Стрелець 8-ї роти 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля с. Чудець (?вірогідно село у східній Польщі, належить до Стрижівського повіту Підкарпатського воєводства) 27.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 155 об, 156.

Деряжний Олексій Мефодійович (? – після 1916?)

Записаний як Теряжний.

Рядовий 13-ї роти 59-го піхотного Люблінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Коритниця (нині село у Локачинському районі Волинської області, Україна) 19.08.1916.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 15-ї дивізії.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4980-П. – Карт. 1196.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 59 пехотного Люблинского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 166360. – Л. 325 об, 326.

Джупій Федір Іванович (? – після 1915)

Рядовий 3-ї роти 266-го піхотного Пореченського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Строк служби: до 1916.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Захворів (лихоманка після поранення) 15.07.1915. Надійшов у перев'язочний загін 67-ї піхотної дивізії.

Лікувався у міському московському Лазареті при фабриці Товариства Е. Циндель, м. Москва (РФ). Надійшов 19.11.1915.

Одужав 04.02.1916.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1018-Д. – Карт. 336.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. 154073. – Л. 404 об, 405.

Дігтяр Тимофій Феодосійович (1878 – після 1915?)

Ратник 12-ї роти 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний.

Зник без вісти біля с. Кальниково (нині село Кальників у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

Потрапив у австрійський полон. Перебував у таборі для військовополонених у м. Райхенберг (нині місто Ліберець на річці Ниса-Лужицька, Чехія). Вказано, що потрапив у полон біля м. Галич (нині місто у Івано-Франківській області, Україна).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 357 об, 358.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5798-Д. – Карт. 280.

Діхтенко Андрій Степанович (? – після 1914?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Бойко (?).

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний.

Вірогідно захворів. Дата та місце події не вказані.

Вибув із № 178-го польового запасного Госпіталю м. Городня (?) (місто в Чернігівській області) 29.02. Рік не вказано. На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Направлений у Київську команду одужуючих.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 912-Д. – Карт. 1070.

Діхтенко Антон Семенович (? – після 1917?)

Рядовий 10-го піхотного Новоінгерманландського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти під час боїв із австрійською армією біля Хрустовецького лісу (?) 23.06.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 10 пехотного Новоингерманландского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 87740. – Л.

211 об, 212.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 5275-Г. – Карт. 353.

Діхтенко Григорій Іванович (? – після 1916?)

Рядовий 133-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Поранений у праву лопатку 26.09.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у Лазарет Службовців см. Полтава Півд. ж.д. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 912-Д. – Карт. 1071.

Діхтенко Мойсей Іванович (? – після 1916)

Рядовий 14-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Близнюки (?).

З незрозумілих причин записаний в Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний.

Вибув із Миколаївського морського госпіталю м. Миколаїв Херсонської губернії 19.08.1916.

Куди вибув: у стрій.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 912-Д. – Карт. 1075.

Добропас Артем Прокопович (1892? – після 1917)

Рядовий 216-го запасного батальйону 738-го піхотного Григоріопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 25 років. Віросповідання: православний.

Захворів (глухота). Дата та місце події не вказані.

Направлений у 7-й звідний евакуаційний Госпіталь м. Москва 15.10.1915. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Вибув із 7-го звідного евакуаційного Госпіталю 24.10.1915. Переведений у 19-й звідний евакуаційний Госпіталь м. Москва.

Направлений на лікування у 17-ту Команду одужуючих м. Юр'їв (нині місто Тарту, Естонія) 24.05.1917. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу/групи.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 948-Д. – Карт. 620.; Ящ. 1022-Д. – Карт. 637.

Долина Купріян Іванович (? – після 1917?)

Рядовий 445-го піхотного Темниковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Ключівські (Ключово-Зачепилівська волость).

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Був поранений (поранення невідоме). Дата та місце події не вказані.

Вибув 06.05.1917 у 883-й (333-й?) рухомий Лазарет (штамп із номером на документі).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1025-Д. – Карт. 1086.

Долина Макар Андрійович (1888 – 1916)

Рядовий 10-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Зачепилівка (Ключово-Зачепилівська волость).

З невідомих причин в одному з документів записаний у Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: невідомий.

Зник без вісти 19.04.1915. Місце події не вказано.

Потрапив у австрійський полон.

Помер у Лазареті для військовополонених від туберкульозу у м. Кеньермезо (містечко у Трансільванії, Румунія) 27.01.1916.

Місце поховання невідоме.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 195094. – Л. 114 об, 115, 146.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6564-Д. – Карт. 140.

Долина Роман Сергійович (? – після 1916)

Рядовий 3-ї роти 36-го піхотного Орловського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

В одному з документів записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений (поранення невідоме) біля с. Дреки (імовірно село у Ляховичському районі, Білорусь) та с. Лабузи (той самий район) 30.07.1916.

Направлений на лікування у Лазарет Княгині Паскевич у м. Гомель (Білорусь). Надійшов туди у серпні 1916. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Вибув у команду одужуючих 26.08(?) .1916.

Був нагороджений Георгіївською медаллю IV ступеня (За хоробрість).

Номер нагороди: 975572. Дата вручення нагороди: 25.08.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 36 пехотного Орловского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 498. – Л. 256 об, 257.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 955-Д. – Карт. 514.; Ф. Печатные издания. – Оп. Печатные издания. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими крестами и медалями в период 1 Мировой войны 1914–1918. – Док. Документ 189. – 160 об.

Єфремов Трохим Павлович (1893 – після 1915)

Рядовий 180-го піхотного Віндавського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Кустолівську волость.

Вік: 22 роки. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказано соц. стан – прим.).

Захворів на періостит (запалення) гомілки та правого луча. Вибув 21.12.1915.

Надійшов із 15-го Евакуаційного Госпіталю. Лікувався у Міському Лазареті № 1617А при 2-му Московському Кадетському Корпусі.

Внизу на документі підпис лікаря: Каббаз (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1091–Е. – Карт. 593.

Жидик Демид Арсентійович (? – після 1917)

Рядовий 8-ї роти 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Строк служби: до 1919 року.

Був поранений в ліве передпліччя біля с. Ярославець (нині село у гміні Ухане Грубешівського повіту Люблінського воєводства, Польща) та м. Залізці (нині селище міського типу Зборівського району Тернопільської області, Україна) у період з 30.06.1917 по 01.07.1917.

Направлений на лікування у Новосанжарський Лазарет м. Нові Санжари Полтавської губернії Кобеляцького повіту (на документі назва лікувального закладу) 17.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 23 об, 24.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1147–Ж. – Карт. 812.

Жидіков Кузьма Павлович (? – після 1917)

Рядовий 25-го Кавказького стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Направлений у Лазарет № 27 м. Тіфліс (нині Тбілісі – столиця Грузії), Андріївська 49 17.10.1917.

На документі печатка із номером та назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1147–Ж. – Карт. 830.

Забіяка Яків Демидович (1880? – після 1915?)

Рядовий 3-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Богданівка.

З незрозумілих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 35 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: хлібороб.

Захворів (ревматизм – Rheum) під м. Прасниш (?нерозб.) (нині адміністративний центр Пшасніського повіту Мазовецького воєводства, Польща) 13.05.1915.

Спочатку направлений у м. Петроград 09.06.1915. Далі надійшов на лікування у Лазарет у Єкатеринбурзькому повіті Пермської губернії (нині РФ), лікарня Верхньо-Уфалійської волості.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1155-3. – Карт. 944.

Забора Артем Омелянович (? – після 1916)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Стівина Долина.

З незрозумілих причин записаний у Новосанжарську волость.

Захворів на Австрійському фронті 02.10.1916. Початковий діагноз: ревматизм. Подальший діагноз: правостороння пахова грижа. Вибув 05.10.1916.

Лікувався у Харкові в Лазареті для поранених воїнів, утримуваний на кошти службовців Тростяного маєтностей Кеніга (мова йде про м. Тростянець, нині Сумська область, Кеніг – відомий харківський цукровозаводчик ХІХ – початку ХХ ст.) Охтирського повіту Харківської губернії. На документі штамп лікувального закладу.

Після лікування був направлений у м. Зарайськ (нині місто у Московській області в РФ) у Команду одужуючих.

На документі штамп: «Начальник Команди одужуючих нижніх чинів 217-го піхотного запасного батальйону».

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1157-3. – Карт. 432, Карт. 465.

Забора Гаврило Григорович (1878? – після 1915)

Рядовий 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Дуби (насправді Дубина).

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 37 років. Віросповідання: православний. Соціальний стан: козак. Грамотність: неграмотний. Сімейний стан: одружений. Рід зайнять перед війною: пічник.

Захворів під м. Луцьк 04.09.1915. Діагноз: малокрів'я, неврастенія. Вибув та прийнятий на лікування 08.10.1915.

Лікувався у Рівненському Госпіталі. Потім (?) у Петроградських міських Лазаретах № 146 та 151. На документі печатка Лазаретів.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1157-3. – Карт. 307.

Забора Кирило Йосипович (? – після 1916?)

Рядовий 209-го піхотного Богородського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у с. Стобина Долина (Великокобелячківської волості).

Захворів (ревматизм). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Лазарет Службовців Тростяних Маєтностей Кеніга Харківської губернії Охтирського повіту (нині місто Охтирка в Сумській області, Україна). Надійшов 05.10.1916.

На документі печатка із назвою лікувального закладу: Лазарет для поранених воїнів, утримуваний на засоби Службовців Тростяних Маєтностей.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1157-3. – Карт. 465.

Забора Федір Павлович (? – 1916)

Рядовий 10-ї роти 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий 18.11.1916. Місце загибелі не вказане.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 21299. – Л. 169 об.

Завалій Федір Євдокимович (1898? – 1917)

Рядовий 8-ї роти 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 19 років. Віросповідання: православний.

Був поранений в праву ногу на австрійському фронті у період із 06.07.1917 по 07.07.1917.

Прибув із санітарним поїздом 31.07.1917. Направлений на лікування у міський Лазарет м. Полтава № 2, на розі Котляревської та Малопетровської. На документі печатка із номером та назвою лікувального закладу.

Переведений у Лазарет № 6 В.С.М м. Полтава.

Помер 05.08.1917.

Внизу одному з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 28 об, 29.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1229-3. – Карт. 1056.; Ящ. 4162-Г. – Карт. 940.

Заларь Захар Кирилович (? – після 1916?)

Рядовий 5-ї роти 44-го Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 18.06 (05?).1916. Місце події не вказано.

Вибув на лікування у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 141221. – Л. 106 об.;

Д. Список нижним чинам 44 пехотного Камчатского полка убитым и умершим от ран в боях. – Док. 16089. – Л. 7 об.

Зубашич Федір Іванович (? – після 1916?)

Рядовий (?) 9-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (відморозив ноги) 15.02.1915. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у Лазарет Євпаторійського Комітету допомоги хворим № 22. На документі печатка із назвою лікувального закладу та його номером.

Надійшов 27.03.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1223-3. – Карт. 959.

Зубенко Іван Іванович (1896? – після 1916)

Рядовий 266-го піхотного Пореченського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Крута Стінка (Крута Балка?).

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 20 років. Сімейний стан: неодружений. Стан: козак (вказаний соціальний стан. – прим.).

Отримав вогнепальне поранення плеча без пошкодження кісток. Дата та місце події не вказані.

Вибув у Брестський Р.Г (районний Госпіталь. – прим.).

Далі надійшов на лікування у міський Олександрівський № 417 Лазарет, Олександрівська площа Братолюбивого товариства (нині РФ) 27.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1220-3. – Карт. 595.

Зубенко Ларіон Якович (? – після 1917?)

Рядовий 42-го піхотного Якутського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Строк служби: до 1917.

Був поранений (поранення невідоме) 07.07.1917. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 42 пехотного Якутского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 95443. – Л. 369 об.

Іванюк Іван Сергійович (? – після 1915)

Рядовий 2-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Дудкин Гай (зараз село).

З незрозумілих причин записаний в Новосанжарську волость.

Поранений у ліву руку 09.03.1915 під час боїв за м. Остроленка (місто в Польщі на річці Нарва) під час Праснишської операції.

Надійшов у Лазарет Спасо-Козацького Монастиря м. Острів Псковської губернії у період із 01 по 07.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 4563-И. – Карт. 496.

Іванюк Федір Порфирівич (? – після 1916)

Рядовий 1-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Пологи (зараз село Пологи).

З незрозумілих причин записаний у Новосанжарську волость.

Поранений під час боїв під м. Ковель (нині центр Ковельського району Волинської області, Україна) в ході Брусилівського прориву 12.07.1916.

Надійшов у Лазарет 12.09.1916.

На документі штамп лікувального закладу: «1-ша Харківська Команда одужуючих».

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1311-И. – Карт. 490.

Івко Єлисей (1884 – ?)

Рядовий (?) 8-ї роти 52-го піхотного Віленського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари (?).

Потрапив у австрійський полон. Значиться у таборі для військовополонених Клейнмюнхен (Kleinmünchen) (один із районів міста Лінц, Австрія).

Дата взяття в полон, вибуття з нього невідомі.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5660-3. – Карт. 372.

Канюка Павло Павлович (1897 – після 1917)

Рядовий 398-го піхотного Нижньодніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: коваль.

Був поранений (вогнепальне поранення лівої руки) на р. Стохід (нині річка в Україні в межах Волинської області, права притока Прип'яті) 17.01.1917.

Вибув у Госпіталь № 1 м. Орел (нині РФ) 27.02.1917. Прибув із санітарним поїздом 123.

Внизу одного з документів підпис лікаря: Тріфельдт.

Евакуйований 12.03.1917 із санітарним поїздом 42. Направлений на лікування у 5-й Земський Госпіталь м. Калуга (нині РФ), Технічного училища 13.03.1917.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2025-Л.; Ящ. 1748-К.; Ящ. 1825-К. – Карт. 217.

Канюка Трохим Павлович (1887? – після 1916)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 29 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: хлібороб і шкіряник (чинбар).

Був поранений (вогнепальна рана лівої стопи) 22.05.1916. Направлений у перев'язочний пункт.

Надійшов на лікування у Земську лікарню м. Тамбов (нині РФ). Прийнятий 01.06.1915. Звідки прибув: із позиції.

На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 195094. – Л. 157 об, 158, 166.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4729-К. – Карт. 737.

Карпов Дмитро Якович (1891? – після 1916)

Рядовий 14-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Кустолівську волость.

Вік: 25 років. Віросповідання: православний. Грамотність: грамотний. Сімейний стан: неодружений. Рід занять перед війною: пічник.

Поранений на Австрійському фронті в ліву стопу 12.06.1916. Вибув 22(29?).06.1916.

Прибув із м. Курськ у м. Вороніж (міста РФ) у Міський Госпіталь № 3.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1400-К. – Карт. 4.

Карпович Михайло Григорович (? – після 1917?)

Рядовий (?) 23-го піхотного Запасного батальону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Поранений (місце поранення та дата невідомі).

Надійшов у І-й Київський Госпіталь Південно-Західного Обласного Земського Комітету Дорожників № 68 (розшифровка штамп-пу на документі) 11.11.1917.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1845-К. – Карт. 1191.

Карпович Яків Андрійович (? – після 1916?)

Стрілець 9-ї роти 14-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля колон. Новий Емілін (нині Рожищенський район Волинської області, Україна) та фільв. Соловін (там само) 12.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат и офицеров 14 Финляндского стрелкового полка. – Док. 183084. – Л. 309 об, 310, 329.

Каряка Антон Кирилович (? – 1916)

Стрілець 4-ї роти 2-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий 26.07.1916. Місце загибелі не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 2 Сибирского стрелкового. – Док. 215531. – Л. 562 об, 563.

Каряка Григорій Романович (1894? – після 1916?)

Рядовий 323-го піхотного Юр'євецького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 22 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: торговець.

Захворів (хвороба невідома) біля с. Бортники Мінської губернії (нині село в складі Молодечненського району Мінської області, Білорусь). Прийнятий 06.06.1916.

Направлений на лікування у Кимрську волость Корчевського повіту Тверської губернії (нині РФ).

Внизу документа підпис лікаря: (підпис – текст).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1583-К. – Карт. 752.

Кацай Іван Федорович (? – після 1914?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) на висоті 311. Дата: 07.10.1914.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 1 по 30 октября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. -Л. 164 об, 165, 174.

Киндіренко (Кундіренко?) Порфирій Мануйлович (? – після 1916)

Рядовий 263-го піхотного Гунібського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений наскрізне вогнепальне поранення лівої кисті за м. Муш (нині місто в Туреччині, колишня територія Мушської Вірменії) 13.08.1916.

Направлений на лікування у Лазарет № 27 м. Тіфліс (нині Тбілісі, столиця Грузії), Андріївська, 49. Надійшов на лікування 30.08.1916.

Далі відбув у Владикавказький Лазарет № 2 В.С.М. Надійшов 10.09.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1420-К. – Карт. 1363; Ящ. 1710-К. – Карт. 151.

Киричок Петро Тимофійович (? – після 1916?)

Рядовий 11-ї роти 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 22.05.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 15569. – Л. 67 об, 68, 93 об, 94.

Кириченко Василь Павлович (? – після 1916)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 23.06.1916. Вірогідно під час наступу Південного-Західного фронту армії РІА на австро-німецькі позиції (складова Брусиловського прориву).

Захворів (короста). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у звідний евакуаційний Госпіталь м. Курськ (нині РФ) 14.10.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5391. – Л. 781 об, 782.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1428-К. – Карт. 202.

Кириченко Григорій Павлович (? – після 1917)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Далі стрілець 21-го Туркестанського стрілкового полку (був переведений?). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 22.05.1916. Місце поранення не вказане. Направлений на лікування у перев'язочний пункт.

Вдруге поранений на р. Стрипа (нині річка в межах Зборівського, Козівського, Тербовлянського і Буцацького районів Тернопільської області, ліва притока Дністра, Україна) 25.12.1915.

Направлений на лікування у Лазарет 3-ї Туркестанської стрілкової бригади.

Захворів у 1917 році на фронті. Направлений на лікування (на випроб. по ст. 80?) у 173-й польовий запасний Госпіталь діючої армії 04.03.1917. Прибув туди із 1041-им військовим санітарним госпіталем На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 21 Туркестанского стрелкового полка. – Док. 33104. – Л. 50 об, 51.; Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 195094. – Л. 157 об, 158, 166.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1773-К. – Карт. 1117.

Кириченко Маркіян Никифорович (? – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти 237-го піхотного Грайворонського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний.

Був поранений (поранення невідоме) 09.06.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 237 пехотного Грайворонского полка. – Док. 195114. – Л. 460 об, 461.

Киричок Олексій Микитович (? – після 1916)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Був поранений (вогнепальне поранення руки) за р. Стир (нині річка в Україні і в Білорусі. Права притока Прип'яті) 04.06.1916.

Направлений на лікування у м. Воронеж (нині РФ) у земський Госпіталь № 18. Надійшов у лікувальний заклад 18.06.1916.

Евакуйований, відправлений у 2-місячну відпустку 06.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1414-К. – Карт. 126.

Китайгора Діомид Йович (? – після 1915?)

Рядовий 14-ї роти 91-го піхотного Двінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Домброва (вірогідно нині село українського Закерзоння (в історичному Надсянні) у Люблінському воєводстві, гміна Мірче Грубешівського повіту, Польща) 03.06.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 91 пехотного Двинского полка. – Док. 1752. – Л. 118 об, 119.

Клюсенко Василь Терентійович (? – після 1916?)

Рядовий 16-ї роти 188-го піхотного Карського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Олеша (нині село в Тлумацькому районі Івано-Франківської області, Україна) 16.07.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 47-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 188 пехотного Карского полка. – Док. 164804. – Л. 116 об, 117.

Ключник Йосип Іванович (? – після 1917?)

Рядовий 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із 86-го запасного батальйону.

Був поранений (поранення невідоме) на висоті 1575 17.08.1916. Вірогідно під час серпневої операції Південно-Західного фронту РІА.

Направлений на лікування у 14-й передовий перев'язочний загін Червоного Хреста.

Звідки переведений у полк: із 86-ї запасного полку.

Вдруге поранений на висоті 324. Дата: 22.08.1917.

Направлений на лікування у той же перев'язочний загін.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 127 пехотного Путивльського полка. – Док. 3999. – Л. 289 об, 290.; Док. 92526. – Л. 471 об, 472.

Ключник Олександр Павлович (? – після 1916?)

Рядовий 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою 22.05.1916. Місце події не вказане.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 15573. – Л. 49 об, 76 об.

Ключник Тихон Дмитрович (? – після 1915?)

Стрелець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, х. Загребельня (?с. Забрідки).

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Смільник (нині колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту

Підкарпатського воєводства, Польща), р. Сан (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Направлений на лікування у бригадний Лазарет 4-ї стрілецької бригади.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 177 об, 178.

Ключник Тихон Федотович (1890 – після 1916?)

Рядовий 42-го піхотного Якутського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Сімейний стан: неодружений.

Убитий 20.06.1916. Вірогідно під час наступу Південно-Західного фронту РІА на австро-німецькі позиції (одна з військових операцій під час Брусиловського прориву).

В іншому документі зазначається як військовополонений у Австрії. Перебував у Мірковіце (вірогідно село у гміні Бодзехув Островецького повіту Свентокшиського воєводства, Польща) на 03.07.1916.

Далі у м. Пургшталь (нині Пургшталь-ан-дер-Ерлауф – ярмарочна комуна у Нижній Австрії, у складі округу Шайбс, Австрія).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 42 пехотного Якутского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. №141221. – Л. 209 об.;

Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 5580-И. – Карт. 669.

Коба Андрій Іванович (1892? – після 1916)

Рядовий 16-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Рунівську волость Костянтиноградського повіту.

Вік: 24 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Захворів (абсцес?, нерозб.). Дата та місце події не вказані.

Надійшов у Лазарет Катерининської богадільні в м. Москва (нині столиця РФ) 12.03.1916. На документі штамп лікувального закладу.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1348-К. – Карт. 335.

Коба Григорій Лук'янович (1898? – після 1917)

Рядовий 26-го піхотного Могильовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Покотя (?). В одному з документів записаний у Вовчоріцьку волость, с. Супротивна Балка.

Строк служби: до 1919 року.

Звідки переведений у полк: із 58-го запасного полку.

Вік: 19 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар (в іншому документі значиться як хлібороб).

Отримав наскрізне кульове поранення лівої кисті без пошкодження кісток під м. Тернопіль (нині Україна) 27.06.1917 (за іншими даними 29.06.1917).

Направлений на лікування у Госпіталь № 14 м. Орел (нині РФ) 05.07.1917. Прибув із санітарним поїздом № 164.

Внизу одного з документів підпис лікаря: Яковлев (?нерозб.).

Переведений у Лазарет поміщиці фон Рутцен у м. Малоархангельськ Орловської губернії 10.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 26 пехотного Могилевского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 92538. – Л. 556 об.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3000-Р; Ящ. 1741-К. – Карт. 14.

Коба Марк Юхимович (? – після 1917)

Рядовий 283-го піхотного Холмського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (жовтуха). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Лазарет Червоного Хреста при Кам'янському руднику, Катеринославська губернія (нині місто Кам'янське у Дніпропетровській області, Україна) 07.10.1917.

На двох документах печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1741-К. – Карт. 40.; Ящ. 4821-К. – Карт. 928.; Ящ. 4238-К. – Карт. 740.

Коба Михайло Сидорович (1895 – після 1915?)

Рядовий 4-ї роти 91-го піхотного Двінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость. В іншому документі записаний у с. Зачепилівка Ключово-Зачепилівської волості.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Зарудзе (насправді село Заруддя у Збарзькому районі Тернопільської області, Україна) 17.08.1915.

В іншому документі зазначається як полонений у м. Зборів (зараз Тернопільська область, Україна) на 30.08.1915. Перебував у м. Йозефштадт (нині старий район столиці Австрії – міста Відень) на 02.10.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 91 пехотного Двинского полка. – Док. 2826. – Л. 162 об, 162а.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5868-И. – Карт. 376.

Коба Павло Іванович (? – після 1915?)

Ратник 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний.

Зник без вісти під час бою біля с. Кальників (село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 357 об, 358.

Коба Полікарп Якович (1889? – після 1916)

Рядовий 117-го піхотного Ярославського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 27 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Лодзь (нині місто у Польщі).

Направлений на лікування у Лазарет № 9 м. Пенза (зараз РФ). Надійшов 06.12.1914. Прибув із м. Москви.

Захворів (екзема) у м. Кременчук (нерозб.) 22.05.1916.

Направлений на лікування у Загально-Земський Лазарет м. Охтирка (зараз місто у Сумській області, Україна) Винного складу 30.05.1916. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу (майже стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1348-К. – Карт. 442.; Ящ. 1789-К. – Карт. 18.

Коба Тимофій Лук'янович (? – після 1917?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома) 18.06.1917. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у Одеський Госпіталь В.С.М № 1577 (№2) 28.06.1917. На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1741-К. – Карт. 51.

Коба Тихон Гордійович (? – після 1917)

Рядовий 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (ревматизм) біля м. Тернопіль (нині обласний центр в Україні) 10.06.1917.

Направлений на лікування у Кобеляцький міський Лазарет. На документі печатка із назвою лікувального закладу. Розшифровка: «Печатка Кобеляцького міського Лазарету Всеросійського Союзу Міст».

Надійшов 15.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1741-К. – Карт. 53.

Коваленко Олексій Якович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Лелюхівка.

З невідомих причин записаний у Білицьку волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Павлоградський (нерозб.) відділ при 57-му тиловому Евакуаційному пункті. Надійшов 15.07.1916.

На документі печатка (текстова) із назвою лікувального закладу (майже стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1470-К. – Карт. 722.

Коваль Семен Павлович (? – після 1916?)

Рядовий 281-го піхотного Новомосковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із 26-го запасного батальйону.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Боровичі (нині село у Маневицькому районі Волинської області, Україна) 23.06.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 71-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 281 пехотного Новомосковского полка. – Док. 5371. – Л. 395 об, 396.

Коваль Федір Вісаріонович (? – після 1916?)

Рядовий 54-го піхотного Мінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (легка контузія без пошкодження кісток верхніх кінцівок, присипаний землею від розриву снаряду) біля с. Ватин (нині село у Горохівському районі Волинської області, Україна) та с. Линів (нині село у Локачинському районі тієї ж області) 24.07.1916.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 14-ї піхотної дивізії.

Далі надійшов у Госпіталь № 14 Всеросійського Земського Союзу в м. Київ 02.08.1916.

На документі печатка із назвою лікувального закладу і з його номером (текст нечіткий).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 54 пехотного Минского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 150909. – Л. 56 об, 57.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1466-К. – Карт. 94.

Козельський Євтихій (? – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, х. Пудли (нині село Пудли).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (нині колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сан (річка Сян в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період із 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 161 об, 162.

Козельський Павло Тимофійович (1881? – після 1916)

Рядовий 233-го піхотного Старобільського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Мала Перещепина.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 35 років. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказано соц. стан. – прим.).

Захворів (бронхіт). Дата та місце події не вказані.

Вибув у Госпіталь № 17 при Нікольському єдиновірчому монастирі 13.04.1916.

Внизу документа підпис лікаря: Стасен (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1362-К. – Карт. 81.

Козельський Федір Федорович (? – після 1916)

Рядовий (?) 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Вибув на лікування у Лазарет № 13 З.С 09.01.1916.

На документі печатка: «Всеросійський Земський Союз допомоги хворим на пораненим воїнам», «Лазарет (великими літерами)».

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1362-К. – Карт. 98.

Козьменко (Кузьменко?) Ісидор Петрович (? – після 1916?)

Рядовий 10-ї роти 161-го піхотного Александропольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость (вірогідно). В іншому документі значиться у м. Білики.

Вірсповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Доманево (нині село Гліниці-Доманево у гміні Вінниця Пултуського повіту Мазовецького воєводства, Польща) 19.07.1915.

Захворів (мозольний абсцес – abscessus calli). Направлений на лікування у 140-й польовий запасний Госпіталь Проскурів (нині місто Хмельницький – обласний центр в Україні) 18.06.1916.

На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 161 пехотного Александропольского полка. – Док. 257198. – Л. 313 об, 314.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1677-К. – Карт. 206.

Коломієць Опанас Григорович (? – після 1916?)

Рядовий 125-го піхотного Курського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Кути.

З невідомих причин записаний в Новосанжарську волость.

Вірсповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: запасний ратник.

Поранений кулею в ліву руку біля с. Корсівець (Косівець – нині село в Городоцькому районі Львівської області, Україна) 24.05.1916.

Направлений у 252-й польовий запасний Госпіталь у м. Прилуки Полтавської губернії. Надійшов на лікування 02.06.1916.

У одному з документів вказано, що вбитий 10.10.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1507-К. – Карт. 381.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 125 пехотного Курского полка. – Док. 3173. – Л. 336 об, 337.; Док. 3173. – Л. 195 об, 196.

Коломієць Пилип Степанович (? – після 1916)

Рядовий Лейб-гвардії Литовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вірогідно захворів (?). Дата та місце події не вказано.

Направлений у лікувально-спостережний відділ при 57-му тиловому Евакуаційному пункті 17.09.1916.

На документі печатка з назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1507-К. – Карт. 1353.

Короб (Короп?) Михайло Ларіонович (1888 – після 1914)

Рядовий 168-го Ахалцихського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, х. (с.) Супротивна Балка.

З незрозумілих причин записаний в Новосанжарську волость.

Вік: 26 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: хлібороб.

Отримав вогнепальне поранення правого плеча під м. Лаців (нині Томашівський повіт Люблінського воєводства, Польща) 05.12.1914. Вибув на лікування 17.12.1914 у м. Курськ.

Лікувався у м. Харков, у хірургічному спеціальному Госпіталі.

Внизу документа підпис лікаря: С. Єгоров.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1392-К. – Карт. 1008.

Корсун Лука Павлович (? – після 1916?)

Рядовий 15-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 01.09.1916.

На одному з документів адреса: м. Нові Санжари та вол., Полт. губ., Дарії Петрівні Корсун. Вірогідно адреса родички. Справа вгорі текст: св. н. 5 мес (?).

Внизу дата: 19 (31).01.1917.

Підпис: Шульц.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 199618. – Л. 342 об, 343.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4817-И.

Корсун Яків Михайлович (1878 – після 1915?)

Ратник 75-го піхотного Севастопольського полку 12-ї дивізії. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення не вказане) біля с. Кальників (нині село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

В іншому документі значиться як військовополонений. Перебував у м. Райхенберг (нині місто Ліберець, Чехія) у Австрії, у таборі для військовополонених у серпні 1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 329 об, 330.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5798-Д. – Карт. 1614.

Костенко Захар Іванович (? – після 1915?)

Рядовий 2-ї роти 280-го піхотного Сурського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость. В одному з документів з невідомих причин записаний у Роменський повіт.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Голонка (імовірно населений пункт Голонка-Габін у Мазовецькому воєводстві, Польща) 05.03.1915. Направлений у у Лазарет 70-ї піхотної дивізії.

Вдруге поранений (поранення невідоме) біля с. Кробоноша (нині село у гміні Савін Холмського повіту Люблінського воєводства) 20.07.1915.

Направлений на лікування в той самий Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 280 пехотного Сурского полка. – Док. 125546. – Л. 124 об, 125.; Док. 232657. – Л. 298 об, 299.

Костенко Олексій Павлович (? – після 1915?)

Рядовий 7-ї роти 2-го Калішського прикордонного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Вейвери (нині населений пункт у Литві, колишня гміна Маріампольського повіту) 08.07.1915.

В одному з документів значиться як військовополонений у м. Ковно (стара назва міста Каунас, Литва). Перебував у німецькому полоні.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат пехотных пограничных полков: 1 Рыпинского, 2 Калишского и 3 Рижского. – Док. 43095. – Л. 228 об, 229.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5119-К. – Карт. 852.

Костенко Петро Сидорович (? – після 1915?)

Рядовий 179-го піхотного Усть-Двінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин в одному з документів записаний у с. Стівби-на Долина.

Вік: 24 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: неграмотний.

Отримав наскрізне кульове поранення лівого передпліччя під м. Чернівці (нині обласний центр в Україні) 09.07.1915.

Направлений на лікування у дивізійний лазарет. Звідки прибув: із позиції.

Далі надійшов у Госпіталь № 17 м. Орел (нині РФ) Орловської губернії 15.07.1915. На документі печатний текст із назвою та номером лікувального закладу.

На одному з документів підпис лікаря внизу: Петропавлівська (?).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 179 пехотного Усть-Двинского полка. – Док. 6891. – Л. 317 об, 318.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1591-К. – Карт. 1392.

Костенко Терентій Іванович (? – після 1915?)

Рядовий 329-го Бузулукського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти у період з 01.05.1915 по 10.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 329 пехотного Бузулукского полка. – Док. 3845. – Л. 95 об.

Костиленко Дмитро Іванович (1896? – після 1917)

Рядовий 46-го піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 21 роки. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – примітка).

Захворів (поворотний тиф). Дата та місце події не вказано.

Направлений на лікування у Госпіталь №763 по Б. Конюшковск. п. д. 19.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу. Надійшов 04.04.1917.

Одужав 06.05.1917. Отримав відпустку (на батьківщину).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3548-Т.; Ящ. 1760-К. – Карт. 618.

Костюков Михайло Іванович (? – після 1916?)

Рядовий 2-ї роти 293-го піхотного Іжорського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Келихів (нині село Снятинського району Івано-Франківської області, Україна) 15.06.1916.

Направлений на лікування у Лазарет 74-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 293 пехотного Ижорского полка. – Док. 159029. – Л. 801 об, 802.

Котляров Петро Павлович (? – після 1915?)

Стрілець 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля с. Чудець (нині село у гміні Чудець Стрижівського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 27.04.1915.

В іншому документі значиться як поранений. Вже у званні ефрейтора. Направлений на лікування у Лазарет для поранених та хворих воїнів Полтавського Повітового Відомства, м. Диканька (?нерозб.). На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Надійшов на лікування 15.09.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 157 об, 158.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1604-К. – Карт. 1197.

Кравита Зосим Данилович (? – після 1915?)

Ратник 19-го піхотного Костромського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по призову.

Зник без вісти 20.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 19 пехотного Костромского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 2830. – Л. 294 об, 295.

Кравченко Кирило Андрійович (? – після 1917?)

Рядовий 5-ї роти 621-го піхотного Немировського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Гукалівці (можливо населений пункт у Зборівському районі Тернопільській області, Україна) 06.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 621 пехотного Немировского полка. – Док. 91462. – Л. 45 об, 46.

Кравченко Федот Михайлович (? – після 1915?)

Стрілець 1-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: ополченець.

Зник без вісти біля фільв. Красне (нині селище міського типу Буського району Львівської області, Україна) та с. Заремби (?) 03.07.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 1 Сибирского стрелкового полка. – Док. 5064. – Л. 267 об, 268.

Красноус Михайло Іванович (? – після 1915?)

Стрелець 1-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля м. Прасниш (або Пшасниш – нині адміністративний центр Пшасніського повіту Мазовецького воєводства, Польща) 31.05.1915.

Потрапив у німецький полон. Перебував у таборі для військовополонених у м. Хаммерштейн (нині місто Чарне в північній Польщі, на річці Черниця. Належить до Члуховського повіту Поморського воєводства), л. 6.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 1 Сибирского стрелкового полка. – Док. 4542. – Л. 213 об, 214.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 5098-К. – Карт. 1073.

Красноус Опанас Данилович (1896? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Був поранений (контузія голови та правої ноги) 26.05.1916. Місце поранення не вказане. В одному з документів значиться як хворий (хвороба вказана нерозбірливо).

Направлений на лікування у лікувально-спостережний відділ при 57-му тиловому Евакуаційному пункті 24.05.1916. На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Далі надійшов у Госпіталь (?) № 3 м. Воронеж (нині РФ) 09.06.1916. Прибув із м. Курськ

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 3591. – Л. 605 об, 606.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1635-К. – Карт. 169, 175.

Кривонос Денис Костянтинович (? – після 1916)

Рядовий 13-го гренадерського Еріванського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома) біля м. Крево (нині аграрне село у Сморгонському районі Гродненської області, Білорусь) 22.06.1916.

Лікувався у м. Александров Володимирської губернії (нині адміністративний центр Александровського району Владимирської області, РФ). Надійшов на лікування 16.07.1916.

Далі був направлений у команду одужуючих 197-го запасного піхотного батальйону. На документі дві печатки: одна із назвою міста на губернії; друга із назвою військової частини.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1641-К. – Карт. 911.

Кривонос Євдоким Васильович (? – 1917?)

Рядовий 1-ї роти 285-го піхотного Свирського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Причина вибуття: дезертирував 18.06.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 295 пехотного Свирского полка. – Док. 83161. – Л. 402 об, 403.

Кривонос Корній Петрович (? – після 1917?)

Рядовий 2-ї роти 37-го піхотного Єкатеринбурзького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Мишковіце (вірогідно село у гміні Плятерув Лосицького повіту Мазовецького воєводства, Польща) 11.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 37 пехотного Екатеринбургского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 100922. – Л. 309 об, 310.

Кривонос Степан Іванович (1891? – після 1917)

Рядовий 114-го піхотного Новоторжського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Кустолово.

3 невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 26 років (на 1917). Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: хлібороб.

Захворів (цинга – scorbout). Лікувався у Сувалківському місцевому Лазареті м. Порхів Псковської губернії (зараз РФ). Отримав відпустку 3 місяці у зв'язку із хворобою 27.01.1916.

Знову захворів 24.05.1917. Вибув для лікування у 14-й Олександрівський Лазарет м. Ярославль.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1641-К. – Карт. 1125.; Ящ. 1867-К. – Карт. 790.

Крупій Онисим Іванович (? – 1915)

Стрілець 10-ї роти 9-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у село Пологи.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий біля с. Дембіна (вірогідно село в Люблінському воєводстві, Польща) та колон. Дембчизна (?нині одне з сіл у тому ж воєводстві) 24.06.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 Сибирского стрелкового полка. – Док. 2341. – Л. 180 об, 181.

Кумпан Йосип Данилович (? – 1916)

Рядовий 1-ї роти 46-го піхотного Дніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий біля с. Глиниця (вірогідно село у Кіцманському районі Чернівецької області, Україна) 07.01.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 46 пехотного Днепровского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 79344. – Л. 360 об, 361.

Кумпан Стефан Андрійович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) 25.05.1916. Місце події не вказано.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 4335. – Л. 617 об, 618.

Кутало Кирило Іванович (? – після 1915)

Ратник 4-ї роти 306-го піхотного Мокшанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость. В одному з документів значиться як рядовий 2-ї роти 322-го піхотного Солигаличського полку.

З невідомих причин записаний у с. Калантаїв (?), с. Колоктаєво (?).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (контузія) біля с. Маковисько (вірогідно село Козівського району Тернопільської області, Україна) 06.05.1915.

За іншими даними отримав поранення (невідоме) біля с. Шестили (нині село Мостовського району Гродненської області, Білорусь) 04.09.1915. Направлений на лікування у перев'язочний загін 47-ї піхотної дивізії.

Значиться у 4-й Московській команді одужуючих (захворів), м. Москва (нині РФ), 1-й Бельський Звідний Польовий Госпіталь

31.12.1915. На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 306 пехотного Мокшанского полка. – Док. 157982. – Л. 221 об, 222.; Д. Именные списки потерь солдат 322 пехотного Солигаличского полка. – Док. 317870. – Л. 352 об, 353.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1728-К. – Карт. 657.

Кутало Олексій Васильович (? – після 1917)

Рядовий 319-го піхотного Бугульмінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із 26-го запасного полку.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Арсеновичі (там само) у період з 15.07.1916 по 17.07.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 80-ї піхотної дивізії.

Вдруге поранений (поранення невідоме) біля с. Рудка-Миринська (нині село у складі Велицької сільської територіальної громади Ковельського району Волинської області, Україна) 10.09.1916.

Направлений на лікування у той же загін.

Захворів (гній з вух, запалення лівого колінного суглобу). Дата та місце події не вказані.

Направлений у Чупахівський Госпіталь В.З.С Харківської губернії Лебединського повіту (нині селище міського типу в Охтир-

ському районі Сумської області, на історичній Слобожанщині, Україна) 01.02.1917.

На документі печатка: Всеросійський Земський Союз для хворих та поранених воїнів, Госпіталь Лебединського повіту.

Внизу документа підпис лікаря: МК (?нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 319 пехотного Бугульминского полка. – Док. 5619. – Л. 484 об, 485.; Док. 6861. – Л. 551 об, 552.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1904-К. – Карт. 825.

Куць Данило Григорович (? – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти 33-го піхотного Єлецького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость,

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти 21.04.1915.

В іншому документі значиться як зниклий без вісти біля с. Майдан-Крживський (вірогідно село в Польщі) 04.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 33 пехотного Елецкого полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 3816. – Л. 9.; Д. Именные списки 33 пехотного Елецкого полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 2772. – Л. 151.

Куць Іван Григорович (1886 – після 1916)

Рядовий 5-го Сибірського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 30 років. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказаний соціальний стан. – примітка).

Захворів (катар середнього вуха). Направлений на лікування у Красноворотський Госпіталь м. Москва (столиця РФ) 01.01.1916.

Внизу підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1732-К. – Карт. 673.

Куць Павло Харитонович (1891? – після 1914?)

Рядовий (в іншому документі стрілець) 3-ї роти 4-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Строк служби: з 1912 року.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказаний соціальний стан. – примітка).

Отримав кульове поранення голови під м. Варшава (нині столиця Польщі) 29.09.1914.

Направлений на лікування у Міський Лазарет № 3. Б. Ружейная, буд. № 14, м. Петроград (нині Санкт-Петербург, РФ). Надійшов 05.10.1914. Звідки прибув: з діючої армії. На документі печатка із назвою, адресою та номером лікувального закладу.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (обірваний аркуш).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4594-К. – Карт. 36.; Ящ. 1732-К. – Карт. 84.

Кучеров Іван Опанасович (? – 1914)

Рядовий 13-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Як потрапив у полк: із запасного полку.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий біля с. Косморж (вірогідно нині село Космирин Бучацького району Тернопільської області) 26.11.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 86783. – Л. 60–61.

Кучугура Андрій Іванович (? – після 1916)

Рядовий 2-ї роти 293-го піхотного Іжорського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

З невідомих причина в двох документах записаний у Хорішківську волость.

В одному з документів помилково записаний у Подільську губернію.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Вперше поранений (поранення невідоме) біля с. Митксу (насправді село Митків Заставнівського району Чернівецької області, Україна) та с. Самушин (нині село у тому ж районі тієї ж області) 28.04.1916.

Направлений на лікування у Лазарет 74-ї піхотної дивізії. Залишився у строю.

Вдруге поранений (наскрізне кульове поранення правого стегна) біля с. Келихів (зараз село у Снятинському районі Івано-Франківської області, Україна) 08.06.1916.

Був направлений на лікування спочатку у той самий лікувальний заклад, потім переведений у Рухомий Лазарет Псковської Олексіївської Общини сестер милосердя Червоного Хреста. Надійшов 11.06.1916.

На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 293 пехотного Ижорского полка. – Док. 107336. – Л. 747 об, 748.; Док. 159029. – Л. 802 об, 803.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1736-К. – Карт. 881.

Кучугура Василь Михайлович (1880? – після 1916)

Рядовий 314-го піхотного Новооскольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Хорішківську волость.

Вік: 36 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений в ліве плече під час боїв за м. Штокмансгоф (нині Плявінський край, Латвія) 11.03.1916.

Надійшов на лікування у Лазарет для поранених воїнів, заснований мідно-прокатним заводом буд б. Розенкранц, його службовцями та робочими Петроград, Полюстровська наб., 27 (розшифровка штапму на документі) 15.03.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1732-К. – Карт. 1235.

Куц Іван Якович (1888 – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 19.04.1915.

В іншому документі значиться як військовополонений. Перебував у таборі для військовополонених у м. Брюкс (нині місто в Устєцькому краї на північному заході Чехії) на травень 1915 року.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 195094. – Л. 122 об, 123.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6564-Д. – Карт. 736.

Лапенко Антон Єрофійович (? – після 1917?)

Рядовий 109-го транспорту 22-го обозного батальйону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (малокров'я після сипного тифу) 29.03.1917 у Румунії.

Направлений на лікування у Олексіївський Лазарет для хворих на поранених воїнів В.З.С Олексіївка Херсонська губернія. Надійшов 28.04.1917. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2031-Л. – Карт. 369.

Ласкін Мойсей Шмуїлович (1873? – після 1916)

Рядовий 52-ї команди гуртової худоби. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 43 роки. Віросповідання: іудейське. Сімейний стан: одружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: торгівля.

Вперше захворів (нарив на лівій сідниці) 20.12.1915.

Направлений на лікування у Третій Мінський Звідний польовий Госпіталь, м. Новгород-Сіверський (нині місто у Чернігівській області, Україні). Надійшов 20.12.1915. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу.

Вдруге захворів (проблеми зі спиною). Направлений на лікування у лікувальний заклад Червоного Хреста у м. Тамбов (нині місто в РФ). Надійшов на лікування 09.03.1916. Звідки прибув: із санітарного потягу № 71.

Внизу одного з документів підпис лікаря: Цивьян (?нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1943-Л. – Карт. 1288.; Ящ. 2448-Н.

Ластівка (Ластовка?) Роман Іванович (? – після 1916)

Рядовий 90-го піхотного Онезького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Великокобелячківську волость.

Віросповідання: православний.

Контужений біля с. Медуха та с. Соболичці, під м. Галич (нині Галицький район Івано-Франківської області) 26.08.1916.

Направлений у 2-й Лазарет 23-ї піхотної дивізії, 20-й Чорноморський перев'язочний загін.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 90 пехотного Онежского полка. – Док. 169382. – Л. 773 об, 774.

Лебедєв Олександр Каленикович (? – після 1917)

Рядовий 414-го піхотного Торопецького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (цинга – scorbutus) на австрійському фронті 04.04.1917.

Направлений на лікування у м. Полтаву, Кут Котляревської Менс (нерозб.) Петровської, Міський Лазарет № 2.

Надійшов 06.05.1917. Звідки прибув: із санітарного потягу № 2203.

Евакуйований 27.(?).1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2038-Л. – 393.; Ящ. 32-А.

Лебідь Павло Григорович (? – після 1916?)

Стрілець 9-ї роти 2-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 28.06.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 2 Сибирского стрелкового полка. – Док. 215531. – Л. 621 об, 622.

Лелюк Антон Петрович (? – після 1916?)

Рядовий 266-го піхотного Пореченського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Великокобелячківську волость.

Поранений у бою біля оз. Нароч під час Нарочанської операції армії РІА (з 18 по 30 березня 1916) 01.04.1916

Вибув у 15-й евакуаційний Госпіталь у м. Москва 06.04.1916.

На документі печатка з назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1966-Л. – Карт. 198.

Лелюк Прокіп Іванович (? – після 1917)

Рядовий 8-ї роти 624-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Строк служби: до 1919 року.

Зник без вісти у Беремівському лісі (біля села Беремівці у Зборівському районі Тернопільської області, Україна) 07.07.1917.

В іншому документі вказаний як поранений (контузія ніг) біля м. Тернопіль (нині обласний центр в Україні) 06.07.1917.

Направлений на лікування у Новосанжарський Лазарет, м. Нові Санжари Полтавської губернії 12.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 29 об, 30.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2046-Л. – Карт. 168.

Ливенцов Кирило Дмитрович (? – після 1915?)

Рядовий 2-ї роти 162-го піхотного Ахалцихського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля м. Вовковиськ (нині місто у південно-східній частині Гродненської області, Білорусь) 24.08.1915.

В іншому документі вказаний як військовополонений. Значиться у м. Зальцведель (нині місто у землі Саксонія-Ангальт, Німеччина). Дате не вказано.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 162 пехотного Ахалцыхского полка. – Док. 257198. – Л. 422 об, 423.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6198-К. – Карт. 489.

Лимар Василь Якович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) 22.06.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5305. – Л. 769 об, 770.

Лимар Омелян Якович (? – після 1916?)

Рядовий 3-ї роти 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 22.05.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Вдруге поранений (в голову) на горі Кукул (нині гора на північ від масиву Чорногора, в Українських Карпатах) 21.11.1916.

Направлений у лікувально-наглядний відділ при 57-му тиловому Евакуаційному пункті, м. Київ. Надійшов у Лазарет 03.12.1916.

На одному з документів дві печатки із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 15569. – Л. 62 об, 88 об.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2005-Л. – Карт. 573.

Литвиненко Назар Іванович (1887 – після 1917?)

Рядовий 164-го піхотного Закатальського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

В іншому документі з невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость, в с. Зачепилівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Свистільники (нині село Світанок Рогатинського району Івано-Франківської області, Україна) 06.10.1916.

В іншому документі значиться як військовополонений. Перебував у австрійському полоні, у таборі для військовополонених в м. Галич (нині місто в тій же області), потім у м. Крощенко

(вірогідно Крощенко-над-Дунайцем – населений пункт у Малопольському воєводстві Новотарзького повіту, Польща) у період з 06.03.1916 по 01.01.1917.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 164 пехотного Закатальского полка. – Док. 194658. – Л. 345 об, 346.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6207-Л. – Карт. 130.

Лісовський Степан Петрович (1885(1886?) – після 1915?)

Рядовий 4-ї роти 306-го піхотного Мокшанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля с. Тораки (нині село у Путильському районі Чернівецької області, Україна) 19.05.1915.

Насправді потрапив у полон. Перебував у австрійському полоні на 01.06.1915, на площі Ярослав.

Захворів (тиф). Перебував у Госпіталі м. Краків (місто в Польщі) на 05.06.1915.

Значиться у Терезієнштадті (австрійський концентраційний табір для військовополонених), м. Терезін (нині місто на обох берегах річки Огрже, за 3 кілометри від міста Літомержице) на 21.07.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 306 пехотного Мокшанского полка. – Док. 176818. – Л. 350 об, 351.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6787-Д. – Карт. 1426, 1442.

Лободь (Лобода?) Василь Євдокимович (? – після 1916?)

Рядовий 2-ї роти 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 22.05.1916. Місце подіє не вказано.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 44 пехотного Камчатского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 15569. – Л. 72 об, 98 об.

Лубенець Василь Антонович (? – після 1917?)

Рядовий 243-го піхотного Холмського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (контузія) на Румунському фронті, біля с. Корбул (нині село Корбу в Дюндашанському районі, Молдова) в липні 1917. Якого числа: не пам'ятає.

Направлений на лікування у Олександрівську губернію (центрі місто Олександрівськ – нині м. Запоріжжя, Україна). Надійшов у Лазарет 20.08.1917.

На документі печатка із назвою лікувального закладу: «2-й (?) Олександрівський Лазарет Всеросійського Міського Союзу».

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 243 пехотного Холмского полка. – Док. 97153. – Л. 318 об, 319.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2058-Л. – Карт. 113.

Луценко Дмитро Семенович (? – після 1915)

Рядовий 12-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений шрапнеллю в праву руку під м. Сірайськ (?) 13.07.1915.

Направлений на лікування у 1-й Орловський Лазарет Вятської губернії. Надійшов 23.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2002-Л. – Карт. 454.

Людвич Едуард Павлович (? – після 1917?)

Рядовий 2-ї запасної телеграфної роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хронічні гнійне запалення правого середнього вуха) під м. Рівне (нині обласний центр, Україна) 31.05.1917.

Направлений на лікування у Госпіталь № 1 Всеросійського Земського Союзу (В.З.С Київ) в м. Київ. Надійшов 05.06.1917.

На документі дві печатки із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2068-Л. – Карт. 148.

Лях Кирило Зіновійович (? – після 1916?)

Рядовий 6-ї роти 125-го піхотного Курського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Лелюхівка.

3 невідомих причин записаний у Сокільську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: ратник.

Був поранений (поранення невідоме) 25.12.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 125 пехотного Курского полка. – Док. 246. – Л. 36 об, 37.

Лях Олексій Степанович (1892? – після 1917)

Стрелець 10-ї роти 9-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Пологи (можливо с. Солонці, Кустолівська волость).

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Отримав кульове поранення лівої ноги в ході боїв біля м. Рига (нині столиця Латвії) в районі с. Серуль. 25.10.1915. Роздроблена кістка правої ноги.

Направлений для лікування в Госпіталь В.О.К.К імені Її Імператорської Величності Государині Імператриці Марії Федорівни при Петроградському Політехнічному Інституті імператора Петра Великого 11.04.1916. На документі штамп лікувального закладу.

Нагороджений Георгіївською медаллю IV-го ступеня (За хоробрість).

Номер нагороди: 975929. Дата вручення: 09.01.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 Сибирского стрелкового полка. – Док. 3047. – Л. 279 об, 280.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2015-Л. – Карт. 840.; Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими крестами и медалями в период I Мировой войны 1914–1917. – Док. 233. – Л. 75.

Макаренко Андрій Мойсейович (1894 – після 1915)

Рядовий 13-ї роти 65-го піхотного Московського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 21. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: хлібороб.

Був поранений в щоку шрапнеллю біля м. Травляне (нині населений пункт у Литві) та м. Шавлі (нині місто Шяуляй на півночі тієї ж країни) 15.05.1915. Направлений на лікування у 1-й перев'язочний загін 17-ї піхотної дивізії.

Далі лікувався у Госпіталі № 14 у Великому князівстві Фінляндському. Місто та губернія вказані нерозбірливо. Прийнятий 30.05.1915. Надійшов із тилового 28-го запасного Госпіталю м. Паневежис (?нерозб., місто на півночі Литви).

Внизу одного з документів печатка лікаря: Х. Ельвінг.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 65 пехотного Московского полка. – Док. 203879. – Л. 56 об, 57.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4285-Л. – Карт. 116.

Макаренко Антон Федорович (? – після 1916?)

Рядовий 319-го піхотного Бугульмінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость,

З невідомих причин записаний у с. Новоселівка.

Як потрапив у полк: із 26-го запасного батальйону.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Копили (вірогідно нині село в Кам'янецькому районі Берестейської області, Білорусь) у період з 08.06.1916 по 09.06.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 80-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 319 пехотного Бугульминского полка. – Док. 4805. – Л. 390 об, 391.

Макаренко Іван Пилипович (1889 – після 1915?)

Рядовий 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 19.04.1915.

В двох документах значиться як військовополонений. Перебував у таборі для військовополонених у Пургшталь-ан-дер-Ерлауф (муніципалітет в окрузі Шейбс в Нижній Австрії). Далі знаходився у німецькому полоні у м. Франкфурт-на-Одері (місто на сході Німеччини).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов 35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 244 об, 245.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5538-К. – Карт. 725, 726.

Малько Павло Олександрович (? – після 1916)

Рядовий 9-го Заамурського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (кульове поранення правого стегна) біля с. Хоцимеж (нині село Хотимир Тлумацького району Івано-Франківської області, Україна) у Карпатах в період з 08.07.1916 по 10.07.1916.

Направлений на лікування в Новосанжарський Лазарет Полтавської губернії Кобеляцького повіту, містечко Нові Санжари. Надійшов 19.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 9 Заамурского пограничного пехотного полка. – Док. 170545. – Л. 314 об, 315.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2099-М. – Карт. 975.

Малько-Димеко Наум Якимович (? – після 1916?)

Рядовий (козак) 10-го Козацького Заамурського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома). Місце події не вказано.

Направлений на лікування у 1-й Київський Госпіталь Південно-Західного Обласного Земського Комітету, Дорогожицька №68.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Надійшов 20.12.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2099-М. – Карт. 967.

Маляренко Мойсей Іванович (? – після 1917)

Рядовий 304-го піхотного Новгород-Сіверського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Захворів 20 березня 1917 року під м. Рига (нині столиця Латвії).

Направлений для лікування у В.С.Г (?) Міський Лазарет № 225 Петроградсько-Московської (нерозб.) застави, Залізничників 12. Дата: 11 квітня 1917.

На документі печатка (майже стерта) із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2304-М. – Карт. 375.

Мася Юхим Самійлович (? – після 1915?)

Рядовий 76-го піхотного Кубанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (контужений) в бою біля с. Раранчі (нині село Рідківці Новоселицького району Чернівецької області, Україна) 14.12.1915.

Направлений на лікування у 20-й Петроградський перев'язочний загін Червоного Хреста.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 76 пехотного Кубанского полка. – Док. 1080. – Л. 42 об, 43.

Мирний Микола Кирилович (1898 – після 1917)

Рядовий 15-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Кустолівську волость.

Вік: 19 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Сімейний стан: неодружений. Зайняття перед війною: хлібороб.

Захворів (запалення тонкого кишечника?) у липні місяці 1917 року. Вибув на лікування 26.07.1917.

Надійшов у спеціальний госпіталь № 96 В.З.С у місті Катеринодар (нині Краснодар у РФ – історичний центр української етнічної області Кубані) Кубанської області із м. Тифліс (нині Тбілісі – столиця Грузії)

Внизу підпис лікаря: Гарбов (?нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2356-М. – Карт. 709.

Мисан Семен Григорович (1892? – після 1915)

Рядовий (коваль) 18-го піхотного Вологодського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: не-одружений. Грамотність: грамотний. Стан: козак (вказано соці-альний стан. – примітка). Зайняття перед війною: також коваль.

Захворів (виразка – ulcera) 04.09.1915 на Німецькому фронті.

Надійшов у Звідний Евакуаційний №17 Госпіталь, в м. Харків (місто, обласний центр, Україна) 14.09.1915. На двох докумен-тах печатка із назвою та номером лікувального закладу, а також датою.

Далі направлений на лікування у Перший Полтавський Госпі-таль Всеросійського Земського Союзу. На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу. Надійшов 21.11.1915

Внизу одного з документів підпис лікаря: Смалянова (?нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2204-М. – Карт. 846.; Ящ. 2203-М. – Карт. 1188.; Ящ. 1321-И. – Карт. 935.

Мих Василь Данилович (? – після 1916?)

Рядовий 281-го піхотного Новомосковського полку. Полтав-ська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: 124-го запасного батальйону.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Антонівка (вірогідно нині село у Луцькому районі Волинської області, Україна) непо-далік р. Стир (річка в межах України та Білорусі, права притока Прип'яті) 31.05.1916. Направлений на лікування у перев'язоч-ний загін 71-ї піхотної дивізії.

Далі лікувався у Лазареті Алатирського Повітового Комітету В.З.С (нині місто в РФ), Симбірська губернія. На документі печатка із назвою лікувального закладу. Надійшов 15.06.1916.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 281 пехотного Новомосковского полка. – Док. 5371. – Л. 334 об, 335.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2168-М. – Карт. 282.

Мих Григорій Петрович (? – після 1917)

Рядовий 1-ї роти 4-го Кавказького стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Захворів (малокров'я) 30.01.1917. Направлений ні лікування у 10-й Евакуаційний Госпіталь, потім у Санітарний Евакуацій-ний Госпіталь №15 м. Москва (РФ) 14.02.1917. На одному з до-кументів печатки із назвами та номерами лікувальних закладів.

Далі лікувався у Лазареті Всеросійського Земського Союзу, при переселенському пункті ст. Сизрань. Надійшой 01.03.1917.

Внизу печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2209-М. – Карт. 44, 409.

Мих Іван Павлович (? – після 1916)

Рядовий 128-го піхотного Старооскольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Павлівка.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Поранений біля с. Доброноуц (нині Чернівецька область (?), Україна) (під час Окненського прориву 9-ї армії) 22.05.1916. Вибув у перев'язочний загін 32-ї піхотної дивізії.

Направлений для лікування у 136-й запасний Госпіталь м. Полтави 13.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 128 пехотного Старооскольского полка. – Док. 2760. – Л. 33 об, 34, 222 об, 223.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2280-М. – Карт. 327.

Мих Ілля Гаврилович (? – після 1915?)

Рядовий 6-ї роти 46-го Дніпровського піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Тучков (можливо село Тичків у Народицькій селищній територіальній громаді Народицького району Житомирської області, Україна) 14.06.1915.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 12-ї піхотної дивізії.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 46 пехотного Днепровского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 227275. – Л. 5 об, 6.

Мих Микита Пантелеймонович (? – після 1916?)

Стрелець 15-ї роти 14-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля колон. Новий Емілін (нині село Ємилівка Хорошівського району Житомирської області, Україна) 12.06.1916.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 4-ї Фінляндської стрілкової дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат и офицеров 14 Финляндского стрелкового полка. – Док. 183084. – Л. 256 об, 257.

Мих Митрофан Гаврилович (1894? – після 1915?)

Рядовий 18-го піхотного Вологодського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Вік 21 рік. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – прим.).

Був поранений (важке проникаюче вогнепальне поранення верхніх кінцівок кулею та снарядом без пошкодження кісток). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Міський Госпіталь при Бабьєміському жіночому училищі №251. Надійшов 20.08.1915.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2280-М. – Л. 329.

Мих Павло Петрович (1878 – після 1916?)

Ратник 12-ї роти 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Кальників (нині село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

В інших двох документах значиться як військовополонений. Взятий австрійцями у полон в Карпатах, поранений.

Перебував спочатку у м. Краковець (нині селище міського типу у Яворівському районі Львівської області, Україна) 15.06.1915, потім у таборі для військовополонених у м. Райхенберг (нині місто Ліберець у Чехії) у серпні 1915.

Пізніше захворів та лікувався у гарнізонному Госпіталі №5 у м. Брюнн (вірогідно мова йде про місто Брун-ам-Гебірге у окрузі Модлінг, Нижня Австрія) 23.06.1916.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 357 об, 358.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5799-К. – Карт. 1156, 1400.

Мих Сергій Петрович (? – після 1915?)

Стрелець 8-ї роти 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля с. Чудець (вірогідно нині село у Стрижівському повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 27.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 160 об, 161.

Мих Федір Степанович (? – після 1916)

Рядовий 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасного полку.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Майдан (вірогідно село Середній Майдан Надвірнянського району Івано-Франківської області, Україна) 29.08.1914.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

В наступному документі значиться як хворий (орхіт – orchiti). Надійшов на лікування у 268-й польовий запасний Госпіталь, м. Гайсин (нині адміністративний центр однойменного району Вінницької області).

Виписаний у частину 07.03.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 24321. – Л. 26 об, 27.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2280-М. – Карт. 330.

Михов Юхим Павлович (? – після 1914?)

Рядовий 16-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Радимно (?) (вірогідно нині місто Ярославського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 09.10.1914.

Надійшов на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 48100. – Л. 38 об.

Мірошниченко Гнат Іванович (1882? – після 1915)

Козак Туркестанського стрілкового ополченського Ковельського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 33 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: швець.

Отримав поранення снарядом в праву руку на р. Неман (річка у Білорусії, Литві та Росії) 04.09.1915.

Направлений на лікування у Госпіталь №22, м. Орел (місто в РФ). Надійшов 11.09.1915. Звідки прибув: із санітарного поїзда.

Внизу документа підпис лікаря: Гачинський.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2202-М. – Карт. 1144.

Мірошниченко Тихон Федорович (? – 1915)

Рядовий 2-ї роти 162-го піхотного Ахалцихського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий біля м. Вовковиськ (нині місто у Гродненській області, Білорусь) 24.08.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 162 пехотного Ахалцихского полка. – Док. 257198. – Л. 419 об, 420.

Моцак Макар Іванович (? – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 16.06.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковського полка. – Док. 225581. – Л. 172 об, 173.

Мошко Денис Якович (? – після 1915)

Рядовий 2-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (у ліву руку) під м. Пшасниш (нині адміністративний центр Пшасниського повіту Мазовецького воєводства, Польща) 24.03.1915.

Евакуйований у період з 24.05.1915 по 31.05.1915.

Направлений на лікування у відділення Лазарету Міністерства Внутрішніх Справ у м. Петроград (нині Санкт-Петербург, РФ), вул. Морська 61.

Нагороджений Георгіївської медаллю IV-го ступеня (За хоробрість).

Номер нагороди: 508890. Дата вручення: 04.09.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4313-М. – Карт. 518.;

Ящ. 2158-М. – Карт. 137.; Ящ. 4293-М. – Карт. 54.; Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими крестами и медалями в период I Мировой войны 1914–1918 гг. – Док. 1266. – Л. 152 об.; Док. 142. – Л. 494 об, 495.

Неділько Іван Сидорович (? – після 1915?)

Стрелець 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Смільник (нині колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) на р. Сан (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли) у період із 06.03.1915 по 18.03.1915.

Направлений на лікування у бригадний Лазарет 4-ї стрілкової бригади.

Вдруге поранений (в спинку) біля м. Чарторийськ (нині село у Маневицькому районі Волинської області, Україна) 04.10.1915.

Надійшов на лікування у Новосанжарський Громадський Лазарет, м. Нові Санжари Полтавської губернії 22.12.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 175 об, 176.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2399-Н. – Карт. 415.

Неділько Кирило Тихонович (1887(1886?) – після 1915?)

Ополченець 8-ї роти 174-го піхотного Роменського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В інших документах з невідомих причин записаний у с. Лесеновка (можливо село Лелюхівка), с. Локощина (входила в Полтавський повіт) та у с. Білики (нині селище міського типу в Кобеляцькому районі Полтавської області).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Ясмерж (?) 27.04.1915. За іншими даними біля м. Санок (нині місто в Сяноцькому повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 28.04.1915.

У двох документах значиться як військовополонений. Захворів 15.06.1915, лікувався у Лазареті в м. Відовіце (місто у Чехії). Перебував у таборі для військовополонених Терезієнштадт (у місті Терезін, Чехія) на 18.07.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 174 пехотного Роменского полка. – Док. 242469. – Л. 118 об, 119.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6264-Н. – Карт. 22, 43.

Неділько Михайло Казимирович (1898? – після 1919)

Рядовий 1-го ударного загону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

Вік: 19 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: не-одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: різник.

Захворів на ревматизм 28.07.1917. Надійшов на лікування у спеціальний госпіталь № 6 В.С.Г в м. Полтава.

Внизу документа підпис за лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 4622-Н. – Карт. 365.

Неділько Тимофій Федорович (? – після 1916)

Рядовий 44-го піхотного Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. (с.) Пологи.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Захворів у Карпатах 02.12.1916. Вибув на лікування у Білгородський Лазарет Всеросійського Міського Союзу. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Надійшов із 73-го звідного евакуаційного Госпіталю м. Курськ (нині РФ).

Внизу документа підпис Старшого Лікаря, Доктора Медицини: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2399-Н. – Карт. 506.

Неділько Федір Олексійович (1878 – після 1915?)

Ратник 11-ї роти 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Кальників (вірогідно село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

В іншому документі значиться як військовополонений. Перебував у австрійському полоні у м. Краковець (зараз селище міського типу у Яворівському районі Львівської області, Україна) 15.06.1915.

Станом на серпень 1915 року був у полоні в м. Міловіце (місто в Чехії).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 355 об, 356.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5799-К. – Карт. 1635.

Немец Іуда Бельямінов (Бельямінович?) (? – після 1916?)

Рядовий 188-го піхотного Карського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: юдей. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Рибники (нині село у Бережанському районі Тернопільської області, Україна) 03.09.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 47-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 188 пехотного Карского полка. – Док. 1735. – Л. 171 об, 172.

Ніконенко Леонтій Володимирович (? – після 1915?)

Рядовий 4-ї роти 207-го піхотного Новобаязетського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля м. Синява (нині місто у Переворському повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 14.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 207 пехотного Новобаязетского полка. – Док. 2047. – Л. 142 об, 143.

Ніконенко Назар Володимирович (? – після 1915?)

Рядовий 240-го піхотного Ваврського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 08.06.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 240 пехотного Ваврского полка. – Док. 195114. – Л. 361 об, 362.

Ніценко Гнат Іванович (? – після 1914?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Зник без вісти на Козячому хребті (вірогідно Кізізький Горган, гора у Карпатах у масиві Горгани в межах Надвірнянського району Івано-Франківської області, Україна) 24.08.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. 29801. – Л. 40 об, 41.

Ніценко Ларіон Федорович (? – після 1915)

Ратник (в іншому документі вказаний як рядовий) 55-го піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний.

Значиться у 12-му Звідному Евакуаційному Госпіталі м. Москва (нині столиця РФ). На одному з документів печатка із номером та назвою лікувального закладу.

Надійшов із Лазарету Кременчуцького Богоугодного Закладу Полтавського губернського земства, де перебував з 12.10.1915.

Вибув із лікувального закладу 03.11.1915. Направлений у Команду Звідного Евакуаційного Госпіталю.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2435-Н. – 1234, 1235.

Обломський Михайло Іванович (? – після 1916?)

Рядовий 17-го запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома). Місце події не вказано.

Направлений на лікування у 1-ї Київський Госпіталь Південно-Західної Облaсті Земського Комітету, вул. Дорогожицька №68. Надійшов 07.11.1916.

На документі печатка із назвою, номером та адресою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2497-О. – 170.

Овчаренко Прокіп Іванович (? – після 1916?)

Рядовий 300-го піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (прогресуюча пневмонія, викликана ускладненнями від грипу). Місце події не вказано.

Направлений на лікування в м. Одесу (нині обласний центр в Україні). Присутня печатка із навою міста. Також наявна друга печатка: Брест-Литовський військовий Госпіталь.

Надійшов 08.11.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2502-О. – Карт. 161.

Онищенко Карп Євстратійович (1889? – після 1916?)

Рядовий 15-го піхотного запасного батальйону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 27 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: коваль.

Захворів (суглобовий ревматизм). Місце події та дата не вказані.

Направлений на лікування у Тамбовську губернію в м. Борисоглібськ (нині місто в РФ) в земський Госпіталь №3. Прийнятий 06.10.1916. Звідки надійшов: із армії.

Внизу документа підпис лікаря: Крант (?нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2520-О. – Карт. 1004.

Онищенко Макар Тимофійович (? – після 1917?)

Рядовий 164-го піхотного Закавказького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Будилів (нині село у Снятинському районі Івано-Франківської області, Україна) 16.07.1917.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 41-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 164 пехотного Закавказького полка. – Док. 90796. – Л. 355 об, 356.

Охрей Аварк (Оверкій?) Йосипович (? – після 1915?)

Стрелець 52-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із 173-го запасного батальйону.

Зник без вісти 06.05.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 52 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 224 об, 225.

Охрей Антон Олександрович (? – після 1915?)

Ратник 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля с. Кальників (вірогідно село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 357 об, 358.

Охрей Іван Семенович (? – 1915)

Стрелець 3-ї роти 2-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий 13.06.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 2 Сибирского стрелкового полка. – Док. 3285. – Л. 343 об, 344.

Охрей Микита (? – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, х. Піски (?).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 160 об, 161.

Охрей Сергій Семенович (? – після 1916?)

Рядовий 1-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (кульове поранення 2-го та третього пальця, на лівій руці перед фалангою 3-го пальця) в Добруджі (історична болгарська, турецька, румунська й українська область в Європі, котра розташована між нижньою течією Дунаю й узбережжям Чорного моря) 18.09.1916.

Спочатку надійшов у перев'язочний загін 61-ї піхотної дивізії.

Далі направлений на лікування у Міський Лазарет №3 Всеросійського Союзу Міст, м. Кишинів (нині столиця Молдови), будівля Духовної Семінарії. Надійшов 25.09.1916.

Внизу документа підпис Старшого Лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 199618. – Л. 370 об, 371.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2543-О. – Карт. 489.

Охрей Яків Григорович (? – після 1915)

Рядовий 244-го піхотного Красноставського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (ревматизм). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Ржевський Лазарет Миколаївської залізниці 27.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4331-О. – Карт. 367.

Очередников Дмитро Феодорович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) 15.12.1916. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 396. – Л. 880 об, 881.

Пасько Василь Георгійович (? – після 1916?)

Рядовий 61-го піхотного Владимирського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідома) біля м. Тернопіль (нині обласний центр в Україні) 25.07.1916.

Направлений на лікування у Васильківський (?нерозб.) Госпіталь В.З.С. Надійшов 06.08.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2732-П. – Карт. 1260.

Пасько Василь Федотович (? – після 1917?)

Рядовий 86-го (56-го?) піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома). Місце події не вказано.

Направлений на лікування у 1-й Київський Госпіталь Південно-Західного Обласного Земського Комітету, вул. Дорогожицька №68. Надійшов 30.03.1917.

На документі печатка із назвою, номером та адресою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2732-П. – Карт. 1264.

Пасько Іван Федорович (? – після 1917)

Рядовий 214-го піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (запалення сідничного нерва обох ніг) в м. Новохоперськ (нині місто у Воронежській області, РФ) 02.12.1916.

Направлений на лікування у Земський Госпіталь №7 м. Вороніж (місто в ті ж державі) 25.01.1917.

Визнаний непридатним до військової служби 24.02.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2860-П. – Карт. 1043.

Передерій Федір Ілліч (? – після 1915?)

Рядовий 5-ї роти 57-го піхотного Єкатеринбурзького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. (с.) Кунцево.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Пропав без вісти 26.07.1915 біля с. Божениці (село в Ломжицькому повіті Білостокського воєводства, 1) із 1919—1939; 2) із 1975 по 1998, зараз Підляське воєводство, Польща).

За іншими даними поранений в праву стопу, гомілку та стегно 15.02.1915 під час боїв біля м. Ломжа (Підляське воєводство, Польща). Направлений у Лазарет В.С.Г на станцію Лісіно 10.09.1915.

Евакуйований у Лазарет № 1 Його Величності Государя Імператора О.Ф (Олександрі Федорівни) Царскос. (Царскосільського району (повіту?).

На одному з документів печатка: «Перевірено Держ. Канцелярією».

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 4636-П. – Карт. 42.; Ящ. 2622-П. – Карт. 1184.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 37 пехотного Екатеринбургского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 270630. – Л. 182 об, 183, 226.

Пилипенко (Пемененко?) Андрій Юхимович (1894? – після 1916)

Рядовий 1-го Туркестанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 22 роки. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан – примітка).

Був поранений (легке вогнепальне кульове поранення без пошкодження кісток черепа). Час та місце події не вказані.

Направлений на лікування у міський Лазарет при фабриці товариства Циндель в м. Москва (РФ). Надійшов із Лефортовсько-

го розподільчого Госпіталю 27.07.1916. На документі печатка із назвою лікувального закладу (першого).

Внизу документа підпис лікаря: Імер (?нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2660-П. – Карт. 741.

Пилипенко Павло Пантелеймонович (? – після 1915?)

Стрілець 3-ї роти 9-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) на висоті 716 хр. Бескид (система гірських хребтів у північній смузі Карпат, у межах Чехії, Словаччини, Польщі та України) 29.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 9 стрелкового полка. – Док. 846. – Л. 129 об, 130.

Писаренко Іван Аврамович (? – після 1916)

Рядовий 3-ї роти 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Потрапив у австрійський полон. Дата та місце не вказані. Значиться у таборі для військовополонених у м. Краків (нині місто в Польщі) у фортечному Госпіталі. Дата: 02.02.1915. Діагноз: перелом кістки.

Вірогідно повернувся з полону. Був поранений (вогнепальне поранення лівого плеча) біля Групейло (?) у період з 22.06.1916 по 23.06.1916.

Направлений на лікування у Київський Госпіталь №4 Союзу Міст при Духовній Семінарії. Надійшов 27.06.1916.

На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 5640. – Л. 820 об, 821.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6704-Н. – Карт. 594.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2662-П. – Карт. 420.

Писаренко Йосип Мойсейович (1888? – після 1915?)

Рядовий Лейб-гвардії Семенівського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 27 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Захворів (ентероколіт). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у 16-й Польовий Запасний Госпіталь.

Надійшов 02.08.1915.

Внизу печатка: Старший Ординатор, Надвірний Радник. Підпис: Акімов.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2662-П. – Карт. 460.

Писаренко Самійло Мойсейович (1892 – після 1915?)

Рядовий 11-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: невідомо.

Зник без вісти 19.04.1915. Дата та місце не вказані. Вірогідно під час Горлицької наступальної операції австро-німецьких військ на позиції армії РІА.

Значиться як військовополонений. Перебував у австрійському полоні у м. Горлиці (один із центрів Лемківщини, місто в південній Польщі), потім у таборі для військовополонених у Йозефштадті (околиці чеського міста Яромерж) у період із 07.05.1915 по 11.05.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 195094. – Л. 121 об, 122.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6566-П. – Карт. 23.

Писаренко Федір Павлович (1895 – після 1916)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 21 рік. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (осколком фугасу в ліве стегно). Місце події та дата не вказані.

Направлений на лікування у Самарський Госпіталь Червоного Хреста, м. Лубни Полтавської губернії. Надійшов 07.04.1916. На одному з документів дві печатки із назвою лікувального закладу та датою (друга).

Захворів (жовтуха). Місце події та дата не вказані.

Лікувався у Госпіталі при Д. Вовк (?). Прийнятий 08.11.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2662-П. – Карт. 641.; Ящ. 2830-П. – Карт. 145.

Підгорний Митрофан Максимович (? – після 1916?)

Стрільць 1-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) на р. Стохід (річка в межах Волинської області, Україна) 16.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 1 Туркестанского стрелкового полка. – Док. 6244. – Л. 191 об, 192.

Пісковий Володимир Трохимович (? – після 1917)

Рядовий 5-ї роти 482-го піхотного Жиздринського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: зі 186-го піхотного запасного полку.

Був поранений (поранення ноги навиліт) біля позиції Статес-Серуль (?вірогідно в одній з країн Балтії) та Лисячої Гори (?) у період із 11.01.1917 по 12.01.1917. Направлений у перев'язочний загін 121-ї піхотної дивізії.

Далі лікувався у Лазареті Північного Району Червоного Хреста в м. Юр'їв (колишнє місто Тарту, нині у складі РФ). Надійшов 16.01.1917.

Переведений у міський Лазарет № 207, вул. Садова 83, м. Петроград (нині Санкт-Петербург, РФ) 29.01.1917.

На одному з документів печатка (майже стерта) із номером та адресою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 482 пехотного Жиздринского полка. – Док. 26190. – Л. 71 об, 72.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2663-П. – Карт. 584.; Ящ. 2830-П. – Карт. 557.

Пісковий Кирило (? – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 160 об, 161.

Пісковий Костянтин Омелянович (1889 – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти (в іншому документі 1-ї) 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) та залишений на полі бою на р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) 22.05.1915.

Значиться у австрійському полоні. Перебував у м. Міловіце (місто в Чехії, неподалік від столиці – Праги) на серпень 1915.

Захворів (хвороба не вказана) 13.11.1915. Знаходився у притулку для слабнучих у Австрії.

Відомостей про загибель немає. Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковського полка. – Док. 195094. – Л. 159 об, 160.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6566-П. – Карт. 250.; Ящ. 7292-А. – Карт. 1761.

Пісковий Олександр Якимович (? – після 1916?)

Рядовий 2-ї роти 90-го піхотного Онезького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти під час бою за висоту 348 біля фільв. Баков поблизу с. Свистільники (нині село Світанок Рогатинського району Івано-Франківської області, Україна) 04.09.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 90 пехотного Онежского полка. – Док. 174823. – Л. 796 об, 797.

Пісковий Яків Іванович (1882 – після 1915?)

Рядовий 7-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, х. Піскові. В іншому документі вказаний як унтер-офіцер.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: з запасу.

Зник без вісти біля с. Соколи (можливо село у Польщі) 19.04.1915.

Потрапив у німецький полон. Перебував у м. Горліце (місто у Малопольському воєводстві, один із центрів Лемківщини, Польща) на 19.04.1915. Потім у таборі для військовополонених у м. Гамельн (місто на річці Везер в землі Нижня Саксонія, Німеччина).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. Список воинских чинов 35 пехотного Брянского полка, убитых, пропавших без вести, а также раненых и контуженных с 15 апреля по 1 мая 1915 года, Автор: 35-й пехотный Брянский полк, 1915–05–16. – Л. 200 об, 201.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5539-Н. – Карт. 825.

Пісочинський Євсей Ієнпахович (? – після 1915?)

Стрелець 2-ї роти 10-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Лупків (село у Сяноцькому повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 17.02.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 10 стрелкового полка. – Док. 103512. – Л. 52 об, 53.

Пісочинський Лейба Євхинович (? – після 1915?)

Рядовий 64-го піхотного Казанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: юдей. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти в районі с. Ленгоніце (вірогідно село у гміні Нове-Място-над-Пилицею Груєцького повіту Мазовецького воєводства, Польща), с. Рожанна (?) та с. Мисляковіце (нині село у гміні Одживул Пшисуського повіту Мазовецького воєводства) 07.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 64 пехотного Казанского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 2349. – Л. 197 об, 198.

Піщита Яків Кіндратович (? – після 1916)

Рядовий 147-го піхотного Самарського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Як потрапив у полк: по призову.

Був поранений (в праве стегно) під час боїв за м. Бучач (нині центр Бучацького району Тернопільської області, Україна) 29.06.1916.

Ступінь поранення: легке. Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 37-ї піхотної дивізії.

Переведений у Госпіталь № 9 Катеринославського Комітету Все-російського Земського Союзу, вул. Гімнастична 5 (нині місто Дніпро – обласний центр в Україні). Надійшов 09.07.1916.

На одному з документів печатка з назвою, номером та адресою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 147 пехотного Самарского полка. – Док. 222772. – Л. 183 об, 184.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2666-П. – Карт. 68.

Полторацький Дем'ян Йосипович (? – після 1917)

Рядовий 318-го піхотного Чорноярського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у с. Новоселівка. В іншому документі значиться у м. Кобеляки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) на позиції біля уроч. Чорний ліс (нині неподалік селища Ярмолинці Хмельницької області, Україна) 12.10.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 53-ї піхотної дивізії.

Захворів (старе поранення правого стегна) на Австрійському фронті 09.02.1917.

Лікувався у міському Лазареті м. Полтава, вул. Пушкінська, Гоголівська. Надійшов 07.03.1917.

На одному з документів печатка (сильно стерта) з назвою та адресою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 318 пехотного Черноярского полка. – Док. 122. – Л. 934 об, 935.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2849-П. – Карт. 479.

Поляк Гутман Іудович (? – після 1917)

Рядовий (далі однорічний охотник) 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: юдей.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Лазарет Полтавського Губернського Земства у домі Морозова. Надійшов 21.08.1917. На одному з документів печатка із назвою та адресою лікувального закладу.

Переведений у Загально-Земський Лазарет при винному складі м. Охтирки. Дата не вказана. Звідти вибув 3 лютого. Надійшов у розпорядження Військового Начальника.

На одному з документів дві печатки (сильно стерті) із назвою на адресою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2851-П. – Карт. 152.; Ящ. 2711-П. – Карт. 427.

Пономаренко Трохим Іванович (? – після 1915?)

Стрілець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 161 об, 162.

Пономаренко Федір Опанасович (? – після 1915?)

Стрілець 6-го 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 162 об, 163.

Пономаренко Юхим Петрович (1896? – після 1916)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: сільське господарство.

Був поранений (поранення правого ліктьового суглоба) під час боїв за р. Стир (річка на Північному Заході України та у Білорусі, права притока Прип'яті) 06.06.1916.

Направлений на лікування у Бежецький Госпіталь В.З.С Тверської губернії (нині місто у Тверській області, РФ). Прийнятий 18.06.1916. Прибув із м. Москви із санітарним поїздом №23.

На одному з документів печатка із назвою на адресу лікувального закладу.

Внизу документа підпис лікаря: С. Зверов (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградського полка. – Док. 4864. – Л. 746 об, 747.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2583-П. – Карт. 1255.

Пономарьов Іван Миколайович (? – після 1915?)

Рядовий 11-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: невідомо.

Зник без вісти 19.04.1915. Дата та місце події не вказані.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковського полка. – Док. 195094. – Л. 121 об, 122.

Пономарьов Трохим Іванович (? – 1915)

Стрелець 12-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий у період із 19.07(6?).1915 по 19.09.1915 під час боїв біля населених пунктів: с. Роликівка (нині село Суховоля Сокальського району Львівської області, Україна), с. Горбків (там само), м. Клевань (місто у Рівненському районі Рівненської області), р. Путилівка (річка в межах Млинівського та Рівненського районів Рівненської області та Ківерцівського району Волинської області), с. Дюксин (село у Костопільському районі Рівненської області), с. Руда-Красна (Рівненський район тієї ж області), с. Теремне (село в Острозькому районі, там само), м. Луцьк (обласний центр), с. Матвійки (вірогідно село у Волинській області), с. Черниж (імовірно село Чорниш у Маневицькому районі тієї ж області).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. Именной список потерь нижних чинов 16 стрелкового Императора Александра III полка, Автор: 16-й стрелковый Императора Александра III полк. – Л. 315 об, 316.

Приморозько Єфрем Пилипович (? – після 1914)

Рядовий 77-го Тенгинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В іншому документі значиться у Кубанській області, Лабінському відділі, ст. Безскорбна.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Наримані (?) з 10.12.1914 по 11.12.1914.

Ще в одному документі вказаний як поранений (поранення руки та пальців). Евакуйований із Лазарету Ім. службовців та робочих Товариства бр. Нобель в Балахані (Сабунчинський район Бакинської агломерації, Азербайджан), м. Баку (нині столиця країни).

Відправлений додому. Дату не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 77 пехотного Тенгинского полка. – Док. 19460. – Л. 76 об, 77.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4363-П. – Карт. 243.

Пудло Микита Самійлович (? – після 1916)

Рядовий 284-го піхотного Венгровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

В іншому документі значиться у м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (в ліве стегно) під час боїв за р. Стохід (річка в межах Волинської області, права притока Прип'яті) та с. Арсеновичі (село у Велицькій сільській раді Ковельського району Волинської області, Україна) 15.07.1916.

Спочатку вибув у перев'язочний загін 71-ї дивізії.

Направлений на лікування у 259-й польовий запасний Госпіталь у м. Бориспіль Полтавської губернії (нині місто у Київській області). Надійшов 29.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 284 пехотного Венгровского полка. – Док. 5439. – Л. 244 об, 245.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2769-П. – Карт. 731.

Пудло Михайло Хомич (? – після 1917)

Рядовий 5-ї роти 621-го піхотного Немировського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений у великий палець лівої руки біля с. Гукалівці (нині село у Зборівському районі Тернопільської області, Україна) та м. Тернопіль (обласний центр) 06.07.1917.

Направлений на лікування у новосанжарський Лазарет, м. Нові Санжари Полтавської губернії. Надійшов 15.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 621 пехотного Немировского полка. – Док. 91462. – Л. 83 об, 84.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2879-П. – Карт. 750.

П'ятак Петро Григорович (? – після 1916?)

Стрелець 14-ї роти 39-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний.

Зник без вісти 21.12.1916. Дата та місце події не вказані.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. Именные списки потерь солдат и офицеров 1 мировой войны 1914–1918 гг. (по полкам и бригадам). – Д. Списки потерь солдат 39 Сибирского стрелкового полка. – Док. 24843. – Л. 474 об, 475.

П'ятенко Василь Андрійович (1893? – після 1916)

Стрелець 11-ї роти 14-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: неграмотний.

Був поранений (ушкодження лівої гомілки) біля колон. Новий Емілін (знаходилася неподалік села Линівка Рожищенського району Волинської області, Україна) та Соловін (фільварок, котрий розташовувався біля села Мильськ, там само) 12.06.1916.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет 4-ї Фінляндської стрілкової дивізії.

Далі лікувався у Госпіталі Звенигородської волості Московської губернії у м. Голіцино (нині місто в Одинцовському районі Московської області, РФ). Надійшов 04.07.1916.

Внизу одного з документів підпис лікаря: підп. (текст).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат и офицеров 14 Финляндского стрелкового полка. – Док. 183084. – Л. 228 об,

229.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2785-П. – Карт. 83.

Рак Дем'ян Якович (? – після 1914?)

Рядовий 5-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) біля р. Сян (річка в Україні та Польща, найбільша (карпатська) права притока Вісли) 09.10.1914.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 48100. – Л. 56 об, 57.

Репиленко Олександр Васильович (1874 – після 1916?)

Служив у 21-й роті 122-го запасного батальйону. Звання невідоме (в документі не вказане). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

Вік: 42 роки. Вірповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Захворів (пневмонія). Надійшов на лікування у Лікувально-харчовий пункт Всеросійського Земського Союзу (розшифровка печатки на документі) 01.05.1916.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2911-Р. – Карт. 1040.

Решетило Іван Васильович (1880? – після 1915)

Рядовий 2-го Сибірського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 35 років. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (у ліве стегно) біля м. Прасниш (інший варіант Пшасниш – нині місто у північно-східній Польщі, адміністративний центр Пшаснишського повіту Мазовецького воєводства) 12.03.1915. Подія: Праснишська операція (20.02.1915 – 30.03.1915).

Направлений на лікування у Госпіталь при Богадільні П. М. Третьякова, м. Москва (РФ). Надійшов 26.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4373-Р. – Карт. 496.

Решетило Федір Павлович (1895 – після 1916)

Рядовий 7-го Туркестанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 21 рік. Вірповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чорноробочий.

Лікувався у 17-му міському Госпіталі м. Калуга (нині місто в РФ). Надійшов 17.01.1916. Звідки прибув: із м. Мінськ (столиця Білорусі).

В документі значиться як здоровий.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2987-Р. – Карт. 397.

Різенко Дмитро Васильович (1878 – після 1915)

Рядовий (потім ефрейтор) 2-ї роти 280-го піхотного Сурського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 37 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Був поранений (у голову) біля Шухова (?) та с. Голонки (імовірно населений пункт у Голонка-Габін у Мазовецькому воєводстві, Польща) у період з 04.03.1915 по 05.03.1915.

Спочатку направлений у дивізійний Лазарет 70-ї піхотної дивізії.

Далі лікувався у 49-му Госпіталі м. Казань (місто в РФ). Надійшов 06.04.1915.

Нагороджений Георгіївським хрестом IV-го ступеня (Солдатський).

Номер нагороди: 411582. Дата вручення: 25.08.1915.

Нагороджений Георгіївським хрестом III-го ступеня (Солдатський).

Номер нагороди: 89215. Дата вручення: 07.11.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 280 пехотного Сурского полка. – Док. 125546. – Л. 124 об, 125.; Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими крестами и медалями в период 1 Мировой войны. – Док. №252. – Л. 155, 171 об.; Док. Список награжденных. – Л. 207 об, 208.; Док. 1291. – Л. 219.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2905-Р. – Карт. 1257. Ящ. 4372-Р. – Карт. 352.

Рой Митрофан Гаврилович (1887? – після 1916?)

Рядовий Лейб-гвардії 1-го стрілкового Його Величності полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 29 років. Сімейний стан: неодружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – прим.).

Захворів (поворотний тиф). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Якиманський Госпіталь №1518 МГОУ у м. Москва (РФ). На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу. Надійшов 09.02.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2893-Р. – Карт. 310.

Рой Пантелеймон (1890 – після 1915?)

Стрілець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III-го полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Маджари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон під час боїв біля с. Смільник (нині колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польща, найбільша карпатська (права) притока Прип'яті) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Значиться у австрійському полоні. Потрапив у полон в Карпатах. Перебував у таборі для військовополонених в м. Гредіг (нині ярмаркове містечко та громада в землі Зальцбург, Австрія) в період із 25.03.1915 по 31.03.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. №712. – Л. 161 об, 162.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5377-П. – Карт. 544.

Рой Сергій Гаврилович (1892? – після 1915)

Стрелець 6-ї роти 52-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із 2-го запасного батальйону.

В іншому документі вказаний як неодружений, у полк потрапив із 79-го запасного батальйону.

Був поранений (отримав поранення багнетом, вогнепальне поранення із uszkodженням кісток та правого ліктвового суглобу без пошкодження кінцівок) у період з 02.03.1915 по 06.03.1915.

Направлений на лікування у Пушкінський Хамовнічеський Госпіталь №88, м. Москва (РФ). Надійшов 04.06.1915.

На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 52 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 254 об, 255, 156 об, 157.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4377-Р. – Карт. 387.

Романець Степан Олександрович (? – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 16.06.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 225581. – Л. 172 об, 173.

Руденко Павло Петрович (? – після 1916?)

Служив у Туркестанському стрілковому полку. Звання невідоме (в документі не вказане). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Причина вибуття невідома (не уточнено).

На документі печатка із датою: 7 вересня 1916 рік.

Вказана адреса (губернія, населений пункт і волость) та дані про родичку: Єфросинія Остапівна Руденко.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2944-Р. – Карт. 1059.

Руденко Самійло Антонович (? – після 1916?)

Рядовий 76-го Кубанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Кустолівську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Зайняття перед війною: столяр.

Отримав поранення (за іншими даними пропав без вісти біля с. Садзавка (насправді село Саджавка в Надвірнянському районі Івано-Франківської області, Україна) біля м. Іванківці (нині село у Кіцманському районі Чернівецької області, Україна) 20.06.1916.

Надійшов на лікування в Лазарет (далі розшифровка печатки на документі) Нач. ком. одуж. 196 ПЗП, м. Твер (нині РФ) 10.08.1916.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2944-Р. – 1220.; Ф. 16196. –

Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 76 пехотного Кубанского полка. – Док. 7290. – Л. 293 об, 294.

Рудь Петро Омелянович (? – після 1917?)

Рядовий 10-ї роти 140-го піхотного Зарайського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вірогідно мав брата Григорія (? – після 1945), котрий також був учасником Першої світової війни (військова частина невідома).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Бялоглово (вірогідно село у Польщі) 07.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 140 пехотного Зарайского полка. – Док. 86698. – Л. 429 об, 430.; Особистий архів.

Рудь Яків Омелянович (? – після 1916?)

Ополченець 6-ї роти (далі рядовий 3-ї роти) 45-го піхотного Азовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В двох інших документах з невідомих причин значиться у с. Новоселівка (нині село у Козельщинському районі Полтавської області, Україна).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Отримав кульове поранення під м. Сокаль (нині місто в Червоноградському районі Львівської області, Україна) 07.07.1915.

Направлений на лікування у Свято-Троїцький ім. Е. М. Терещенко з сем. Лазарет, Діюча Армія. Надійшов у період з 12.07.1915 по 27.09.1915.

Вибув у команду одужуючих.

Вдруге поранений (поранення невідоме) біля с. Гліниці (вірогідно село Глиниця у Кіцманському районі Чернівецької області) 02.02.1916.

Лікувався у дивізійному Лазареті.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 45 пехотного Азовского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 90596. – Л. 259 об, 260.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2942-Р. – Карт. 1268.; Ящ. 2940-Р. – Карт. 19.; Особистий архів.

Рукас Тарас Іванович (? – 1916)

Стрелець 15-ї роти 14-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Рукасі.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий біля с. Городище (нині село у Рівненському районі Рівненської області, Україна) 27.05.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат и офицеров 14 Финляндского стрелкового полка. – Док. 175971. – Л. 107 об, 108.

Сатула (Сутула?) Антон Васильович (? – після 1917)

Рядовий 56-го запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Віросповідання: православний.

Захворів у 1916 році. Лікувався у міському Московському 20-му Звідному Госпіталі. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Вибув з нього 20.01.1916. Направлений у Московську команду одужуючих.

Вдруге захворів (хронічний бронхіт) 29.04.1917. Направлений на лікування у Перший Лазарет 55-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3203-С. – Карт. 84.; Ящ. 3392-С. – Карт. 205.

Сахновський Прокіп Іванович (? – після 1914?)

Рядовий 83-го піхотного Самурського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Августиново (вірогідно село у Влоцлавському повіті Куявсько-Поморського воєводства, Польща) 24.11.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 83 пехотного Самурского полка. – Док. 607. – Л. 18 об, 19.

Сахновський Прокопій Іванович (1892? – після 1914)

Рядовий 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 22 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: на службі, ремесло – коваль.

Кадровий військовий.

Був поранений (Contesio ped dex – контузія правої ноги) біля с. Майдан (вірогідно село у Жовківському районі Львівської області, Україна) 27.08.1914.

Направлений на лікування у Московський повіт Московської губернії, у Мар'їно-Рошинський спеціальний Госпіталь. Надійшов зі збірного пункту у Анненгофському гаї (історична місцевість у м. Москва). Прийнятий 21.09.1914.

Вниз одного з документів підпис лікаря: (підпис – текст).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 24321. – Л. 27 об, 28.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4394-С. – Карт. 1057.

Свирельченко Антон Миколайович (1892 – після 1915?)

Рядовий 5-ї роти 125-го піхотного Курського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти 23.04.1915. Місце події не вказано.

Потрапив у австрійський полон. Значиться у таборі для військово-виполонених у Клейнмюнхені (Австрія) на 05.05.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 125 пехотного Курского полка. – Док. 131620. – Л. 365 об, 366.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6043-Р. – Карт. 360.

Севрюк (Сіврюк?) Михайло Мойсейович (1886 – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин в одному з документів записаний в Ключово-Зачепилівську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон (помилково записаний у список пропалих без вісти) у період с 29.03.1915 по 15.04.1915 біля с. Яблонево (вірогідно Мукачівський район Закарпатської області, Україна) та с. Волоцько-Нижнє (?).

Перебував на території Австрії у таборі для військово-виполонених у містах Альзо-Веречке (нині Угорщина), одразу після полону потрапив у перев'язочний пункт (мав поранення лівої руки).

Отримав обмороження 03.05.1915 року.

В червні 1915 року продовжував перебувати у австрійському полоні.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 1010. – Л. 192 об, 193.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 6995-А. – Карт. 1333.; Ящ. 5378-С. – Карт. 9, 693.

Севрюк Петро Микитович (1892? – після 1914)

Рядовий 7-ї роти 4-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Перед війною проживав у м. Лодзь (нині місто в Польщі).

Вік: 22 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: неграмотний. Зайняття перед війною: швець.

Отримав легке поранення правого передпліччя під м. Добромилів (нині місто районного значення у Старосамбірському районі Львівської області, Україна) 24.10.1914.

Направлений на лікування у спеціальний Лазарет №5, м. Новгород (місто в РФ). Надійшов 21.11.1914. Звідки надійшов: з м. Москва.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3070-С. – Карт. 651.

Семирот Іван Йосипович (? – 1915)

Стрелець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий під час боїв біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бешадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польща, найбільша карпатська притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 155 об, 156.

Семирот Михайло Іванович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Був поранений кулею в ногу біля р. Стир (річка в Україні і в Білорусі, права притока Прип'яті) 10.06.1916.

Направлений на лікування у Тимашевський Лазарет Губернського Комітету Всеросійського Земського Союзу, Самарська губернія (нині в РФ). Надійшов 20.07.1916. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Внизу підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3085-С. – Карт. 1237.

Сердюк Микита Михайлович (? – після 1916?)

Рядовий 283-го піхотного Павлоградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В іншому документі записаний у Бреусівську волость, в с. Сердюки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) 26.05.1916. Місце події не вказано.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце не вказані.

Направлений на лікування у лікарсько-наглядний відділ при 57-му тиловому Евакуаційному пункті. Надійшов 15.07.1916.

На одному з документів печатка із номером та назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 283 пехотного Павлоградского полка. – Док. 3591. – Л. 607 об, 608.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3097-С. – Карт. 1034.

Сердюк Роман Опанасович (? – після 1917?)

Рядовий 12-ї роти 639-го піхотного Артвїнського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у с. Драбинівка Кустолівської волості.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Русово (вірогідно село Русів у Снятинському районі Івано-Франківської області, Україна) 16.07.1917.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 160-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 639 пехотного Артвинского полка. – Док. 2636. – Л. 31 об, 32.

Сидоренко Антон Володимирович (? – після 1916?)

Рядовий 4-ї роти 90-го піхотного Онезького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти на вис. 348, біля фільв. Баків (?) та с. Свистільники (нині село Світанок Рогатинського району Івано-Франківської області, Україна) 04.09.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 90 пехотного Онежского полка. – Док. 174823. – Л. 802 об, 803.

Сидоренко Тимофій Володимирович (1887 – після 1915?)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В одному з документів з невідомих причин записаний у Заворскло (Клюсово-Зачепилівська волость).

Вік: 28 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти 31.07.1915. Місце події не вказано.

Потрапив у німецький полон. Перебував у таборі для військовополонених у м. Мерзебург (місто в Німеччині, в землі Саксонія-Ангальт), а також у м. Білосток (нині місто на північному сході Польщі, адміністративний центр Підляського воєводства) на 10.08.1915.

Значиться також у таборі для військовополонених у м. Штендаль (зараз місто у федеральній землі Саксонія-Ангальт, Німеччина). Дату не вказано.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковського полка. – Док. 211416. – Л. 227 об, 227а.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6566-П. – Карт. 938, 1323.

Сіврюк Дмитро Васильович (? – після 1916)

Рядовий 6-ї роти 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений в руку неподалік м. Чернівці, біля с. Калинкоуці (можливо село Колінківці Хотинського району Чернівецької області, Україна) 01.02.1916. Вибув на лікування 11.02.1916.

Направлений на лікування у Польовий Запасний Госпіталь м. Хорол (на документі печатка із назвою лікувального закладу).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. №1. – Д. Списки потерь солдат 127 пехотного Путивльського полка. – Док. 884. – Л. 22 об, 23.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3070-С. – Карт. 895.

Скрильник Марк Тимофійович (1886 – після 1915)

Рядовий 256-ї Маршової роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 29 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Був поранений (контузія) біля м. Трембовля (нині місто Теремовля – адміністративний центр однойменного району Тернопільської області, Україна) 01.07.1915 (дата вказана дуже нерозбірливо).

Направлений на лікування у Госпіталь Подільського Губернського Земства, Подільська губернія, Вінницький повіт. Надійшов 07.10.1915. Прибув із санітарним потягом.

Внизу документа підпис лікаря: Аверьянов (нерозб).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3148-С. – 1209.

Скубій Мефодій Іванович (1888 – після 1916?)

Рядовий 12-ї роти 145-го піхотного Новочеркаського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

З невідомих причин записаний у Велико-Кобеляцьку (Великокобелячківську) волость.

Залишений на полі бою біль фільв. Окопи (вірогідно нині село Окопи гміни Суховоля Сокульського повіту Підляського воєводства, Польща) 24.06.1916.

Перебував у полоні в Австрії. За іншими даними потрапив у полоні біля с. Олеша 07.07.1916 (нині село Олешів Тлумацького району Івано-Франківської області, Україна).

Місце вибуття – табір для військовополонених у Долина (?) 08.16 (серпень 1916 року).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 145 пехотного Новочеркасского полка. – Док. 10349. – Л. 116 об, 117.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 6134-А. – Карт. 195, 196.

Скубій Олексій Піменович (1894? – після 1916)

Рядовий 282-го піхотного Олександрійського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари, за іншими даними с. (х.) Скубії.

З невідомих причин записаний у Велико-Кобеляцьку (Великокобелячківську) волость.

Вік: 22 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Вірогідно захворів 28.09.1915 року. Направлений на лікування у м. Миколаїв Херсонської губернії (нині місто Миколаїв, Україна). На документі печатка із назвою лікувального закладу. Після лікування вибув у стрій.

Поранений біля с. Грузятин (нині Маневицький район Волинської області, Україна) 23.06.1916. Вибув на лікування у Сергієвську пустош (нині Свято-Троїцька Сергіїва Приморська пустель – монастир Санкт-Петербурзької єпархії, м. Санкт-Петербург, РФ) 07.1916. За іншими даними у Лазарет Внутрішнього Російського Судноплавства (місто невідоме).

Тип поранення: наскрізне вогнепальне поранення правого плеча з роздробленням правої лопатки та наскрізне поранення м'яких

тканин на (нерозб.). На двох документах печатка із назвою лікувальних закладів.

Повністю звільнений від військової служби.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3149-С. – Карт. 823, 846.; Ящ. 3336-С. – Карт. 567.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 282 пехотного Александрийского полка. – Док. 6470. – Л. 523 об, 524.

Слісаренко Омелян Іванович (1871 – після 1915?)

Рядовий 26-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 44 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Захворів (хвороба невідома) 14.02.1915 за м. Лебедево (вірогідно село у Тверській області, РФ).

Направлений на лікування у Тверський Срібної общини Госпіталь Товариства Червоного Хреста. Надійшов 03.10.1915. Звідки надійшов: з м. Москва.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3154-С. – Карт. 517.

Смоловий Кузьма Якович (? – після 1917?)

Рядовий 9-го гренадерського Сибірського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (хвороба невідома) на Австрійському фронті, за м. Торчин (нині селище міського типу в Луцькому районі Волинської області, Україна) 05.05.1917.

Направлений на лікування у м. Ромни (нині місто у Сумській області) у Лазарет Червоного Хреста Полтавської губернії. Надійшов 15.05.1917.

На документі печатка із назвою лікувального закладу (дещо стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3346-С. – Карт. 1011.

Сокіл Андрій Петрович (? – після 1914?)

Рядовий 1-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: кадровий військовий.

Був поранений (поранення невідоме) біля Висоцької перепр. (вірогідно нині село Висоцьк Бродівського району Львівської області, Україна) 19.10.1914.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 60666. – Л. 81 об, 82.

Соколов Артем Якович (? – після 1916)

Рядовий 44-го Камчатського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Захворів 01.12.1916. Місце події не вказано.

Вибув на лікування в Санаторій Південно-Західного Обласного Земського Комітету в м. Алупка (нині місто у складі Ялтинської міської ради Автономної Республіки Крим, Україна). На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Внизу підпис лікаря (Начальник Санаторію): (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3178-С. – Карт. 431.

Соколов Федір Павлович (1895? – після 1916?)

Рядовий 7-го Туркестанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 21 рік. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: столяр.

Був поранений (у кисть лівої руки) біля р. Стир (нині річка в Україні та Білорусі, права притока Прип'яті) 21.06.1916.

Направлений на лікування у Житомирський хірургічний Госпіталь В.З.С, м. Житомир (зараз обласний центр в Україні). Надійшов 02.07.1916. Звідки надійшов: з позиції.

Внизу підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3181-С. – Карт. 1142.

Солов'яненко Іван Лаврентійович (1887? – після 1916)

Молодший нестройовий 12-ї окремої польової штурмової бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Вік: 29 років. Сімейний стан: одружений.

Захворів (диспепсія) 08.08.1916. Вибув на лікування 13.09.1916.

Лікувався у Госпіталі при Богодільні імені Г. Д. Новіченкова (на документі назва лікувального закладу).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3188-С. – Карт. 891.

Солодовник Григорій Сидорович (? – після 1917?)

Рядовий 206-го обозного батальйону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Третій Полтавський Госпіталь Всеросійського Міського Союзу. Надійшов 09.11.1917.

Внизу печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4417-С. – Карт. 134.

Солодовник Петро Миколайович (? – після 1915?)

Стрілець 52-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із 173-го запасного батальйону.

Був поранений (поранення невідоме) 26.02.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 52 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 155 об, 156.

Стадник (Стодник?) Василь Іванович (? – після 1915)

Старший майстровий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений (поранення невідоме) 10.04.1915. Місце події не вказано.

Направлений для лікування у польовий полковий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1.– Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка – Док. 128677. – Л. 391 об, 392.

Стеблюк Павло Федорович (? – після 1915?)

Рядовий 8-ї роти 52-го піхотного Віленського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Зник без вісти біля м. Балигород (місто у гміні Балигород Ліського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) у період з 01.02.1915 по 07.02.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 52 пехотного Виленского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 131764. – Л. 332 об, 333.

Стовба Демид Іванович (1880? – після 1915)

Рядовий (в інших документах вказаний як стрілець) 3-го Сибірського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 35 років. Стан: селянин (вказаний соц. стан. – прим.).

Був поранений (кульове вогнепальне поранення спини). Дата та місце не вказані.

Направлений на лікування у Госпітальну хірургічну в м. Клин (нині місто в Московській області, РФ). Надійшов 21.07.1915. Звідки прибув: пропсн. (?нерозбірливо) розподільного Госпіталю.

Нагороджений Георгіївською медаллю IV-го ступеня (За хоробрість).

Номер нагороди: 476157. Дата вручення: 15.08.1915.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3229-С. – Карт. 178.;

Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими орденами и медалями в период 1 Мировой войны. – Док. 480. – Л. 813.; Док. 131. – Л. 676 об.

Стовба Іван Йосипович (? – після 1915?)

Ратник 12-ї роти 46-го піхотного Дніпровського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Секова-Воля (вірогідно лемківське село Воля Сенькова у гміні Буківсько Сяноцького повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 25.04.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 46 пехотного Днепровского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 181593. – Л. 386 об, 387.

Стовба Іван Митрофанович (? – після 1915?)

Стрілець 52-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: із 2-го запасного батальйону.

Зник без вісти 06.05.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 52 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 226 об, 227.

Сутула Василь Антонович (? – після 1917)

Рядовий 56-го запасного батальйону (на 1916). Далі (переведений?) 173-ї Військово-польової хлібопекарні (на 1917). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Лікувався у 20-му міському Звідному Госпіталі м. Москва. На документі печатка із назвою лікувального закладу. Вибув у московську команду одужуючих 20.01.1916. Повернувся в стрій.

Захворів (хронічний бронхіт) 29.04.1917. Вибув на лікування у перший Лазарет 55-ї піхотної дивізії.

На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3392-С. – Карт. 205.; Ящ. 3203-С. – Карт. 84.

Токовий Василь Юхимович (? – 1917)

Рядовий 127-го піхотного Путивльського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: з 86-го запасного полку.

Убитий на вис. 324 (вірогідно у горах Карпатах) 22.08.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 127 пехотного Путивльського полка. – Док. 92526. – Л. 462 об, 463.

Трощенко Матвій Олексійович (1893 – після 1916?)

Рядовий 3-ї роти 59-го піхотного Люблінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Пропає без вісти біля р. Кислянка (річка у Жовківському районі Львівської області, Україна) 08.06.1915. За іншими даними біля с. Бір (нині Золочівський район Львівської області), с. Копинське (?) та с. Південне (?).

Перебував у полоні в Австрії в м. Клагенфурт (зараз місто Клагенфурт-ам-Вертерзе, столиця землі Каринтія, Австрія) з 21.06.1915 по 31.10.1916. На документі вказаний населений пункт Воля-Висоцька (нині у Жовківському районі Львівської області).

Лікувався у тимчасовому Госпіталі 1 м. Клагенфурт.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 59 пехотного Люблинского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 259054. – Л. 76 об, 77.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 5728–Т. – Карт. 220, 266, 267.

Улянич Антон Іванович (1895? – після 1915)

Рядовий 5-ї роти 27-го піхотного Вітебського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (кульове поранення лівого стегна) біля м. Вільно (нині місто Вільнюс – столиця Литви) 13.08.1915.

Направлений на лікування у Госпіталь при Богадільні імені П. М. Третьякова. Надійшов 02.12.1915.

Нагороджений Георгіївською медаллю IV-го ступеня (За хоробрість).

Номер нагороди: 478021. Дата нагородження: 20.08.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 27 пехотного Витебского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 4109. – Л. 361 об, 362.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3556–У. – Карт. 496.; Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими орденами и медалями в период 1 Мировой войны. – Док. 480. – Л. 839.; Док. 132. – Л. 208 об.

Улянич Макарій Микитович (? – після 1916)

Рядовий 10-ї роти 132-го піхотного Бендерського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (кератит – запалення рогівки ока) на р. Двіна (річка Західна Двіна у Білорусі) у Вітебській губернії 06.03.1916.

Направлений на лікування в м. Бельов (нині адміністративний центр Бельовського району Тульської області, РФ) Тульської губернії. Надійшов 27.04.1916.

Далі був відправлений у Гродненську команду одужуючих.

На документі печатка (майже стерта): «Старший лікар Гродненської команди» (далі нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3556–У. – Карт. 558.

Улянич Микола Несторович (? – після 1914?)

Рядовий 5-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) 11.10.1914.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 48100. – Л. 56 об, 57.

Улянич Пилип Іванович (? – після 1917?)

Рядовий 8-ї роти 467-й піхотний Кінбурнський полк. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

В іншому документі записаний у с. Паськівку (?).

Віросповідання: православний.

Як потрапив у полк: із 459-ї пішої Херсонської дружини.

Був поранений (легке поранення, невідоме) 04.09.1916. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у 94-й передовий загін Червоного Хреста.

Захворів біля м. Богородчанськ (нині селище міського типу у Івано-Франківській області, Україна) 23.12.1916.

Лікувався у Вашківському (нерозб.) Госпіталі В.З.С (можливо мова йде про лікувальний заклад у місті Вашківці Вижницького району Чернівецької області). Надійшов 16.01.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 467 пехотного Кинбурнского полка. – Док. 167839. – Л. 99 об, 100.; Ф. Картоотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3556–У. – Карт. 514.

Улянич Феодосій Павлович (? – після 1915?)

Рядовий 5-ї роти 123-го піхотного Козловського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою 20.04.1915. Місце події не вказано.

Потрапив у полон. Перебував у німецькому полоні в м. Горлиці (місто в південній Польщі, один із центрів Лемківщини), потім у таборі для військовополонених у м. Нейгаммер (нині поселення Свентошув у гміні Осечниця Болеславецького повіту Нижньосілезького воєводства, Польща).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 123 пехотного Козловского полка. – Док. 2765. – Л. 250 об, 251.; Ф. Карто-

тека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6033-С. – Карт. 1145.

Федірець Григорій Митрофанович (? – після 1914?)

Стрелець 4-ї роти 4-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений (в іншому документі вказаний як неодружений).

Як потрапив у полк: з діючої армії.

Був поранений (поранення невідоме) 14.08.1914. Місце події не вказано.

Вибув на лікування у тиловий лікувальний заклад.

Вдруге поранений (поранення невідоме) 21.12.1914. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 4 стрелкового полка. – Док. 410. – Л. 15.; Док. 162664. – Л. 33.

Федірець Данило Митрофанович (? – після 1915?)

Рядовий 8-ї роти 87-го піхотного Нейшлотського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Конопки (вірогідно нині село Конопківка у Тербовлянському районі Тернопільської області, Україна) 01.08.1915.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 22-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 87 пехотного Нейшлотского полка. – Док. 253141. – Л. 199 об, 200.

Федірець Ісидор Семенович (? – 1915)

Рядовий 12-ї роти 2-го Калішського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий біля с. Вейвери (нині населений пункт в Литві) 08.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат пехотных пограничных полков: 1 Рыпинского, 2 Калишского и 3 Рижского. – Док. 43095. – Л. 156 об, 157.

Федірець Максим Павлович (? – 1915)

Стрілець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бешадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 155 об, 156.

Федірець Михайло Іванович (? – після 1915?)

Ратник 14-ї роти 73-го піхотного Кримського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Гуки (колишнє село, зараз південна частина села Коханівка у Яворівському районі Львівської області, Україна) 02.06.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 73 пехотного Крымского полка. – Док. 7207. – Л. 291 об, 292.

Федірець Пилип Самсонович (? – після 1915?)

Стрілець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бешадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Направлений на лікування у бригадний Лазарет 4-ї стрілкової бригади.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 177 об, 178.

Федірець Савва Іванович (? – після 1915?)

Стрілець 6-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бешадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польщі, права притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрелкового полка. – Док. 712. – Л. 162 об, 163.

Федірець Савва Ніканорович (? – після 1917?)

Рядовий 8-ї роти 634-го піхотного Ново-Корчинського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у х. Бунецьк.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Строк служби: до 1919 року.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Ярославець (вірогідно село у Польщі) 02.07.1917.

Направлений на лікування у 24-й Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 624 пехотного Ново-Корчинского полка. – Док. 91462. – Л. 23 об, 24.

Федірець Яків Полікарпович (? – після 1916?)

Рядовий 9-го Заамурського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Залишений на полію бою на узліссі біля с. Вовчинець (нині село підпорядковане Івано-Франківській міській раді, Україна) 03.09.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 9 Заамурского пограничного пехотного полка. – Док. 207063. – Л. 356 об, 357.

Філоненко Тимофій Якович (? – після 1914?)

Рядовий 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: переведений із 35-го піхотного Брянського полку.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Перемишль (місто у Підкарпатському воєводстві, Польща) 24.09.1914.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка, убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 22 по

24 сентября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 99 об, 100.

Харченко Платон Олексійович (? – після 1916?)

Рядовий 1-ї роти 207-го Новобаязетського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (стріляна рана та поранення осколком правого стегна) під м. Галич (нині місто в Галицькому районі Івано-Франківської області, Україна) 22.09.1916. В іншому документі зазначено, що поранений біля с. Мечшичув (?).

Направлений на лікування у Ворожбинський Загально-земський Госпіталь Лебединського повіту Харківської губернії (мова йде про нинішнє село Ворожба у Лебединському районі Сумської області). Надійшов з 04.10.1916 по 03.10.1916.

На двох документах печатки (різних кольорів): Госпіталь Лебединського повіту Всеросійського Земського Союзу допомоги пораненим та хворим воїнам.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 207 пехотного Новобаязетского полка. – Док. 7059. – Л. 367 об, 368.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3674-Ф. – Карт. 1115.; Ящ. 3681-Х. – Карт. 561.

Харченко Трохим Данилович (? – після 1917?)

Рядовий частини Полтавської нестройової команди. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Третій Полтавський Госпіталь Всеросійського Міського Союзу. Надійшов 17.10.1917.

На документі печатка (сильно стерта) із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3682-Х. – Карт. 289.

Хвейко (Фенко?) Пилип Петрович (? – після 1917)

Рядовий Пом. м. (?). 3-я армія. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин був записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Захворів (катаракта, хвороба шлунку) 15.06.1917.

Лікувався у Смоленському Лазареті В.З.С.

На документі печатка із текстом: «Документ був повернутий у зв'язку з нерозбірливим написанням. Після з'ясування має бути повернутий у Довідковий відділ (Петроград, Надеждінская 10)».

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3730-Х. – Карт. 1201.

Хорошун Іван Федорович (1897? – після 1917)

Рядовий 3-го Інженерного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Велико-Кобеляцьку (Великокобелячківську) волость.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Захворів (цинга) 05.03.1917. Місце події не вказано.

Направлений на лікування в 722-й звідний польовий запасний Госпіталь в м. Новозибків (нині адміністративний центр Зибківського району Брянської області, РФ). На документі печатка із назвою лікувального закладу та печатка із назвою міста.

Внизу документа підпис Чергового Ординатора: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3709-Х. – Карт. 1260.

Царенко Андрій Антонович (? – після 1916?)

Рядовий 160-го піхотного Абхазького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Вибув у 102-й Головний Евакуаційний пункт, м. Двінськ (нині місто Даугавпілс, Латвія) 01.01.1916.

Надійшов у 403-й Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА. – 16196. – Оп. 3. – Д. Именной список потерь. – Док. Именной список потерь, Автор: головной эвакуационный пункт 102. – Карт. 41

об, 42.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3745-Х. – Карт. 1001.

Царенко Іван Йосипович (? – після 1917?)

Рядовий Жмеринського продовольчого транспорту. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Захворів (лівосторонній плеврит, що розвивається). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у м. Городище (нині районний центр Городищенського району Черкаської області, Україна) Київської губернії Черкаського повіту, у Лазарет Є. А. Балашової. Надійшов 24.09.1917.

Підпис лікаря Лазарету: Баль (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3758-Ц. – Карт. 1140.

Царенко Трохим Йосипович (? – після 1915?)

Рядовий 9-ї роти 205-го піхотного Шемахінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля с. Майдан-Островський (село у гміні Войславичі Холмського повіту Люблінського воєводства, Польща) 12.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 205 пехотного Шемахинского полка. – Док. 249617. – Л. 396 об, 397.

Чернуха Діомид Іванович (? – після 1917)

Рядовий 15-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (кульове поранення) за м. Мінськ (нині столиця Білорусі) 05.05.1916.

Вибув у перев'язочний загін 61-ї піхотної дивізії. Далі переведений у Ростовську (Ярослав?) команду одужуючих. Дата: 05.06.1916

На одному з документів печатка з назвою лікувального закладу.

Переведений у 47-й запасний полк.

Захворів (ангіна). Дата та місце події не вказані.

Лікувався у 245-го польовому запасному Госпіталі, м. Волочиськ (нині центр Волочиської міської громади і Волочиського району Хмельницької області, Україна). Надійшов 01.02.1917.

На одному з документів печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковського полка. – Док. 119529. – Л. 287 об, 288.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3794-Ч. – Карт. 404.; Ящ. 3788-Ч. – Карт. 1384.

Чернуха Федір Кузьмич (? – після 1915?)

Ратник 75-го піхотного Севастопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Кальників (нині село у гміні Стубно Перемишльського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 31.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 75 пехотного Севастопольского полка. – Док. 6259. – Л. 357 об, 358.

Чернуха Федір Матвійович (? – після 1915?)

Рядовий 9-ї роти 190-го піхотного Очаківського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти біля с. Скоратки (вірогідно село у Польщі) та с. Цетуло (імовірно село Цетуля у Яворівському районі Львівської області, Україна) 08.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 190 пехотного Очаковского полка. – Док. 701. – Л. 124 об, 125.

Чиус (Чаус?) Яків Феодорович (? – після 1917?)

Рядовий 29-го стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (поворотний тиф). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у 6-й Заразний Госпіталь В.С.М в м. Ново-Білиця (нині адміністративний район Новобілицький у складі міста Гомель, Білорусь). Надійшов 05.04.1917.

На документі печатка: Всеросійський Союз Міст, Госпіталь №6, Ново-Білиця при Гомелі.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3851-Ч. – Карт. 462.

Шановін Семен Якович (? – після 1915?)

Стрелець 49-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Залишений на полі бою біля р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) 04.05.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 49 Сибирского стрелкового полка. – Док. 176782. – Л. 150 об, 151.

Шаравара Василь Андрійович (? – після 1916?)

Рядовий 16-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Відморозив ноги під м. Чернівці 26.12.1915.

Направлений на лікування у Госпіталь II-го Заводу, Вовчанського повіту Харківської губернії (нині місто Вовчанськ – центр

однойменного району Харківської області, Україна). Надійшов 14.01.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3897-Ш. – Карт. 40.

Шаравара Іван Федорович (? – 1915)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий 12.07.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 211416. – Л. 213 об, 214.

Шаравара Микола Кузьмич (? – після 1916?)

Рядовий 2-ї роти 293-го піхотного Іжорського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Келихів (нині село Снятинського району Івано-Франківської області, Україна) 15.06.1916.

Направлений на лікування у Лазарет 74-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 293 пехотного Ижорского полка. – Док. 159029. – Л. 800 об, 801.

Шаравара Михайло Андрійович (? – після 1914?)

Рядовий 5-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Зник без вісти біля м. Горлиці (один із центрів Лемківщини у південній Польщі) 18.12.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 26927. – Л. 102 об, 103.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. без номера. – Ящ. 4992-Ч. – Карт. 1539.

Шаравара Опанас (? – після 1914?)

Рядовий 16-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) 11.12.1914. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 28273. – Л. 71 об, 72.

Шевченко Олексій Оксентійович (1879? – після 1915)

Рядовий 3-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 36 років. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказано соціальний стан. – прим.).

Отримав легке вогнепальне кульове поранення із пошкодженням кісток верхніх кінцівок. Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Московський Столичний Госпіталь Мирового Синоду, м. Москва (РФ). Надійшов 23.07.1915. Звідки надійшов: з розподільного Госпіталю.

Внизу документа підпис лікаря: Р. Дроздов (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3863-Ш. – Карт. 733.

Шевченко Омелян Васильович (1885? – після 1916)

Рядовий 482-го піхотного Жиздринського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 31 рік. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: колісник.

Захворів (фурункул) під м. Рига (нині столиці Латвії) 01.08.1916.

Направлений на лікування у Пермську губернію у Лазарет при домі п. п. Колесникових, м. Перм (зараз обласний центр в РФ). Надійшов 29.08.1916. Звідки надійшов: із санітарного потягу №302.

Відправлений на батьківщину 04.09.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3864-III. – Карт. 597.

Шийка Володимир Якович (? – після 1915?)

Рядовий 2-ї роти 5-го Заамурського прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: прибув на укомплектування в м. Москва.

Зник без вісти 24.06.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 5 пограничного Заамурского пехотного полка. – Док. 305762. – Л. 135 об, 136.

Шийка Прокіп Трохимович (? – 1915)

Рядовий 12-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Убитий 22.05.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1.– Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 195094. – Л. 157 об, 158.

Шимко Іван Пилипович (? – після 1916?)

Рядовий 9-ї роти 26-го запасного батальйону. Після квітня 1916 року рядовий 319-го піхотного Бугульмінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, с. Дрижина Гребля.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із 26-го запасного батальйону.

Захворів (хвороба невідома) 15.04.1916. Місце події не вказано.

Вибув на лікування у полковий Госпіталь (?) м. Кременчук.

Поранений осколком біля с. Угли (вірогідно нині село Велицької сільської територіальної громади Ковельського району Волинської області, Україна) 29.06. – 30.06.1916. Надійшов у перев'язочний загін 80-ї піхотної дивізії, перебував там до 03.07.1916.

Був відправлений на лікування у Лазарет Білгородського відділення Червоного Хреста (на документі печатка із назвою лікувального закладу) м. Курськ (нині РФ) 24.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3890-III. – Карт. 129.; Ящ. 3886-III. – Карт. 68.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 319 пехотного Бугульминского полка. – Док. 5248. – Л. 426 об, 427.

Шкура Михайло Савич (? – після 1916?)

Рядовий Проскурівського звідного прикордонного піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти (інформація в одному з документів, дата та місце бою невідомі).

Насправді поранений біля м. Заліщики (нині місто Заліщики Тернопільської області, Україна) 30.05.1915. Лікувався у міському Лазареті № 5 м. Петроград (нині Санкт-Петербург, РФ). Адреса: вул. Кабінетська, 22. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Згідно із іншими даними перебував у полоні (австрійському?). Записаний як рядовий 1-го звідного прикордонного полку. Звільнений з полону 09.05.1916.

Захворів (психічний розлад) 03.06.1916. Направлений на лікування у міський Лазарет № 237 м. Петроград в Соснових бараках. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат Проскуровского пограничного пехотного полка. – Док. 22641. – Л. 188 об, 189.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3928-Ш. – Карт. 621, 626.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные) – Шк. Без номера. – Ящ. 7339-Ш. – Карт. 190.

Шовковий Арсен Якович (? – після 1916?)

Рядовий 6-ї роти 45-го піхотного Азовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Залишений на полі бою біля м. Сокаль (нині місто у в Червоноградському районі Львівської області, Україна) 05.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 45 пехотного Азовского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 256937. – Л. 515 об, 516.

Шраменко Михайло Григорович (? – після 1916?)

Ратник 2-го розряду. Військова частина не ідентифікована. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у 276-й польовий запасний Госпіталь у м. Кременчук Полтавської губернії. Надійшов 04.04.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3938-Ш. – Карт. 193.

Шумиченко Гнат Іванович (1896? – після 1916)

Рядовий 55-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Клюсово-Зачепилівську волость.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Грамотність: грамотний. Сімейний стан: неодружений. Зайняття перед війною: хлібороб.

Захворів (сухий плеврит) біля м. Рига (нині столиця Латвії) 10.03.1916 року.

Прибув на санітарному потягу у м. Вятка (нині місто Кіров, РФ) 29.03.1916 на лікування у Лазарет № 1 В.З.С.

На документі внизу підпис лікаря: Молчанов.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 3948-Ш. – Карт. 1186.

Шуховцев Іван Сергійович (? – після 1915)

Рядовий 15-ї роти 150-го піхотного Таманського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Грищенки (?) 09.09.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 150 пехотного Таманского полка. – Док. 257195. – Л. 223 об, 224.

Шушура Дмитро Петрович (? – 1916)

Рядовий 2-ї роти 293-го піхотного Іжорського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Убитий біля с. Келихів (нині село у Снятинському районі Івано-Франківської області, Україна) 13.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 293 пехотного Ижорского полка. – Док. 159029. – Л. 792 об, 793.

Янко Іван Митрофанович (1891? – після 1915?)

Рядовий 325-го Царевського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 24 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. В іншому документі вказаний як неодружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Міткео (вірогідно село Митків Заставнівського району Чернівецької області, Україна) у період з 06.06.1915 по 07.06.1915.

Направлений на лікування у передовий перев'язочний пункт.

Вдруге поранений (кульове поранення) на р. Стрипа (річка в межах Зборівського, Козівського, Терехівського і Бучацького районів Тернопільської області) та с. Жнибороди (село у південно-східній частині Бучацького району Тернопільської області, неподалік гирла річки Стрипи) 02.09.1915.

Направлений на лікування спочатку на передовий перев'язочний пункт.

Далі прибув у Лазарет Алексєєвської Общини сестер милосердя Російського Товариства Червоного Хреста в м. Херсон (нині обласний центр). Надійшов 14.09.1915.

По якому документі надійшов: без документів. Звідки прибув: із санітарного поїзду №611.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 325 пехотного Царевского полка. – Док. 4742. – Л. 557 об, 558.; Док. 4055. – Л. 431 об, 432.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4054–Ю. – Карт. 300.

Янко Трифон Мойсейович (? – після 1915?)

Рядовий 325-го піхотного Царевського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Отримав поранення (невідоме) біля с. Буковит (?) та м. Коломия (нині центр Коломийського району Івано-Франківської області, Україна) 06.05.1915.

Направлений на лікування у Лазарет Всеросійського Земського Союзу допомоги хворим та пораненим воїнам, в Херсоні (місто в Україні, обласний центр). Надійшов 19.05.1915.

На одному з документів печатка із назвою лікувального закладу (частково стерта).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 325 пехотного Царевского полка. – Док. 2821. – Л. 146 об, 147.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4069-Я. – Карт. 214.

Яценко Петро (? – після 1915?)

Стрелець 5-ї роти 16-го стрілкового Імператора Олександра III полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Потрапив у полон біля с. Смільник (колишнє бойківське село у гміні Літовищі Бещадського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) та р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська (права) притока Вісли) у період з 06.03.1915 по 18.03.1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 16 стрілкового полка. – Док. №712. – Л. 160 об, 161.

Яценко Никифор Андрійович (? – після 1917)

Рядовий 54-го піхотного запасного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари, с. Лелюхівка.

Захворів (скарлатина). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Жмеринський Лазарет Земського Комітетету, Подільська губернія. Надійшов 28.06.1917.

На документі печатка (частково стерта): Жмеринський Госпіталь Подільської губернії Земського Комітетету.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4100-Я. – Карт. 700.

Ященко Роман Трохимович (1897? – після 1917)

Рядовий 306-го піхотного Мокшанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Шпортьки.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Вік: 20 років. Сімейний стан: одружений.

Захворів (цинга – scorbut) 01.04.1917. Вибув на лікування у Лазарет Скорбященського монастиря у м. Москва (нині РФ).

Одужав 27.04.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2025-Л.; Ящ. 4100-Я. – Карт. 151.

САНІТАРИ, МЕДИКИ

Гаврищенко Дмитро Михайлович (? – після 1916)

Рядовий санітар 4-го загону В.З.С. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 33 роки. Грамотність: грамотний. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказаний соціальний стан. – прим.).

Захворів (Dacryocystitis – дакріоцистит) 15.05.1915. Місце події не вказано.

Вдруге захворів (поліп носа). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Госпіталь при притулку ім. кн. Л. Т. Голіциної 17.08.1915.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (нерозб.).

Втретє захворів (проблеми з очима). Був направлений у 62-й звідний евакуаційний Госпіталь 14.07.1916.

Направлений на лікування у 73-й Звідний Евакуаційний Госпіталь у м. Курськ (обласний центр, РФ). Надійшов 10.07.1916.

Далі вибув у 62-й Звідний Евакуаційний Госпіталь у м. Воронеж. Надійшов 19.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 725-Г. – Карт. 821, 905, 1339.

Масенко Каленик Дмитрович (? – після 1916?)

Санітар 2-ї гренадерської дивізії. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба невідоме) 20.12.1915. Місце події не вказано.

Направлений на лікування у 98-й Звідний Евакуаційний Госпіталь у м. Саратов (обласний центр у РФ). Надійшов 18.02.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2231-М. – Карт. 1181.

Мокляк Кирило Іванович (? – після 1917?)

Ветеринарний фельдшер 48-го польового резервного гурту худоби. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость. В іншому документі записаний у Кустолівську волость.

Захворів (заразна хвороба) 20.01.1917.

Вибув у 250-й польовий запасний Госпіталь станції Бобринець (?нерозб.). Надійшов 24.01.1917.

Далі направлений на лікування у Заразний Земський Лазарет Товариства Червоного Хреста, м. Сміла (нині місто у Черкаській області, Україна). Надійшов 10.02.1917. Прибув із 43-го залізничного потягу. На документі печатка з назвою лікувального закладу (сильно стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2292-М. – Карт. 276.; Ящ. 2087-М. – Карт. 364.

Руденко Гнат Лук'янович (? – після 1916?)

Санітар 265-го Вишневолоцького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 36 років. Сімейний стан: одружений. Стан: селянин (вказано соц. стан. – прим.).

Був поранений (проникаюче поранення спини та верхніх кінцівок осколком та шаблею). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Саввинський міський Лазарет №994, м. Москва (столиця РФ). Надійшов 01.04.1916.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу (дещо стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2944-Р. – Карт. 580.

САПЕРИ

Кучугура Федір (? – після 1916)

Сапер 2-ї роти 5-го саперного батальйону. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) на позиціях 328-го піхотного Новоузенського полку в нія на 22.04.1916.

Залишився в строю.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 1, 2, 3, 4 и 5 саперных батальонов. – Док. 97487. – Л. 353 об, 354.

УНТЕР-ОФІЦЕРИ

Асауленко Василь Михайлович (? – після 1917?)

Молодший унтер-офіцер 24-ї окремої телеграфної роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Захворів (хвороба невідома). Місце події та дата не вказані. Вибув 03.08.1917 року.

Лікувався у 282 міському Лазареті (можливо Злин – зараз село Злинка у Маловисківському районі Кіровоградської області).

На документі печатка з номером лікувального закладу (частково стерта).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 51-А. – Карт. 609. – Карт. 609.

Бредун Андрій Павлович (? – 1917)

Старший унтер-офіцер 5-го Фінляндського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Убитий 19.06.1917. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 5 Финляндского стрелкового полка. – Док. 5628. – Л. 721 об, 722.

Бульбаха Никифор Іванович (? – після 1915?)

Старший унтер-офіцер 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Зник без вісти 10.03.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. 107303. – Л. 300 об, 301, 361.

Бунецький Іван Аврамович (? – після 1914?)

Старший унтер-офіцер 8-го гренадерського Московського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: католик. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти 12.10.1914. Місце події не вказано.

В одному з документів значиться як військовополонений. Перебував у німецькому таборі для військовополонених у м. Цербст (місто в землі Саксонія-Ангальт, Німеччина).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 8 гренадерского Московского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. №632. – Л. 37 об.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4892-Б. – Карт. 213.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 5080-А-К. – Карт. 248.

Бунецький Павло Мойсейович (1893? – після 1917?)

Унтер-офіцер 322-го піхотного Солигалчського полку. Перед цим рядовий 329-го піхотного Бузулукського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Вік: 22 роки (на 1915). Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Зайняття перед війною: землеробство, хліборобство.

Був поранений (кульове поранення лівої ноги) за р. Сян (річка в Україні та Польщі, найбільша карпатська притока Вісли) у період з 01.05.1915 - 10.05.1915. В іншому документі 08.05.1915.

Вибув у перев'язочний загін 83-ї піхотної дивізії.

Далі направлений на лікування у Чернігівську губернію, у Суразький повіт (повітовий центр – місто Сураж, нині у Брянській області, РФ). Прийнятий 15.05.1915.

Звідки прибув: з театру військових дій.

Підвищений до чину унтер-офіцера до 1917 року. Вік: 24 роки.

Захворів (цинга) під м. Барановичі (районний центр Берестейської області, Білорусь) 22.01.1917.

Направлений на лікування у Госпіталь №18 В.З.С у м. Орел (обласний центр у РФ). Надійшов 01.03.1917. Звідки надійшов: з м. Бобруйськ (місто у Білорусі), санітарний поїзд №36.

Внизу одного з документів підпис лікаря: Плк (?нерозб).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 329 пехотного Бузулукского полка. – Док. 3845. – Л. 132.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4800-Б. – Карт. 958.; Ящ. 470-Б. – Карт. 58.

Гавриш Іван Семенович (? – після 1914?)

Молодший унтер-офіцер 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) 10.10.1914 на вис. 311.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 1 по 30 октября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 167 об, 168.

Галушка Максим Іванович (? – після 1917)

Фельдфебель 2-ї роти 88-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у с. Пологи (Клюсово-Зачепилівська волость).

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (контузія) біля с. Вибудів (нині село у Козівському районі Тернопільської області, Україна) 08.07.1917. В іншому документі вказано, що біля с. Конюхи (там само) 06.07.1917.

Направлений на лікування у Ново-Санжарівський Лазарет, м. Нові Санжари Полтавської губернії Кобеляцького повіту. Надійшов 17.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 57 Сибирского стрелкового полка, 58 Сибирского стрелкового полка, 60 Сибирского стрелкового полка, 63, 69, 70, 71, 72, 85, 86, 87, 88 Сибирских полков. – Док. 4017. – Л. 17 об, 18.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 647-Г. – Карт. 443.

Голтвянський Іван Дмитрович (? – після 1917?)

Старший унтеро-офіцер 13-ї Окремої Телеграфної роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

З невідомих причин записаний у с. Ревазівка (Кустолівська волость).

Захворів (хвороба невідома). Дата та місце події не вказані.

Направлений на лікування у Лазарет Донського Земельного банку, м. Таганрог (місто обласного підпорядкування в РФ). Надійшов 27.07.1917. На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 674-Г. – Карт. 1209.

Деряжний Іван Олексійович (? – після 1916?)

Молодший унтер-офіцер 311-го піхотного Кременецького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (ушкодження черепа) біля с. Манесичі (вірогідно село Маневичі – селище міського типу, центр Маневицької ОТГ Волинської області, Україна) 21.06.1916. В іншому документі значиться як поранений біля колон. Оптова (входила в Більсько-вільську волость Волинської губернії).

Вибув у перев'язочний загін 78-ї піхотної дивізії.

Направлений на лікування у Київський Госпіталь №4 В.С.М. Надійшов 25.06.1916. На документі печатка із назвою лікувального закладу (сильно стерта).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 311 пехотного Кременецкого полка. – Док. 7635. – Л. 50.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 934-Д. – Карт. 1304.

Каряка Свирид Кирилович (? – після 1916?)

Молодший унтер-офіцер 15-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) на Болгарському фронті 07.10.1916.

Вибув у перев'язочний загін 61-ї піхотної дивізії.

Направлений на лікування у Лазарет імені В.Т. Парамонова, Область Всевеликого Війська Донського, 2-го Донського округу, станиця Н. Пирская. Надійшов 22.10.1916.

На одному з документів печатка з назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 203472. – Л. 424, 444.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. без номера – Ящ. 1584-К. – Карт. 297.

Карякін Степан Кирилович (? – після 1916?)

Молодший унтер-офіцер 37 піхотного Єкатеринбурзького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений (поранення невідоме) на Німецькому фронті 08.03.1916.

Направлений на лікування у Харківський земський Лазарет. Надійшов 20.04.1916.

На документі печатка (частково стерта): Госпіталь Сумського повіту, Всеросійського Земського Союзу допомоги хворим та пораненим воїнам.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. без номера – Ящ. 1584-К. – Карт. 309.

Клюшник Яким Іванович (1883 – після 1915?)

Старший унтер-офіцер 14-ї роти 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений (в іншому документі вказаний як одружений, на 1915).

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) на Козячому хребті у Карпатах 26.08.1914.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Зник без вісти 06.06.1915. Місце події не вказано.

Потрапив у австрійський полон. Значиться у таборі для військовополонених у м. Краковець (селище міського типу у Яворівському районі Львівської області, Україна) на 19.06.1915 та у м. Райхенберг (зараз місто Ліберець, Чехія).

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. 29801. – Л. 66 об, 67.; Док. 195114. –

Л. 503 об, 504.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6552-К. – Карт. 534.

Корсун Іван Михайлович (1872? – після 1915?)

Старший унтер-офіцер 26-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 43 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Народність: козак. Зайняття перед війною: хлібороб.

Захворів (хвороба невідома) 23.09.1915 під м. Вільно (нині місто Вільнюс – столиця Литви).

Направлений на лікування у 5-й земський Лазарет у м. Самара (обласний центр у РФ). Прийнятий 04.10.1915. Звідки надійшов: з 11-го Лазарету.

Внизу документа підпис лікаря: (нерозб.).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1577-К. – Карт. 558.

Котолуп Матвій Антонович (1895? – після 1937)

Молодший унтер-офіцер 170-го піхотного Молодечненського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 21 рік. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: чоботар.

Поранений у голову в Карпатах 06.09.1916.

Направлений на лікування у Лазарет №2 В.С.М Курської губернії, у м. Обоянь (нині адміністративний центр однойменного району, РФ). Надійшов 16.09.1916. Звідки прибув: з м. Курськ.

Одужав і був направлений у Білгородську команду одужуючих 13.10.1916.

Мав сина Бориса (нар. 26.10.1937).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1606-К. – Карт. 1338, 1349.; Особистий архів.

Красноус Григорій Федорович (1892 – 04.12.1937)

Старший унтер-офіцер 280-го піхотного Сурського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари. За іншими даними народився у с. Лелюхівка.

Нагороджений Георгіївським хрестом IV-го ступеня (Солдатський).

Номер нагороди: 466164.

Вирізка з подвигу: за бої з 5 по 12 березня 1916 року.

Дата вручення: 20.10.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Списки солдат, нагажденных Георгиевскими крестами и медалями в период 1 Мировой войны. – Док. 9824. – Л. 174 об, 175, 80.; Д. Списки военнослужащих, нагажденных Геор-

гиевскими крестами в период Первой мировой войны 1914–1918. – Док. Список нижних чинов, нагажденных Георгиевскими крестами и медалями. – Л. 23 об.; Ф. Печатные издания. – Оп. Печатные издания. – Д. Списки солдат частей 1 и 2 гвардейских корпусов, нагажденных 17 ноября 1916 года Георгиевскими крестами за боевые отличия. – Док. 2476. – Л. 25 об.;

Kotsegub Y. Краєзнавство Новосанжарського краю: Красноус Григорій Федорович (1892–1937). [Електронний ресурс]. 12.05.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3623840277645313/>. 29.12.2020.

Кривонос Антон Павлович (? – після 1917?)

Старший унтер-офіцер 1-ї роти 101-го піхотного Пермського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) на висотах південніше м. Сабас (нині село у повіті Нямц в Румунії) 25.07.1917.

Направлений на лікування у передовий перев'язочний загін 26-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 101 пехотного Пермского полка. – Док. 100548. – Л. 449 об, 450, 434.

Курило Пилип Гаврилович (? – після 1916)

Молодший унтер-офіцер 5-го Сибірського полку стрілкового. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З незрозумілих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость. Захворів 18.04.1916 року на Австрійському фронті. Вибув на лікування у Дятковський Лазарет ВЗР (?) у Брянській губернії (нині Дятковський район Брянської області, РФ). Надійшов у Лазарет 27.04.1916.

На документі штамп з назвою лікувального закладу (майже стертий).

Повернувся у стрій. Поранений під час атаки 01.08.1916 біля р. Стохід (права притока р. Прип'ять у Волинській області, Україна). Направлений у 2-й перев'язочний загін Сибірської стрілкової дивізії.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 1719-К. – Карт. 270.; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 5 Сибирского стрелкового полка. – Док. 6431. – Л. 75 об, 76.

Куц Савва Тихонович (? – після 1914?)

Фельдфебель 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) 07.10.1914 на вис. 311.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пе-

хотного Константиноградского полка убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 1 по 30 октября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 164 об, 165.

Левенець Олександр Петрович (1889 – після 1915?)

Молодший унтер-офіцер 16-ї роти 33-го піхотного Єлецького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость. Проживав у м. Полтава.

Вік: 26 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: рахівник.

Був поранений (поранення невідоме) за м. Тарнів (Тарнув) (нині місто в південній Польщі) та м. Жабно (в тому ж регіоні) на р. Дунаєць (річка в Польщі та Словаччині, права притока Вісли) 07.02.1915.

Вибув у перев'язочний пункт 9-ї піхотної дивізії.

Далі направлений на лікування у Сосново-Заставську Лікарню Житомирського повіту Волинської губернії (нині Волинська область, Україна). Прийнятий 13.02.1915.

Внизу одного з документів підпис лікаря: Борисевич (?нерозб.).

Зник без вісти біля с. Майдан-Кржевський (село в Польщі) 05.07.1915.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 33 пехотного Елецкого полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 3816. – Л. 20 об, 21.; Док. 65113. – Л. 92 об, 93.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой

мирової війні (офіцерів і солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4747-Л. – Карт. 712.

Лелюх Гнат Мойсейович (1891? – після 1915)

Молодший унтер-офіцер 5-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Вік: 24 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: швець.

Був поранений (кульове поранення лівої ноги) біля м. Ломжа (нині повітове місто на північному сході Польщі) 27.07.1915.

Вибув у 42-й Звідний евакуаційний Госпіталь м. Рязань (обласний центр в РФ).

Далі направлений на лікування у 3-й Тимчасовий Лазарет Рязанського Губернського Комітету В.З.С. Прийнятий 20.08.1915.

Внизу одного з документів підпис лікаря: (підпис – текст).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 1966-Л. – Карт. 283, 316.

Лисенко Петро Іванович (? – після 1917)

Старший унтер-офіцер 12-го піхотного Великолуцького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари, х. (с.) Дубина.

З незрозумілих причин записаний у Ключово-Зачепилівську волость.

Сімейний стан: одружений.

Був поранений в ліву руку та стегно під час боїв біля с. Звижень (нині село у Бродівському районі Львівської області, Україна) у період із 11.08.1916 по 12.08.1916. Направлений у перев'язочний загін 3-ї піхотної дивізії.

Надійшов на лікування у Лазарет Всеросійського Земського Союзу в Народному Домі м. Охтирка (нині адміністративний центр Охтирського району в Сумській області). На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Повернувся на фронт. Воював до 1917 року. Захворів (ревматизм) 19.08.1917. Направлений на лікування у СПЗ №825 м. Миргород. На документі штамп із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 2007-Л. – Карт. 227.; Ящ. 2066-Л. – Карт. 217; Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 12 пехотного Великолуцкого полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 166318. – Л. 99 об, 100.

Макаренко Павло Федорович (? – після 1915?)

Старший унтер-офіцер 6-ї роти 245-го піхотного Бердянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Ярослав (місто у Ярославському повіті Підкарпатського воєводства, Польща) 04.05.1915.

Направлений на лікування у передовий загін 48-ї піхотної дивізії.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 245 пехотного Бердянского полка. – Док. 209397. – Л. 115 об, 116.

Мисан Василь Федорович (? – після 1917?)

Молодший унтер-офіцер 502-го піхотного Чистопольського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений (у груди) біля м. Тернопіль (нині обласний центр в Україні) 09.07.1917.

Направлений на лікування у Новосанжарський Лазарет, містечко Нові Санжари Кобеляцького повіту Полтавської губернії. Надійшов 17.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2359-М. – Карт. 65.

М'якушко Михайло Максимович (? – після 1915?)

Молодший унтер-офіцер (в іншому документі старший) 175-го піхотного Батуринаського полку. У 1915 році молодший унтер-офіцер 45-го піхотного Азовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Був поранений (поранення невідоме) на р. Сян (річка в Україні та Польщі, права карпатська притока Вісли) 13.10.1914.

Вибув у дивізійний Лазарет 44-ї піхотної дивізії.

Евакуйований у 357-й піхотний запасний Госпіталь. Надійшов 16.10.1914. Далі евакуйований 29.10.1914 (місто евакуації вказано нерозбірливо, вірогідно в Білорусі).

Поранений вдруге (поранення невідоме) біля с. Борбіно (вірогідно село Борбин у у Млинівському районі Рівненської області, Україна) 19.09.1915.

Вибув на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 45 пехотного Азовского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 302300. – Л. 144, 55 об, 56.; Д. Списки потерь солдат 175 пехотного Батуринаского полка. – Док. Список воинских чинов 175 пехотного Батуринаского полка, убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных, с 1 по 31 октября 1914 года, Автор: 175-й пехотный Батуринаский полк. – Л. 48 об, 49.; Оп. 4. – Д. Именной список больным, раненым, убитым, уволенным в неспособные, эвакуированным, пропавшим без вести, умершим, поступившим в лечебные заведения и выздоровевшим нижним чинам армий Юго-Западного фронта 175 пехотного Батуринаского полка. – Док. 72907. – Л. 1 об, 2.

Набоков (Набока?) Митрофан Савелійович (1894 – після 1917?)

Молодший унтер-офіцер 59-го Сибірського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 23 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: торговець.

Захворів (хвороба невідома) на болотах біля м. Пінськ (нині місто, обласний центр в Білорусі) у вересні 1917.

Направлений на лікування у Госпіталь №14, м. Орел (адміністративний центр однойменної області, РФ). Надійшов 09.11.1917. Звідки прибув: зі станції Лунинець, із санітарного потягу №1070.

Внизу підпис лікаря: (нерозб).

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) -Шк. без номера – Ящ. 7576-А. – Карт. 1487.

Набоков (Набока?) Михайло Савелійович (? – після 1917?)

Молодший унтер-офіцер 4-ї роти 622-го піхотного Сопановського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Зник без вісти біля Хукалівського лісу (вірогідно ліс біля села Гукалівці, нині в Зборівському районі Тернопільської області, Україна) 06.07.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 622 пехотного Сопановского полка. – Док. 7484. – Л. 32 об, 33.

Охрей Дмитро Олексійович (? – після 1914?)

Молодший унтер-офіцер 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасу.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Янчин (вірогідно село Іванівка у Перемишлянському районі Львівської області, Україна) 16.08.1914.

Направлений на лікування у дивізійний Лазарет.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 24324. – Л. 16 об, 17.

Охтирський Іван Терентійович (1891? – після 1917)

Унтер-офіцер 319-го піхотного Бугульмінського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, м. Нові Санжари.

З невідомих причин записаний у Ключську (в документі помилка) – Ключово-Зачепилівську волость.

Вік: 26 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений. Грамотність: неграмотний.

Захворів 24 травня 1917 року (хвороба невідома).

Надійшов із 78-го звідного евакуаційного Госпітально. Направлений у перев'язочну частину Саратовського епархіального Лазарету (м. Саратов, РФ).

Прийнятий 12 червня 1917 по акту 78-го звідного евакуаційного Госпітально № 5.

Підпис лікаря (?): Петров.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. Без номера. – Ящ. 57-А. – Карт. 230.

Очередник Иван Логвинович (? – після 1917?)

Старший унтер-офіцер 119-го піхотного Коломенського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Був поранений (поранення невідоме) на Румунському фронті 02.01.1917.

Направлений на лікування у хірургічний Госпіталь Російського Товариства Червоного Хреста у м. Одеса (нині обласний центр в Україні). Надійшов 12.01.1917.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2543-О. – Карт. 1247.

Паденко Иван Федорович (? – після 1916)

Старший унтер-офіцер 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Був поранений (ускладнення: збільшення правого (нерозб.) з жовчу після поранення) 14.01.1916. Місце події не вказано.

Одужував у Троїце-Сергіївській команді одужуючих (нині найбільший монастир в РФ у місті Сергієв Посад Московської області). Надійшов 22.03.1916.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2683-П. – Карт. 447.

Писаренко Павло Опанасович (? – після 1914?)

Старший унтер-офіцер 239-го Костянтиноградського піхотного полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) на вис. 311 (вірогідно в Карпатах) 06.10.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 1 по 30 октября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 171 об, 172.

Пісковий Микита Прокопович (? – після 1917?)

Фельдфебель 602-го піхотного Лащовського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, х. Писаренки.

З невідомих причин записаний у Новосанжарську волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Поранений (контужений?) біля с. Конюхи (нині село в Козівсько-му районі Тернопільської області, Україна) 23.06.1917.

Місце вибуття та подальша доля невідомі.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 602 пехотного Лашовского полка. – Док. 3868. – Л. 19 об, 20.

Решетило Олексій Васильович (? – після 1916)

Унтер-офіцер 10-ї роти 60-го піхотного Замоського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (у праве стегно) біля с. Коритниця (вірогідно село у Локачинському районі Волинської області, Україна) 03.09.1916. Вибув у дивізійний Лазарет 15-ї піхотної дивізії.

Далі направлений на лікування у Чернігівський земсько-міський Госпіталь. Надійшов 09.09.1916.

На документі печатка із назвою лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 60 пехотного Замосецкого полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 28. – Л. 319, 283 об, 284.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2987-Р. – Карт. 329.

Розенко (Різенко?) Андрій Юхимович (? – після 1917?)

Старший унтер-офіцер 452-го піхотного Крелевецького полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Був поранений (поранення невідоме) на Австрійському фронті 07.10.1917.

Направлений на лікування у Третій Полтавський Госпіталь Все-російського Земського Союзу. Надійшов 23.10.1917.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2975-Р. – Карт. 554.

Рой Яків Андрійович (? – після 1915?)

Старший унтер-офіцер 9-ї роти 253-го піхотного Перекопського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: із запасного батальйону.

Зник без вісти 15.02.1915. Місце події не вказано.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 253 пехотного Перекопского полка. – Док. 960. – Л. 126 об, 127.

Романець Семен Іванович (? – після 1917?)

Старший унтер-офіцер 13-ї піхотної дивізії, інженерної роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Захворів (хвороба не вказана). Місце події вказано нерозбірливо, дата не зазначена.

Направлений на лікування у Лазарет Кобеляцького Земства, м. Кобеляки. Надійшов 05.04.1917.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат) – Шк. без номера – Ящ. 2932-Р. – Карт. 85.

Рудь Іван Дмитрович (? – після 1916?)

Молодший унтер-офіцер 7-го піхотного Туркестанського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Був поранений (кульове поранення правого боку, контузія в груді) під час боїв за р. Стохід (річка у межах Волинської області, Україна) 17.07.1916.

Направлений на лікування у Лазарет №4 Всеросійського Земського Союзу, с. Кінель-Черкаси (село та адміністративний центр Кінель-Черкаського району Самарської області, РФ) Самарської губернії. Надійшов 09.08.1916.

На документі печатка із назвою та номером лікувального закладу.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 2942-Р. – Карт. 1050.

Світличний Данило Макарович (1883 – після 1915?)

Старший унтер-офіцер 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Вік: 32 роки. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений (в іншому документі вказаний як неодружений). Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: кравець.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Захворів (грип) під Карпатами у січні 1915.

Направлений на лікування у Вінницький повіт Подільської губернії, у Госпіталь Подільського Губернського Земства. Надійшов 27.01.1915. Звідки прибув: із санітарного потягу.

Зник без вісти 08.06.1915. Місце події не вказано.

Значиться як військовополонений. Перебував у австрійському полоні у Гарт біля м. Амштеттен (Harth b.Amstetten) (нині місто у федеральній землі Нижня Австрія) у липні 1915.

Подальша доля невідома.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка Документ. – Док. 195114. – Л. 514 об, 515, 562.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4395-С. – Карт. 701.; Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (пленные). – Шк. Без номера. – Ящ. 6553-С. – Карт. 404.

Сиротенко Павло Олексійович (1867 – після 1914)

Підпрапорщик 1-ї батареї 19-ї артилерійської бригади. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость,

м. Нові Санжари. Місце проживання перед війною: м. Вінниця (нині обласний центр, Україна).

Вік: 47 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений. Грамотність: грамотний. Зайняття перед війною: стройовий.

Був поранений (контузія спини, ревматизм) в Карпатах 20.11.1914.

Направлений на лікування у Госпіталь Подільського Губернського Земства, м. Вінниця (нині обласний центр) Подільської губернії. Надійшов 29.12.1914. Звідки надійшов: з Київського евакуаційного пункту.

Нагороджений Георгіївським хрестом IV-го ступеня (Солдатський).

Подвиг: за жовтневі бої.

Номер нагороди: 65394. В якому наказі оголошено про нагороду: наказом по корпусу від 26.11.1914 за №137.

Дата вручення нагороди: 01.12.1914.

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 4406-С. – Карт. 77.; Ф. 970. – Оп. 3. – Д. Именные списки солдат, награжденных Георгиевскими орденами и медалями в 1914 г. – Док. 187. – Л. 394 об.; Д. Списки солдат, награжденных Георгиевскими крестами и медалями в период I Мировой войны 1914–1918 гг. – Док. 4372. – Л. 672.; Док. 1354. – Л. 762.

Соколов Григорій Іванович (? – після 1914?)

Старший унтер-офіцер 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) під м. Перемишль (нині адміністративний центр Перемиського повіту Підкарпатського воєводства, Польща) 23.09.1914.

Направлений на лікування у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196.– Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. Список воинских чинов 239 пехотного Константиноградского полка, убитых, пропавших без вести и взятых в плен неприятелем, а также раненых и контуженных с 22 по 24 сентября 1914 года, Автор: 239-й пехотный Константиноградский полк. – Л. 86 об, 87, 104.

Сулімов Істарх Вікторович (? – після 1917?)

Молодший унтер-офіцер 52-го піхотного Віленського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Був поранений (поранення невідоме) на Румунському фронті 27.07.1917.

Направлений на лікування у Лазарет №3 Всеросійського Земського союзу допомоги хворим на пораненим воїнам, м. Херсон (нині обласний центр в Україні). Надійшов 05.08.1917.

На документі печатка з назвою та номером лікувального закладу (частково стерта).

Архів та посилання

РГВИА. – Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3388-С. – Карт. 266.

Тесля Гнат Павлович (? – після 1914?)

Фельдфебель 14-ї роти 36-го піхотного Орловського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Зник без вісти під час боїв за р. Сян (річка в Україні та Польщі, права карпатська притока Вісли) 07.10.1914.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 36 пехотного Орловского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 48100. – Л. 25 об.

Улянич Данило Миколайович (1897? – після 1917)

Старший унтер-офіцер штатної роти 698-го піхотного Шаргородського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Вік: 20 років. Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (кульове поранення лівої руки та правої ноги) біля с. Крево (село у Сморгонському районі Гродненської області, Білорусь) 09.07.1917.

Вибув у 3-тю летучку 3-го передового загону В.З.С.

Далі направлений на лікування у 4-й Барочний Вяземський госпіталь В.З.С, м. Вязьма (нині адміністративний центр однойменного району Смоленської області, РФ). Надійшов 17.07.1917.

Внизу одного з документів печатка: Старший Лікар Барочного госпіталю Всеросійського Земського Союзу на ст. Вязьма. Підпис: (нерозб).

Відправлений у Костромський відділ Червоного Хреста, м. Кострома (обласний центр у Росії). Надійшов 01.08.1917. Звідки прибув: з Московського військового розподільчого Госпіталю №16, з санітарного потягу.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 698 пехотного Шаргородского полка. – Док. 90947. – Л. 56 об, 57, 64.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3575–У. – Карт. 416. – Тип док. Уведомительная карточка, приемный листок; Карт. 419.

Федірець Василь Олексійович (? – після 1915?)

Молодший унтер-офіцер 239-го піхотного Костянтиноградського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) 25.03.1915. Місце події не вказано.

Вибув у польовий Госпіталь.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 239 пехотного Константиноградского полка. – Док. 107303. – Л. 356 об, 357, 361.

Федірець Кузьма Семенович (? – після 1916?)

Старший унтер-офіцер 1-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: одружений.

Як потрапив у полк: по мобілізації.

Був поранений (поранення невідоме) біля с. Дарево (нині агромістечко в Ляховицькому районі Берестейської (Брестської) області, Білорусь) 21.06.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 12878. – Л. 381 об, 382, 432.

Філоненко Тимофій Якович (? – після 1916?)

Молодший унтер-офіцер 20-го Туркестанського стрілкового полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) у період з 28.06.1916 по 03.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки потерь солдат 20 Туркестанского стрелкового полка. – Док. 160610. – Л. 82 об, 83.

Чернуха Микола Павлович (? – після 1916?)

Молодший унтер-офіцер (в іншому документі значиться як ефрейтор) 15-ї роти 242-го піхотного Луковського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Лелюхівка.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Був поранений (поранення невідоме) біля м. Чорниводи (нині село в Городоцькій міській територіальній громаді Городоцького району Хмельницької області, Україна) 06.09.1916.

Направлений на лікування у перев'язочний загін 61-ї піхотної дивізії.

Вибув у м. Херсон (обласний центр в Україні) у 153-тю команду одужуючих. Коли надійшов: 16.10.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Списки потерь солдат 242 пехотного Луковского полка. – Док. 199618. – Л. 360 об, 361, 365.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3794-Ч. – Карт. 469.

Шушура Олексій Петрович (? – після 1916)

Молодший унтер-офіцер 16-ї роти 35-го піхотного Брянського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Віросповідання: православний. Сімейний стан: неодружений.

Як потрапив у полк: кадровий військовий.

Був поранений (вогнепальне поранення лівої руки) біля с. Дарево (нині агромістечко у Ляховицькому районі Берестейської

(Брестської) області, Білорусь) 22.06.1916. За іншими даними під м. Барановичі (нині місто районний центр тієї ж області).

Вибув у дивізійний Лазарет.

Далі направлений на лікування у Лазарет міського громадського управління у м. Чорний Яр (нині село на півночі Астраханської області, РФ) Астраханської губернії. Надійшов 14.07.1916.

Архів та посилання

РГВИА – Ф. 16196. – Оп. 1. – Д. Именные списки 35 пехотного Брянского полка о потерях солдат на фронтах. – Док. 12878. – Л. 424 об, 425, 432.; Ф. Картотека бюро учета потерь в Первой мировой войне (офицеров и солдат). – Шк. Без номера. – Ящ. 3953-Ш. – Карт. 813.

Додаток 1

Фото учасників Першої світової

Брижань Петро (зліва). З приватного архіву

Вірогідно на фото представники роду Бичко-Токових та Базилевичів. Один з них учасник Першої світової війни. З приватної колекції

З архіву роду Бичко-Токових. Один з чоловіків імовірно представник роду Піскових або Бичко-Токових

Невідома медсестра. З приватної колекції

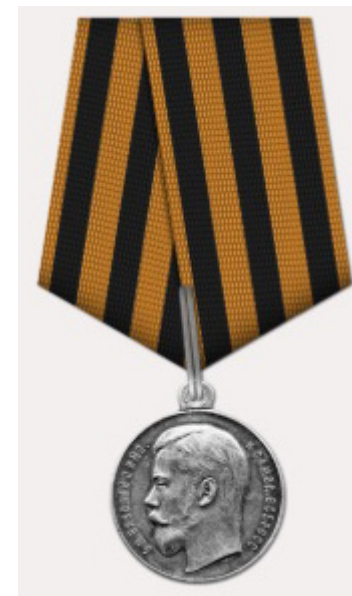
Новосанжарці - учасники Великої Війни 1914-1918 рр

**Фото Сергія Миколайовича Голтвяна –
рядового 266-го піхотного Пореченського полку**

Фото нагород учасників Першої світової

Георгіївська медаль IV ступеня (За хоробрість)

Нагороджені:

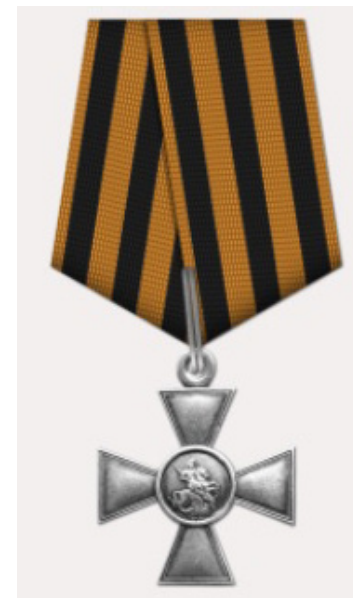
**Варава Петро Савич.
Долина Роман Сергійович.
Лях Олексій Степанович.
Мошко Денис Якович.
Стовба Демид Іванович.
Улянич Антон Іванович.**

Георгіївський хрест III-го ступеня (Солдатський)

Нагороджений:
Різенко Дмитро Васильович.

Георгіївський хрест IV-го ступеня (Солдатський)

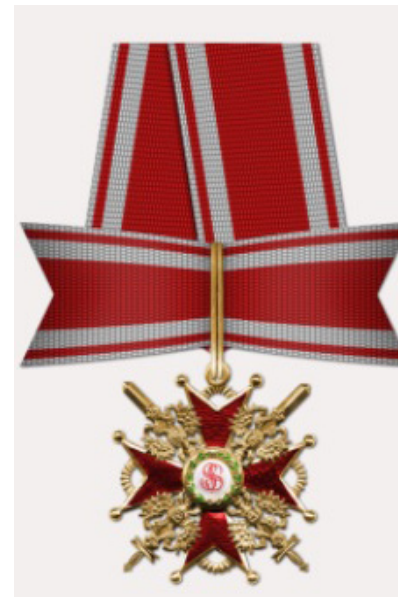
Нагороджені:
Красноус Григорій Федорович.
Різенко Дмитро Васильович.
Сиротенко Павло Олексійович.

Орден Святої Анни III-го ступеня

Нагороджений:
Моцак Юхим Тихонович.

Орден Святого Станіслава III-го ступеня

Нагороджений:
Моцак Юхим Тихонович.

**Доповнення
список учасників
Першої світової війни 1914–1918 рр.,
про яких відсутні архівні дані, наявні частково,
або представлені виключно у формі публікацій
у друкованих виданнях,
а також у записах в родинних архівах**

Андрієнко Василь (? – після 1918)

Підпоручик (військова частина невідома). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Доля родини Андрієнків з Нових Санжар в добу Перших визвольних змагань. [Електронний ресурс]. 13.02.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3407551845940825>. 17.01.2021.

Андрієнко Петро Якович (22.02.1893 – 11.11.1920)

Комірник у морській фортеці Петра Великого. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Мобілізований у 1915.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Доля родини Андрієнків з Нових Санжар в добу Перших визвольних змагань. [Електронний ресурс]. 13.02.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3407551845940825>. 17.01.2021.

Андрієнко Яків Петрович (21.03.1862 – 11.11.1920)

Молодший унтер-офіцер (військова частина невідома). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Доля родини Андрієнків з Нових Санжар в добу Перших визвольних змагань. [Електронний ресурс]. 13.02.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3407551845940825>. 17.01.2021.

Брижань Петро (? – після 1918)

Звання невідоме. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Служив 20 років. Був нагороджений Георгіївським хрестом. Родина отримувала пенсію за нього у 20-х роках ХХ ст.

Архів, література та посилання

Сімейний архів (загальний) та фотоархів правнука – Сергія Миколайовича Брижаня.

Мякушко (М'якушко?) Прокіп (? – після 1916)

Рядовий (?) 7-го саперного батальйону 2-ї роти. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Зберігся військовий щоденник учасника війни із записами від 17.10.1916.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Віршовані рядки з військового записника новосанжарця Прокопа Мякушка (17 жовтня 1916 р.), написані під час Першої світової війни. [Електронний ресурс]. 25.09.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/4029796053716398/>. 17.01.2021.

П'ятенко Олексій (П'ятінка, Геращенко) (? – 1919)

Писар Лейб-гвардії Ізмайловського полку. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Архів, література та посилання

Жук В.Н. Нові Санжари: історико-краєзнавчий нарис / В.Н. Жук. – Х.: «Прапор», 1970. – 94 с.: іл. – С. 32.; Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: П'ятенко Олексій Петрович (? – 1919). [Електронний ресурс]. 10.01.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3331065900256087/>. 17.01.2021.

Писаренко Ілля Степанович (20.07.1888 – 23.07.1937)

Підпоручик, потім поручив 7-го Заамурського прикордонного піхотного полку (раніше прапорщик 24-го піхотного запасного полку). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Архів, література та посилання

Перша Українська Револуція 1914–1924 років: Писаренко Ілля Степанович (1888–1937). [Електронний ресурс]. 02.03.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/ukrrev1914.1924/posts/2704450079841264>. 17.01.2021.; Відкритий список: Писаренко Ілля Степанович (1888). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [https://ua.openlist.wiki/Писаренко_Ілля_Степанович_\(1888\)](https://ua.openlist.wiki/Писаренко_Ілля_Степанович_(1888)). 16.01.2021.

Пономаренко Павло Миколайович (30.05.1894 – після 1924).

Вільно приділений 1-го розряду, Севастопольська кріпосна артилерія (частина невідома). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Початок служби – 1915.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Брати Пономаренки з с. Забрідки в добу Перших визвольних змагань. [Електронний ресурс]. 09.04.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3540574435971898/>. 17.01.2021.

Пономаренко Федір Миколайович (07.02.1898 – після 1924).

Звання невідоме. Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, с. Забрідки.

Початок служби – серпень 1916.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Брати Пономаренки з с. Забрідки в добу Перших визвольних змагань. [Електронний ресурс]. 09.04.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3540574435971898/>. 17.01.2021.

Сиротенко Григорій Тимофійович (18.03.1888 – 21.06.1925)

Прапорщик запасу (далі підвищений до підпоручика). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Потрапив у німецький полон під час боїв за Новогеоргіївську фортецю (Модлинська фортеця, розташована в селі Модлин – зараз район міста Новий-Двір-Мазовецький, в місці злиття Вісли і Нарева, Польща) у 1915.

Перебував у полоні в таборі для військовополонених у Вецлярі (Wetzlar, Німеччина) на 1917. Також значиться у Ганн-Мюндені (зараз місто Ганноверш-Мюнден в землі Нижня Саксонія) та у м. Раштат (місто у землі Баден-Вюртемберг).

Звільнений з полону у 1918 році.

Архів, література та посилання

Зелінський В. Синьожупанники. Репринтне видання. – К.: Центр Учбової літератури, 2019. – 80 с. – С. 14–15; Вікіпедія. Сиротенко Григорій Тимофійович. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Мацак_Юхим_Тихонович. 17.01.2021.; Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Замітка в газеті «Більшовик Полтавщини» про самогубство (за іншою версією вбивство) новосанжарця Григорія Тимофійовича Сиротенка. [Електронний ресурс]. 27.11.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/4215633698465965>. 17.01.2021.

Харченко Федір Федорович (21.04. 1892 – 30.10. 1974)

Фельдшер (військова частина невідома). Полтавська губернія, Кобеляцький повіт, Новосанжарська волость, м. Нові Санжари.

Архів, література та посилання

Yura Kotsegub. Краєзнавство Новосанжарського краю: Харченко Федір Федорович (1892–1974). [Електронний ресурс]. 14.09.2020. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/3183018141727531/permalink/3994315083931162>. 17.01.2021.

Зміст

Вступ	4
Умовні позначення	17
Артилеристи	18
Гренадери	28
Добровольці	32
Єфрейтори	33
Кавалеристи.....	59
Кулеметники.....	60
Льотчики.....	61
Обер-офіцери.....	62
Рядові, стрільці, ополченці, ратники.....	65
Санітари, медики.....	287
Сапери.....	290
Унтер-офіцери.....	291
Додаток 1	323
Додаток 2	329
Доповнення.....	334

Наукове видання

В.Ю. Бичко-Токовий

МІЧЕНІ ВІЙНОЮ

**Новосанжарці на полях
Першої світової 1914–1918 рр.**

Монографія

Керівник видавничого проєкту *В.І. Зарицький*
Комп'ютерний дизайн *О.П. Шербина*
Авторська редакція

Підписано до друку 05.02.2021. Формат 60x84 ¹/₁₆.
Папір офсетний. Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. аркушів – 19,76. Обл.-вид. аркушів – 17,21.
Тираж 300.

«Видавництво Ліра-К»
Свідоцтво № 3981, серія ДК.
03142, м. Київ, вул. В. Стуса, 22/1
тел./факс (044) 247-93-37; (050) 462-95-48
Сайт: lira-k.com.ua, редакція: zv_lira@ukr.net